

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 192 / III Legislatura / Sisè període

Dimarts, 4 de desembre de 1990

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Ferran Pont

Sessió núm. 13

Segona reunió

Projecte de Llei de Pressupostos

SUMARI

Aquest Diari de Sessions només conté la transcripció del debat de les esmenes que no han estat mantingudes per a ésser defensades en sessió plenària, d'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts.

Elaboració del Dictamen del Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1991 (Continuació.)

Departament de Sanitat i Seguretat Social

Gabinet del Conseller i Secretaria General

L'I. Sr. President intervé per una qüestió d'ordre (p. 3771).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 571, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), juntament amb l'esmena núm. 581 (p. 3771).

Torn en contra: I. Sr. Renau (CiU) (p. 3771).

Esmenes del G. Mixt (núms. 572 a 578, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 579, 580 i 582 a 590 (p. 3771).

Torn en contra: I. Sr. Renau (CiU) (p. 3772).

Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària*Esmenes del G. Mixt* (núms. 579 i 580, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 572).*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 581, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 571).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 582 a 586, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 572).**Direcció General de Salut Pública***Esmenes del G. Mixt* (núms. 587 a 590, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 572).Votació de les esmenes núms. 571 a 590: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3772).**Serveis Sanitaris del Servei Català de la Salut***L'I. Sr. Carnicer (S) intervé per una qüestió d'ordre* (p. 3772).*Esmena del G. Socialista* (núm. 591, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3772).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3773).*Esmena del G. Socialista* (núm. 592, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3773).*L'I. Sr. Renau (CiU) intervé per una qüestió d'ordre* (p. 3774).Torn a favor de l'esmena núm. 616: *I. Sr. Font (S)* (p. 3774).Torn en contra conjunt: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3775).*Esmenes del G. Socialista* (núms. 593, de modificació, i 594, de modificació i addició)*Donades per defensades* (esmena núm. 624).*Esmena del G. Socialista* (núm. 595, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3775).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3776).*Esmena del G. Socialista* (núm. 596, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3776).*Esmena del G. Socialista* (núm. 597, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3776).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3777).*Esmena del G. Socialista* (núm. 598, de modificació i addició)*Donada per defensada* (esmena núm. 624).*Esmena del G. Socialista* (núm. 599, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3777).*Esmena del G. Socialista* (núm. 600, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3778).Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3779).*Esmena del G. Socialista* (núm. 601, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3779).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3779).*Esmena del G. Socialista* (núm. 602, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3779).*Esmena del G. Socialista* (núm. 603, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3779).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3780).*Esmena del G. Socialista* (núm. 604, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3780).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3780).*Esmena del G. Socialista* (núm. 605, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3780).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3781).*Esmena del G. Socialista* (núm. 606, de modificació i addició)*Donada per defensada* (esmena núm. 624).**Atenció Primària de la Salut***Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 614, de modificació)Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3781).Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3782).*La I. Sra. Fabian (IC) intervé per fer uns aclariments* (p. 3782).

Esmena del G. Mixt (núm. 615, de modificació)

Donada per defensada.

Atenció especialitzada

Esmena del G. Socialista (núm. 616, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 592).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 617, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)*, juntament amb l'esmena núm. 619 (p. 3782).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)*, alhora que dóna per defensada l'esmena núm. 618 (p. 3782).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 618, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 617).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 619, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 617).

Esmena del G. Mixt (núm. 620, de modificació)

Donada per defensada.

Administració, serveis generals i control intern. Assistència sanitària

Esmenes del G. Mixt (núms. 621 i 622, de modificació)

L'I. Sr. President les dóna per defensades (p. 3782).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 623, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3782).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3782).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 624, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3783).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3783).

L'I. Sr. Brunet (S) dóna per defensades les esmenes núms. 593, 594, 598 i 606 (p. 3783).

Torn a favor de les esmenes núms. 630 a 638: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3783).

Votació de les esmenes núm. 617 i 619: *rebutjades per 2 vots a favor, 13 en contra i 5 abstencions* (p. 3783).

Votació de l'esmena núm. 618: *aprovada per 13 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions* (p. 3783).

Votació de les esmenes núms. 591 a 616 i 620 a 624: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3784).

L'I. Sr. President anuncia el decaïment de les esmenes núms. 630 a 638 (p. 3784).

Institut Català de la Salut - Seguretat Social

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 629, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3784).

La I. Sra. Fabian (IC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3784).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 630 a 638, de modificació)

Debatudes i decaigudes abans (esmena núm. 624).

Atenció Primària de la Salut

Esmena del G. Mixt (núm. 639, de modificació)

L'I. Sr. President la dóna per defensada i en fa uns aclariments (p. 3784).

Votació de l'esmena núm. 639: *rebutjada per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3784).

Esmena del G. Mixt (núm. 640, de modificació)

Donada per defensada.

Esmena del G. Socialista (núm. 641, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3784).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3785).

Esmena del G. Socialista (núm. 642, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3785).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3785).

Esmena del G. Socialista (núm. 643, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3786).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3786).

Esmena del G. Socialista (núm. 644, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3786).

Esmena del G. Socialista (núm. 645, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3786).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3786).

L'I. Sr. Carnicer (S) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3786).

Esmena del G. Socialista (núm. 646, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3786).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3787).

Esmena del G. Socialista (núm. 647, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3787).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3787).

Esmena del G. Socialista (núm. 648, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3787).

Esmenes del G. Socialista (núms. 649 i 650, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3787).

L'I. Sr. Renau (CiU) intervé per fer uns aclariments (p. 3788).

Esmena del G. Socialista (núm. 651, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3788).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3788).

Esmena del G. Socialista (núm. 652, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3788).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3788).

Esmena del G. Socialista (núm. 653, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Font (S)* (p. 3789).

Torn en contra: *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 3789).

Esmena del G. Socialista (núm. 654, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3789).

L'I. Sr. Font (S) anuncia la retirada de l'esmena núm. 656 (p. 3789).

Esmena del G. Socialista (núm. 655, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3789).

Esmena del G. Socialista (núm. 656, de modificació i addició)

Retirada abans (esmena núm. 654).

Esmenes del G. Mixt (núms. 657 i 658, de modificació)

Donades per defensades.

L'I. Sr. Codina (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3789).

Votació de les esmenes núms. 640 a 655, 657 i 658: *rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3789).

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. Socialista (núm. 664, a la totalitat)

L'I. Sr. Oliart (S) la dóna per defensada, juntament amb l'esmena núm. 692 (p. 3790).

Esmena del G. Socialista (núm. 665, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Martí i Conill (S)*, juntament amb les esmenes núms. 675, 678, 708 i 709 (p. 3790).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3791).

Esmena del G. Socialista (núm. 666, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Clofent (S)* (p. 3792).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3792).

Esmena del G. Mixt (núm. 667, de modificació)

L'I. Sr. President la dóna per defensada (p. 3792).

Votació de les esmenes núms. 664 a 667: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3792).

Direcció General d'Urbanisme

Esmena del G. Socialista (núm. 668, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Oliart, (S)*, juntament amb l'esmena núm. 686 (p. 3792).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3793).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3793).

Direcció General de Transports

Esmena del G. Socialista (núm. 669, a la totalitat)

L'I. Sr. Oliart (S) la dóna per defensada (p. 3793).

Esmena del G. Mixt (núm. 670, de modificació)

Donada per defensada.

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 671 i 672, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 3793).

Torn en contra: *I. Sra. Bosch (CiU)* (p. 3794).

Votació de les esmenes núms. 669 a 672: *rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3794).

Direcció General de Carreteres

Esmena del G. Socialista (núm. 673, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Oliart (S)*, juntament amb les esmenes núms. 677 i 679 (p. 3794).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3794).

Esmena del G. Mixt (núm. 674, a la totalitat)

Donada per defensada.

Esmena del G. Socialista (núm. 675, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 665).

Esmena del G. Mixt (núm. 676, de modificació)

Donada per defensada.

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 677, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 673).

Esmena del G. Socialista (núm. 678, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 665).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 679, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 673).

Esmena del G. Socialista (núm. 680, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Madueño (S)* (p. 3795).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3795).

Esmena del G. Mixt (núm. 681, de modificació)

Donada per defensada.

Votació de les esmenes núms. 673 a 681: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3795).

Direcció General de Ports i Costes

Esmena del G. Socialista (núm. 682, a la totalitat)

L'I. Sr. Oliart (S) la dóna per defensada (p. 3795).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 683 i 684, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 3795).

Torn en contra: *I. Sra. Bosch (CiU)* (p. 3796).

Direcció General d'Obres Hidràuliques

Esmena del G. Socialista (núm. 685, a la totalitat)

Debatuda abans (esmena núm. 682).

Direcció General d'Arquitectura i Habitatge

Esmena del G. Socialista (núm. 686, a la totalitat)

Debatuda abans (esmena núm. 668).

Votació de les esmenes núms. 682 a 686: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3796).

Esmena del G. Socialista (núm. 687, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Oliart (S), juntament amb l'esmena núm. 691* (p. 3796).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3796).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 688 a 690, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 3796).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3797).

Esmena del G. Socialista (núm. 691, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 687).

Votació de les esmenes núms. 687 a 691: *rebutjades per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3797).

Direcció General de Planificació i Acció Territorial

Esmena del G. Socialista (núm. 692, a la totalitat)

Debatuda abans (esmena núm. 664).

Direcció General del Medi Ambient

L'I. Sr. Masó (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3797).

Esmena del G. Socialista (núm. 693, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Madueño (S), juntament amb l'esmena núm. 698* (p. 3797).

Torn en contra: *I. Sra. Bosch (CiU)* (p. 3798).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 694, de modificació)

L'I. Sr. President intervé per fer uns aclariments (p. 3798).

Torn a favor: *I. Sr. Gimeno (IC), juntament amb l'esmena núm. 696* (p. 3798).

Torn en contra: *I. Sra. Bosch (CiU)* (p. 3799).

Esmena del G. Mixt (núm. 695, de modificació)

Donada per defensada.

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 696, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 694).

Esmena del G. Mixt (núm. 697, de modificació)

Donada per defensada.

Esmena del G. Socialista (núm. 698, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 693).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 699 a 703, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3799).

Torn en contra: I. Sra. Bosch (CiU) (p. 3799).

Votació de les esmenes núms. 692 a 703: rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3800).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tretze minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i quatre minuts.

Junta de Sanejament

Esmenes del G. Socialista (núms. 708 i 709, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 665).

Junta de Residus

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 714 a 721, de modificació)

Debatudes després (p. 3802).

Esmena del G. Socialista (núm. 722, de supressió i addició)

Debatudes després (p. 3801).

Institut Català del Sòl

Esmena del G. Socialista (núm. 731, de modificació i addició)

Torn a favor: I. Sr. Oliart (S), juntament amb les esmenes núms. 733, 734 i 735 (p. 3800).

Esmena del G. Mixt (núm. 732, de modificació)

Donada per defensada.

Esmenes del G. Socialista (núms. 733 a 735, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 731).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Masó (CiU) (p. 3801).

L'I. Sr. Oliart (S) intervé per contradiccions (p. 3801).

Votació de les esmenes núms. 727 a 735: rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3801).

Votació de les esmenes núms. 704 a 709: rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3801).

Torn a favor de l'esmena núm. 722: I. Sr. Madueño (S) (p. 3801).

Torn en contra: I. Sra. Bosch (CiU) (p. 3802).

Torn a favor de les esmenes núms. 714 a 720: I. Sr. Gimeno (S) (p. 3802).

Torn en contra: I. Sra. Bosch (CiU) (p. 3803).

Votació de les esmenes núms. 710 a 722: rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3803).

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 753, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 754 a 758 (p. 3804).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3804).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 754 a 758, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 753).

Esmena del G. Socialista (núm. 759, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 784 i 788 (p. 3805).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3806).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 760 a 766, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3806).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3807).

Esmena del G. Socialista (núm. 767, de supressió i addició)

Torn a favor: I. Sr. Aleu (S), juntament amb les esmenes núms. 769, 771 i 780 (p. 3808).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3808).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 768, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC), juntament amb l'esmena núms. 770 (p. 3808).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3809).

Esmena del G. Socialista (núm. 769, de supressió i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 767).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 770, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 768).

Esmena del G. Socialista (núm. 771, de supressió i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 767).

Esmena del G. Socialista (núm. 772, de supressió i addició)

Torn a favor: I. Sr. Aleu (S) (p. 3809).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3809).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 773 a 779, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3810).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU). Tot seguit proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 779 (p. 3810).

L'I. Sr. Secretari llegeix el text de l'esmena transaccional proposada (p. 3811).

Votació de les esmenes núms. 753 a la 778: rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3811).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 779: aprovada per unanimitat (p. 3811).

Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries

Esmena del G. Socialista (núm. 780, de supressió i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 767).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 781 i 782, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3812).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3812).

Votació de les esmenes núms. 780 a 782: rebutjades per 6 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció (p. 3812).

Direcció General de Promoció i Desenvolupament

Esmena del G. Socialista (núm. 783, de modificació)

L'I. Sr. Aleu (S) la dóna per defensada (p. 3812).

Votació: rebutjada per 6 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció (p. 3812).

Direcció General del Medi Natural

Esmena del G. Socialista (núm. 784, a la totalitat)

Debatuda abans (esmena núm. 759).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 785 a 787, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Gimeno (IC), juntament amb l'esmena núm. 789 (p. 3812).

Torn en contra: I. Sr. Graells (CiU) (p. 3813).

Esmena del G. Socialista (núm. 788, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 759).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 789, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 785).

Votació de les esmenes núms. 784 a 789: rebutjades per 4 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3814).

Direcció General de Pesca Marítima

Esmena del G. Socialista (núm. 790, de supressió i addició)

L'I. Sr. Aleu (S) la dóna per defensada (p. 3814).

Votació: rebutjada per 4 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3814).

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i es reprèn a un quart de set i cinc minuts.

Departament de Treball

Gabinet del Conseller

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 809, de modificació)

Defensada després (esmena núm. 811).

Esmena del G. Mixt (núm. 810, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 816, 820, 826, 828, 830, 835 a 838 (p. 3814).

Torn en contra: I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3814).

Secretaria General

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 811 a 814, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), juntament amb l'esmena núm. 809 (p. 3815).

Torn en contra: I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3816).

Esmena del G. Socialista (núm. 815, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Rañé (S), juntament amb les esmenes núms. 817, 824 i 834 (p. 3816).

Torn en contra de les esmenes 815, 817, 819, 824 i 834: I. Sr. Sesnilo (CiU). Tot seguit, proposa una esmena transaccional a les esmenes núms. 815, 819 i 824 (p. 3817).

Esmena del G. Mixt (núm. 816, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Direcció General de Relacions Laborals

Esmena del G. Socialista (núm. 817, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 815).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 818, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), juntament amb les esmenes núms. 819, 821, 822, 827 i 829 (p. 3817).

Torn en contra: I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3818).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 819, de modificació)

Debatuda abans (esmenes núms. 815 i 818).

Esmena del G. Mixt (núm. 820, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 821 i 822, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 818).

Direcció General d'Ocupació

Esmena del G. Socialista (núm. 823, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Rañé (S)* (p. 3819).

Torn en contra: *I. Sr. Sesnilo (CiU)* (p. 3820).

Esmena del G. Socialista (núm. 824, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 815).

Esmena del G. Socialista (núm. 825, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Rañé (S)*, juntament amb les esmenes núms. 831, 832 i 839 (p. 3820).

Torn en contra: *I. Sr. Sesnilo (CiU)* (p. 3821).

Esmena del G. Mixt (núm. 826, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 827, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 818).

Esmena del G. Mixt (núm. 828, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 829, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 818).

Esmena del G. Mixt (núm. 830, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Esmenes del G. Socialista (núms. 831 i 832, de modificació i addició)

Defensades abans (esmena núm. 825).

Direcció General de Cooperatives i Societats Anònimes

Esmena del G. Socialista (núm. 833, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Olivé (S)* (p. 3821).

Torn en contra: *I. Sr. Castellnou (CiU)* (p. 3822).

Esmena del G. Socialista (núm. 834, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 815).

Esmena del G. Mixt (núm. 835, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 810).

Direcció General de la Seguretat Social

Esmenes del G. Mixt (núms. 836 a 838, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 810).

Esmena del G. Socialista (núm. 839, de supressió i addició)

Defensada abans (esmena núm. 825).

Institut de Promoció i Formació Cooperativa

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 842, a la totalitat)

Donada per defensada.

L'I. Sr. President anuncia la retirada de les esmenes núms. 815, 819 i 824 en favor d'una transaccional proposada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 3822)

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 3822).

Votació de l'esmena núm. 821: *aprovada per unanimitat* (p. 3822).

Votació de les esmenes núms. 809 a 814, 816 a 818, 820, 822, 823 i 825 a 842: *rebutjades per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 3822).

Votació de l'esmena núm. 629: *aprovada per 12 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 3822).

Departament de Justícia

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmenes del G. Socialista (núms. 847 i 848, de modificació i addició, i 849, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Oliart (S)*, juntament amb les esmenes núms. 857 i 858 (p. 3822).

Torn en contra: *I. Sra. Bruguera (CiU)* (p. 3823).

Esmenes del G. Socialista (núms. 850 a 853, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Oliart (S)* (p. 3823).

Torn en contra: *I. Sra. Bruguera (CiU)* (p. 3823).

Esmenes del G. Socialista (núms. 854, de modificació i addició, i 855, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)*, juntament amb l'esmena núm. 862 (p. 3824).

Torn a favor de les esmenes núms. 859 i 860: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 3824).

Torn en contra conjunt: *I. Sra. Bruguera (CiU)*. Tot seguit proposa una esmena transaccional a les esmenes núms. 855 i 860 (p. 3824).

L'I. Sr. Secretari llegeix el text de l'esmena transaccional proposada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 3825).

L'I. Sr. Nualart (IC) (p. 3825) i l'I. Sr. Abelló (S) (p. 3825) retiren llurs esmenes en favor de l'esmena transaccional proposada.

Esmena del G. Socialista (núm. 856, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Oliart (S) (p. 3825).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 3825).

Esmenes del G. Socialista (núms. 857, de modificació, i 858, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 847).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 859, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 854).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 860, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 854) i retirada.

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 861, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 3825).

Esmena del G. Socialista (núm. 862, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 854).

Direcció General de Justícia Juvenil

Esmena del G. Socialista (núm. 863, a la totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 867 a 871 i 873 a 876, alhora que anuncia la retirada de l'esmena núm. 872 (p. 3825).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 3826).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 864 a 866, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 3826).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 3827).

Esmenes del G. Socialista (núms. 867 i 868, de modificació i addició, i 869 a 871, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 863).

Esmena del G. Socialista (núms. 872, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 863).

Esmenes del G. Socialista (núms. 873, de supressió i addició; 874 i 875, de modificació i addició, i 876, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 863).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 855 i 860: aprovada per unanimitat (p. 3827).

Votació de l'esmena núm. 861: aprovada per unanimitat (p. 3827).

Votació de les esmenes núms. 847 a 854, 856 a 859, 861 a 871 i 873 a 876: rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3827).

L'I. Sr. Secretari llegeix el text esmenat de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 815, 819 i 824 (p. 3827).

Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació

Esmena del G. Socialista (núm. 877, a la totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Oliart (S) (p. 3827).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3828).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 878, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 3828).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3828).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 879 a 883, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 3829).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3829).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 884 i 885, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 3829).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3829).

Esmena del G. Socialista (núm. 886, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Oliart (S) (p. 3829).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3829).

Votació de les esmenes núms. 877 a 885: rebutjades per 5 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció (p. 3830).

Votació de l'esmena núm. 886: rebutjada per 4 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció (p. 3830).

Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 887, de modificació)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada (p. 3830).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 888, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 890 (p. 3830).

Torn en contra: I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3830).

Esmena del G. Socialista (núm. 889, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 891 a 893, alhora que retira l'esmena núm. 894 (p. 3831).*

Torn en contra: *I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3831).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 890, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 888).

Esmenes del G. Socialista (núms. 891 a 893, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 889).

Esmena del G. Socialista (núm. 894, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 889).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 895, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC) (p. 3831).*

Torn en contra: *I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3831).*

Votació de les esmenes núms. 887 a 893 i 895: *rebutjades per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3831).*

Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 896, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3832).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 897, de modificació)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada (p. 3832).

Votació de l'esmena núm. 896: *aprovada per unanimitat (p. 3832).*

Votació de l'esmena núm. 897: *rebutjada per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3832).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 898, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3832).*

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 3832).*

La sessió se suspèn a dos quarts de nou del vespre.

SESSIÓ NÚM. 13 DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST

Segona reunió

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix l'I. Sr. Pont, acompanyat de la Vice-presidenta, I. Sra. Martí i Conill, i del Secretari, I. Sr. Casals. Assisteix la Mesa l'Oïdor de Comptes i el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Codina, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Coma, I. Sr. Escudé, I. Sr. Gavín, I. Sr. Graells, I. Sr. Mur, I. Sr. Servitje i Roca, I. Sr. Martínez i Ibáñez, I. Sr. Guasch, I. Sr. Colomines, I. Sr. Renau, I. Sr. Calzada, I. Sr. Sesmilo, I. Sr. Castellnou, I. Sra. Neras, I. Sra. Bosch, I. Sr. Masó i I. Sr. Orriols, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Brunet, I. Sr. Carnicer, I. Sr. Font, I. Sr. Riera i Olivé, I. Sr. Madueño, I. Sr. Oliart, I. Sr. Roma i I. Sr. Clofent, pel G. Socialista; I. Sra. Fabian, I. Sr. Nualart i I. Sr. Gimeno, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i I. Sr. Sánchez Ramos, pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Correspon ara entrar en el Departament de Sanitat i de Seguretat Social.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 565 (G. Socialista), 566 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 567 (G. Mixt), 568 (G. p. Popular), 569 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 570 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Departament de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les esmenes presentades al Gabinet del Conseller i Secretaria General d'aquest Departament de Sanitat i Seguretat Social.

En primer lloc l'esmena 571... sí, sí; esperarem uns moments perquè es pugui situar aquesta esmena 571, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Faig avinent als senyors diputats que a la tarda, també, a les quatre, com cada dia, intentarem començar amb la màxima puntualitat possible. També els puc avisar que previsiblement, si demà els treballs de la Comissió acaben, els agrairíem que amb la major brevetat els grups fessin la reserves corresponents d'esmenes que siguin vistes en el Ple i que puguin ser vistes en el Ple, si hi hagués algun vot particular. I després, també, que aquest termini, amb tot, acabaria... la previsió de la Mesa és que fos dilluns al matí, a dos quarts de deu.

De totes maneres la tradició de la Comissió ha estat sempre que, en acabar la sessió, els grups presenten ja la reserva de les esmenes. Era tradició també que els repartíssim la llista del que s'havia canviat el dia abans, però els canvis en pessetes, em sembla que no afecten i les esmenes aprovades corresponen a les del Grup de Convergència i Unió.

Em sembla que estem en situació de poder fer el torn a favor de l'esmena 571, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya. La senyora Rosa Fabian té la paraula.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Acumulària la 571 i la 581, per dir que amb aquestes dues esmenes pretenem

incrementar la inversió per als centres d'assistència sanitària dependents de corporacions locals, i per als plans de muntanya, subvencions per a inversions en centres d'assistència sanitària dependents de corporació local; per tant, de poder sustentar i incrementar una partida que nosaltres creiem insuficient en el Pressupost, atès que aquests centres sanitaris en l'àmbit de les corporacions locals desenvolupen una important tasca en la salut laboral, en la planificació laboral, en la salut mental, etcètera.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Moltes gràcies. Nosaltres considerem que, evidentment, primer, no podem baixar les retribucions complementàries d'aquest capítol 1, perquè són necessàries per a tots els funcionaris que treballen al Parlament..., al Departament, perdó, de Sanitat. I, en segon lloc, nosaltres creiem que tant les corporacions locals com, sobretot, els plans aquests comarcals de muntanya tenen les corresponents previsions de despeses i, per tant, no és necessari augmentar-les. I, per tant, nosaltres hi votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. A continuació, hi ha esmenes..., la 572, del Grup Mixt, que es dona per defensada... o és vol defensar? Senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, primer, felicitacions per començar a l'hora, la qual cosa no és excessivament costum al Parlament de Catalunya i crec que és un bon costum. Defensaria les esmenes de la...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Diputat. Si us plau, si els senyors diputats volen parlar amb veu baixa, ens farien un favor. Senyor Sánchez continuï, gràcies.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Defensaria les esmenes de la 572 a la 590, les dues incloses, totes les que el Grup Mixt tenim.

Els criteris que hem utilitzat per a l'elaboració de totes i cada una d'aquestes esmenes han estat criteris que van aparèixer al debat de la Llei de Sanitat que va ser aprovada pel Parlament de Catalunya. I creiem que amb aquest Pressupost, d'una manera clara, s'ha explicitat la voluntat del Govern a partir de la discussió d'aquesta Llei. En quina direcció, des del nostre punt de vista —i en funció d'això, hem fet una sèrie d'esmenes—? Primer, en crear no un procés d'estabilització de plantilles, com nosaltres creiem que és necessari, sinó en el manteniment de la situació d'abans i que es consolida a partir d'aquest Pressupost. Per tant, nosaltres hem fet tota una sèrie d'esmenes que van en la direcció d'un procés d'estabilització de la plantilla i de la construcció d'una plantilla fixa —i, per tant, de funcionaris— per al tema de la salut pública.

Sempre que plantejo aquesta idea, nosaltres creiem que segurament és necessari fer una discussió en profunditat de què significa ser avui funcionari; però nosaltres pensem que aquesta discussió, que segurament és necessari fer, no es pot resoldre a partir de tenir personal no fix, personal no funcionari, que és la tendència que aquest Pressupost consolida. Per tant, nosaltres pensem que hi hauria d'haver dues tendències: una, la construcció d'un funcionariat estable i, per una altra part, una discussió en profunditat de què significa avui, el 1990 i en la perspectiva del segle XXI, què significa ser funcionari d'un aparell públic. Però creiem que la solució que s'està donant és la pitjor, perquè

el que es fa, en definitiva, és copiar de l'Administració privada tots els elements de caràcter negatiu que té.

Un altre tema que ha possibilitat fer una sèrie d'esmenes és la necessitat, des del nostre punt de vista, de consolidar la infraestructura de propietat pública. I, a partir d'aquí, hi ha tota una sèrie d'esmenes que van en aquesta direcció.

Un altre tema, que hem fet nosaltres, que hem plantejat, que ja és de coneixement de la Cambra, és la idea que ni un duro per a la privada. Nosaltres pensem que, sense la capacitat de tenir cobertes totes i cada una de les necessitats que el conjunt de ciutadans tenen des d'un punt de vista de la salut pública a partir de l'Administració pública, no s'haurien de dar diners a les empreses privades. Aquest és un criteri que nosaltres hem plantejat i que l'hem acompanyat amb un criteri que nosaltres pensem que té sentit comú, i és que aquests diners que van en la direcció de la privada, que puguin anar a la descentralització municipal, a una sèrie d'organismes que els ajuntaments i els consells comarcals tenen o poden tenir per possibilitar que aquests diners que són públics quedin en la pública i que, per tant, aquestes esmenes, que nosaltres fem, resolguin aquesta discussió moltes vegades bizantina que, des d'un punt de vista del partit de la majoria, s'explicita, que és dir: «És que no es pot interpretar un hospital municipal com un de privat». Nosaltres tampoc interpretem això.

Per tant, el que diem és que aquests diners que van per a la privada, que de veritat és privada, que puguin anar als ajuntaments.

I, per últim, un altre conjunt d'esmenes que van essencialment en la direcció que, precisament, de la mateixa Seguretat Social, dels treballadors de la Seguretat Social, no hi hagi escamoteig de diners per la mateixa Seguretat Social; un criteri que s'ha generalitzat en l'Administració catalana, i per desgràcia, també, en el conjunt de l'Administració a nivell de tot l'Estat, però que pensem que sobretot, sobretot, en aquest lloc té poc sentit, perquè en definitiva el que fan és no tenir els suficients recursos com per donar els serveis que al mateix temps es plantegen.

Aquests han estat els criteris que hem utilitzat per a totes i cada una d'aquestes esmenes i en funció d'això les donem per defensades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Celestino Sánchez. Per fer un torn en contra d'aquest conjunt d'esmenes, té la paraula el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Bé, en primer lloc, parlar de la distinció que hi ha a fer entre el personal eventual i el personal laboral temporal. Aleshores, resulta que la figura de personal eventual s'estableix per l'article 5 de la Llei 17/85, del 23 de juliol, i del Decret 153/1987, del 4 de març, sobre Règim Jurídic de Personal Eventual al Servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Així, la normativa disposa que el personal eventual és el que en virtut del lliure nomenament ocupa un lloc de treball en règim no permanent, considerat de confiança o d'assessorament especial no reservat a funcionaris. I, per altra banda, el personal laboral temporal és aquell que es contracta per atendre necessitats urgents de treball, a conseqüència d'acumulació de tasques o urgències d'aquestes. Aquesta distinció de la figura del personal eventual respecte a la del personal laboral és la que obliga que les remuneracions de cadascuna de les classes de personal constin diferenciades en el capítol 1 del pressupost.

A més d'aquesta cosa de tipus legislatiu, també pel tipus de feines que es fa dintre de la Conselleria de Sanitat, precisament, no es pot, llavors, acceptar totes les supressions d'aquests conceptes 131.01 i 131.02, de «Retribucions bàsiques temporals» i «Retribucions complementàries temporals», ja que això s'aplica al que preveu el punt setè de l'article 11 del Primer Conveni Interdepartamental de Personal Laboral de la Generalitat de Catalunya, el qual es contracta per atendre necessitats urgents i també per a substitucions per realitzar funcions corresponents a treballadors amb dret a reserva del seu lloc de treball que siguin necessàries per al bon funcionament dels serveis, sense que això suposi, en cap cas, la cobertura de vacants.

Per aquests dos motius, tota la sèrie d'esmenes a les quals es fan les baixes de retribucions bàsiques eventuales i retribucions bàsiques temporals, nosaltres no la podem acceptar.

I quant a l'altra, de passar o no passar una quantitat a les empreses privades..., em sembla que, de totes les esmenes presentades pel Grup Mixt, només n'hi ha una, que és de 65 milions... Hi ha dues coses, fins i tot: nosaltres creiem que sí, que, a la nostra manera de veure, a alguna empresa privada s'ha de passar alguna quantitat de diner, i sobretot és que l'alta, en els plans comarcals de muntanya, exactament ja ha estat consignat el que es necessita per al que està previst.

Per tant, per tots aquests motius, nosaltres ens oposarem a totes les esmenes d'aquest grup del Grup Mixt.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. I ara podríem sotmetre a votació aquest conjunt d'esmenes. Si no hi hagués cap inconvenient, votariem des de la número 571, del Gabinet del Conseller, incloent les de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, fins a la número 590, inclosa. Algun inconvenient? (Pausa.) No? Doncs una sola votació.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prospera aquest conjunt d'esmenes.

Arribem ara als Serveis Sanitaris del Servei Català de la Salut. Esmena 591, del Grup Socialista: el senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Senyor President, per a ordenació del debat, si fos possible, el nostre Grup desitjaria que les esmenes 593, 94 i 98, si les podríem deixar per al final, ja que, la persona que les ha de venir a defensar, sembla que en aquest moment no ha pogut arribar, encara. Si, en acabar el debat de tot el Departament de Sanitat aquesta persona no hagués arribat, les faria un altre diputat.

El Sr. PRESIDENT: Cap inconvenient, senyor Martí Carnicer. 593, 594 i 598, les deixem aparcades fins al final de veure el Departament de Sanitat.

Ara tenim la 591, del Grup Socialista. El Diputat senyor Brunet té la paraula.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. A l'esmena 591 proposem una alta de 300 milions per a subvencions i inversions en laboratoris municipals de salut pública —que no està adscrit a Salut Pública, però amb el coneixement de la matèria dels il·lustres ponents de la majoria ho deuen haver percebut.

Ja l'any passat —de pressupost, però fa escassament uns cinc mesos— vam presentar aquesta esmena, i des de llavors fins ara

hem de constatar que no hi ha hagut cap avenç en el que fa referència a l'endegament del que en podríem denominar una xarxa de laboratoris municipals de salut pública, que tingués un nivell d'acreditació i que repartís els distints nivells de complexitat de tal manera que hi hagués una especialització relativa, i, a la vegada, aplicant aquesta ordenació i aquesta acreditació, s'evitessin duplicitats a l'hora de fer anàlisis de salut pública en els diversos municipis. De tal manera que sembla que el sentit comú indicaria una estructura en la qual el Laboratori Municipal de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona podria ser el de referència per a tot Catalunya —a la pràctica ja ho és, fins i tot pel que fa referència al Director General corresponent de la Generalitat—, els laboratoris dels ajuntaments que podríem situar entorn dels cent mil habitants podrien efectuar una bona part de les analítiques de salut pública, i, a la seva vegada, podrien coordinar, amb petites unitats a l'efecte, el conjunt de municipis de Catalunya, i evitar el que ara s'està produint, que és que hi ha una sensible diferència quant a disponibilitat d'aquest tipus d'oferta de salut pública en el conjunt dels nou-cents municipis de Catalunya: és evident que la dimensió d'aquests és molt diferent, i fa que municipis petits no puguin ni somiar de disposar d'una oferta de salut pública d'aquest nivell.

Per tant, des d'aquest punt de vista, lamentem constatar que no s'ha avançat, des del punt de vista de la disponibilitat, pel que fa referència a una xarxa ordenada de laboratoris de salut pública. Cert és que en el transcurs d'aquests mesos, i probablement arran del debat, en el Ple de la Cambra, de la Llei d'Ordenació Sanitària, poques setmanes després van culminar unes converses que portaven anys, entre el Departament de Sanitat i les associacions i federacions de municipis de Catalunya, entorn de crear una comissió mixta de coordinació per tot el que fa referència a l'àrea de sanitat ambiental i salut pública. En aquest sentit, nosaltres ahir vam defensar una esmena en la qual proposàvem que, en el text articulat, i que ara sotmetem a la consideració dels ponents senyors Renau i Colomines, que considerin aquesta esmena lligada amb aquella, i aquella parlava d'un pla de sanitat ambiental i salut pública, que fos l'eina de què disposessin i treballessin en aquesta Comissió mixta recentment creada i acordada, que sembla que està a punt de sortir en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Per tant, nosaltres entenem que, aquesta esmena, podríem consensuar, en tot cas, la quantitat de milions —perquè volem parlar-ne—, però del que es tracta és que hi hagi un esforç evident, que sigui pressupostàriament quantificat, i que reveli una voluntat d'avançar en el nou marc, ja, sanitari, des de la Llei d'Ordenació Sanitària, i que en aquest camp, ineluctablement, les corporacions locals han de col·laborar amb el Departament.

Per tant, l'objectiu final d'aquesta esmena: pretén lluitar contra la desigualtat evident en l'oferta de laboratoris de salut pública a tot Catalunya, i que els ajuntaments tinguin una seguretat que poden atendre les competències que la Llei catalana, la Llei estatal —la Llei de Règim Local catalana, la Llei de Règim Local espanyola—, els atorguen en aquestes competències, i que només poden marxar amb una col·laboració entre els dos nivells de l'Administració —l'autonòmica i la local— i no barallar-se per qui ha de fer què. Això seria idoni, seria una col·laboració que faria aquest Parlament, en aquest setmana en què s'està —avui, em sembla— començant, a Pamplona, el Congrés Es-

panyol de Ciutats Saludables, i justament aquest tema dels laboratoris entra dintre d'aquesta estratègia.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra, Diputat senyor Renau?

El Sr. RENAÚ: Sí, moltes gràcies. Aquí hi haurà un problema, amb totes les esmenes del Grup Socialista, de les baixes de la secció 08.06. Suposo que se n'ha adonat, el senyor Brunet i el seu Grup, que aquesta transferència de fons al Servei Català de la Salut, en aquests moments, pràcticament, això es fa impossible. Per una raó: perquè no es pot..., o sigui, exactament, aquesta modificació de la baixa de les transferències del Departament de Sanitat i Seguretat Social al Servei Català de la Salut, suposaria, exactament, desequilibrar els pressupostos d'ingressos i de despeses de tot l'esmentat Servei que hem dit. És, per tant, que, totes aquestes baixes, nosaltres no les podem acceptar, perquè queden completament desequilibrades —si vostès han repassat les memòries i els pressupostos—, queden desequilibrades, llavors, les entrades i les sortides del Servei Català de la Salut. Per això, d'entrada, ja els dic que és impossible poder acceptar cap de les esmenes en les quals la baixa sigui de la secció 08.06.

Per altra banda, trobo molt adequades les subvencions als laboratoris municipals. De totes maneres, vostè sap que l'ICS, a causa, precisament, dels traspassos que li fa el Servei Català de la Salut, d'aquests diners, ja té una partida per a subvencions a laboratoris municipals. Repeteixo que em sap molt de greu, perquè ens haurem d'oposar a tot a causa d'aquesta baixa, perquè és impossible desequilibrar tot el pressupost de la sanitat a causa d'aquests traspassos del Departament de Sanitat al Servei Català de la Salut.

Per aquest motiu, ens haurem d'oposar, repeteixo, a totes aquestes esmenes. Jo ja no faré l'altre torn.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Esmena 592: té la paraula el Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Ja que se m'ha respost anticipant la resposta aquesta i altres esmenes que defensaré, no pateixin que, en una esmena propera, l'Il·lustre senyor Daniel Font il·lustrarà i demostrarà la possibilitat financera tècnica, que ja hem previst, perquè puguin resoldre aquest problema; només cal escoltar-lo a ell, i nosaltres estem oberts, en qualsevol cas —des d'avui fins que hi hagi el Ple—, a combinar les coses de tal manera que això funcioni.

De totes maneres, nosaltres ja hem previst aquesta solució tècnica amb els seus números, però és que els seus números no són els únics possibles, donats uns cabals públics. Per tant, diguem-ne, essent respectable l'opinió que hi ha dificultats tècniques, donat que els recursos sempre són escassos, en tot cas, la diferència és com es distribueixen, i aquí sí que hi ha les distintes possibilitats d'elegir, i el nostre intent és de convèncer-los que, coincidint en aquestes poques esmenes, milloraríem fins i tot els seus números i els facilitem la mesura tècnica, com el senyor Daniel Font els dirà més endavant.

Ara entraré en l'esmena número 592, que fa referència al programa d'atenció a la insuficiència renal. Aquí posem una quantitat de 20 milions —és simbòlica— per posar l'èmfasi en unes idees bàsiques. La primera d'elles, constatar satisfacció perquè la taxa de trasplantaments renals ha augmentat d'una manera sensible en els dos últims anys, i constatar també amb

satisfacció que Catalunya és capdavantera en aquest tipus de trasplantaments.

I, aquesta esmena, la posem perquè, tot i aquest canvi de tendència en el que venia essent la disminució del creixement dels trasplantaments —que ha variat, com acabo d'indicar—, és insuficient per poder atendre els nous malalts amb insuficiència renal crònica que es generen cada any, la qual cosa vol dir que, si no hi ha el número de trasplantaments adequats, van augmentant els malalts subsidiaris d'hemodiàlisi. I, des d'aquest punt de vista, vostès ja saben com, en aquest capítol de l'hemodiàlisi, les societats modernes —i no se n'escapa la catalana— dediquen un important nombre de milers de milions a aquest tipus d'assistència, l'hemodiàlisi, a la vegada que, des del punt de vista assistencial, es genera una gran dependència i afecta, fonamentalment, la qualitat de vida dels malalts que han d'utilitzar aquesta terapèutica, donat que els trasplantaments són insuficients.

Per tant, posem aquesta esmena per emfasitzar aquests fets positius: dir que són insuficients, dir que caldria fer esforços perquè el programa d'insuficiència renal crònica contemplés estirar més el treball dels bons professionals que en aquest camp que estem comentant tenim i poder tenir una taxa de trasplantaments suficient per poder atendre els nous malalts d'insuficiència renal crònica en què, evidentment, estigui indicat aquest tipus de tractament.

La segona qüestió que volíem emfasitzar en aquest tema és que nosaltres, com vostès, com tots els grups, tenim un contacte amb les associacions corresponents de malalts d'insuficiència renal crònica, i darrerament hem constatat, amb ells, com si es practiqués un cert despotisme il·lustrat per part del programa d'insuficiència renal crònica del Departament, en el sentit que, en els programes explicatius i d'educació sanitària, ells no són cridats a aportar la seva experiència i coneixement de la realitat dels seus associats, que són malalts d'insuficiència renal crònica. És amb aquest motiu que, aquesta esmena que presentem, volem que pugui, amb aquests 20 milions, contribuir a trobar una expressió de col·laboració entre el Departament i aquestes associacions de malalts d'insuficiència renal crònica. I que, en el cas que es digués com es quantifica i tot plegat, posem una quantitat simbòlica, que s'hauria de dedicar al tema objectiu número u, de l'estudi de com es pot augmentar la taxa de trasplantament i, segon, quina subvenció es pot donar a aquestes associacions de malalts renals.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Un torn en contra, el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Perdó. M'ha donat la paraula, senyor President?

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. RENAÚ: No, jo demanaria al senyor Font, que, segons m'ha dit el senyor Brunet, vostè té una solució en una esmena, tècnicament parlant, de com poden arribar aquests diners, si a la Mesa no li sabés greu, que passés al davant aquesta esmena, perquè així, si de cas, després podríem continuar discutint alguna cosa amb el senyor Brunet. Si no, mentrestant, és un debat que jo hauré d'anar dient, com cada vegada, que la dono per defensada. Potser si el senyor Font ens il·lumina, doncs, podrem després continuar discutint amb el senyor Brunet. Si la Mesa em dona permís, demanaria que primer

defensés l'esmena el senyor Font, per il·lustrar-nos sobre la manera de recaptar diners per al Servei Català de la Salut.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Renau, cada diputat, o cada grup, és amo de les seves esmenes; per tant, les defensa en el moment que creu més oportú. Es pot fer la petició i, si al senyor Font li sembla de fer-ho, ell pot fer-ho, però de cap manera l'hi podem obligar. És a dir, la discussió va per ordre numèric de les esmenes: vol dir que, si ell vol fer-ho, ho pot fer, però si no ho vol fer...

El Sr. RENAÚ: Jo ho pregunto. Si bonament ho pot fer, doncs, jo li ho agrairia, al senyor Font.

El Sr. PRESIDENT: ...ell té la paraula.

Senyor Font, us sembla que seria oportú que féssiu aquesta defensa? Però és... Teniu la paraula i la decisió vós mateix.

El Sr. FONT: Senyor President, en tot cas, remetré el Diputat Renau a l'esmena 716.

El Sr. RENAÚ: Com?

El Sr. FONT: Esmena 716, que és l'esmena tècnica que d'alguna manera resol el finançament de les esmenes presentades pel Grup Socialista al codi 08, que és el codi del Departament de Sanitat. L'esmena 716... (*Remor de veus.*) Perdó, sí, és d'Iniciativa, la 716, a la Junta de Residus. (*Pausa.*) Perdó, és la 616, 616.

Diem que és l'esmena que ajusta, des del punt de vista de les baixes i del finançament, les esmenes del Departament de Sanitat. És a dir, es tracta de reduir la transferència del Departament cap al Servei Català de la Salut i cap a l'Institut Català de la Salut, en benefici d'utilitzar aquests fons que baixen d'aquesta transferència corrent en els programes propis del Departament.

Cal dir una cosa, respecte a aquest punt, que tradicionalment s'utilitza un argument, que és dir: «És que els fons finalistes de la subvenció de l'Estat no es poden gastar en una altra cosa que no sigui l'Institut Català de la Salut». He de dir-li: «Miri, fals, perquè el Departament de Sanitat es finança amb càrrec a la transferència de l'Estat i, consegüentment, les activitats pròpies del Departament de Sanitat són desenvolupables amb càrrec a aquests fons, sempre que aquests fons, òbviament, es dediquin a sanitat, i no a fer carreteres o a fer algun altre tipus d'activitat pròpia del Govern de Catalunya». Consegüentment, tot i ser fons finalistes, essent que el que proposem són baixes de l'ICS per altes del Departament, ens sembla que des d'aquest punt de vista l'impediment legal queda superat, atès que la major part d'activitats del Departament, o les activitats del Departament —pensin en el Pla de Reordenació Hospitalària, en les inversions, etcètera—, es financen amb càrrec a aquests fons.

La baixa de l'Institut Català de la Salut i del Servei Català de la Salut, les baixes, per valor aproximadament de 1.700 milions —fixi's vostè quina quantitat més petita, senyor Renau, del total del Pressupost de la Generalitat—, ve de les partides que nosaltres en diríem les partides «del calaix gros»; és a dir, aquelles partides que sempre els hem comentat a vostès que ens sembla que s'haurien d'ajustar, que veiem que hi ha una dinàmica pressupostària de dir: «Hem gastat tant l'any passat, tant d'índex de preus al consum i tant més que em sembla que gastarem aquest any», es consigna la nova quantitat. Nosaltres reclamem per a les partides del calaix gros, que en diem nosaltres, una gestió més racional.

Quines són, les partides del calaix gros, a les quals s'imputen aquests 1.700 milions de baixes de l'Institut Català de la Sa-

lut? Doncs, miri: farmàcia, subministraments, manteniment general —on trobem a faltar contractes anuals—, el preu dels aliments —que, en alguns casos, jo li podria il·lustrar que es paga tres vegades el que costa en el mercat de la Boqueria, posem per cas, etcètera. Per tant, jo li diria que segur que hi ha una gestió a fer, aquí, però és que jo li diria que ni tan sols això, li demanem, ni tan sols això, ni tan sols li ho demanem —li ho demanem per raons òbvies, de tipus general, però diguem que, de cara a les transferències, de cara a les esmenes, ni això, li demanem. Simplement li demanem que l'increment d'aquest any, que és d'entorn d'un 14%, el reordenin en un u i mig per cent —fixi's vostè en el que li dic: d'un 14, només un u i mig per cent!—, per afrontar les esmenes que li hem proposat. Òbviament, em dirà: «És que aquest conjunt d'esmenes, de 1.700 milions sobre els quasi 400.000 milions que té de pressupost el Departament»; em dirà: «Escolti, és que això és intocable». I jo diré: «Miri, és perfectament tocable, perquè, només reordenant l'increment —ja no reordenant la despesa existent i prevista, sinó només l'increment—, això es podria atendre perfectament». I diria: «Potser és que són un conjunt d'esmenes molt petites, aquestes, com per justificar una esmena a la totalitat?». I nosaltres li direm: «Miri, és que nosaltres, el que hem pensat, és que, de cara a la Comissió, el que era bo era mirar de demanar o de defensar coses molt concretes, coses absolutament concretes, de manera que ens poguessin respondre que sí o que no, però no entrar en una dinàmica d'esmena global sobre tendències estratègiques o despesa, perquè aquesta és l'argumentació que utilitzaríem per a l'esmena a la totalitat».

Consegüentment, per aclarir, o per acabar la demanda que ens ha fet el Diputat Renau, de comentar aquesta situació, per resumir, li diria: són només 1.700 milions, aproximadament, del total de despesa de quasi 400.000 milions del Departament de Sanitat, que això suposa un u per cent i escaig de reordenació d'aquesta despesa, i que pensem que només amb l'increment d'aquest any ja es podrien atendre aquestes demandes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. El Diputat senyor Renau té la paraula.

El Sr. RENAÚ: Moltes gràcies. No m'ha convençut. Veig que no és el que jo em pensava, una solució, perquè, és clar, vostè, el que fa és una baixa, però d'uns concerts d'atenció especialitzada en institucions tancades. Vertaderament, aquests 1.735 milions, vostè diu que no els necessita, l'assistència hospitalària; nosaltres creiem que sí. És per tots aquests motius que he dit abans, que no podem baixar-ho; com que no podem abaixar aquests 1.735 milions, continuem dient que totes les altres esmenes del Grup Socialista, i aquesta mateixa, no les podem acceptar. Si nosaltres no creguéssim que fossin necessàries, com pot suposar, ja les hauríem abaixat de les prestacions d'assistència sanitària.

És per aquests motius que ens hi oposarem. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Les esmenes 593 i 594, esperarem a fer-ne el debat, i podríem passar a la 595. Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Havent escoltat la resposta també anticipada a les següents esmenes, amb tota paciència —quasi franciscana—, voldria reiterar als Il·lustres ponents del Grup de la majoria que, amb els números —i d'això ja en parlarem més endavant, però estem oferts a

parlar-ne després d'avui, com he dit abans—, amb els números es poden quadrar moltes situacions, i, realment, com ha dit el senyor Font, aquesta vegada és absolutament possible, donada la dimensió dels números que estem utilitzant.

No obstant això, dubto molt que l'argument que fins ara ha estat reiterant l'Il·lustre Diputat senyor Renau, pugui aplicar-se per derrotar aquesta esmena que presentem, en la qual es tracta d'una alta per 100 milions de pessetes, per atendre el programa L'Estratègia de Salut per a Tots a la Catalunya del 2000». Com vostès saben, l'Oficina Europea de l'Organització Mundial de la Salut, al final dels setanta, va establir, sota aquest títol d'Estratègia de Salut per a l'any 2000, una sèrie de trenta-tres objectius per tal que, durant la dècada dels vuitanta i al final dels noranta, els estats membres que ho volguessin estiguessin en disposició d'haver fet els seus programes de sanitat aplicant aquesta estratègia.

A Espanya, aquest tema s'ha tractat; s'ha incorporat com un estat membre més que és de l'Organització Mundial de la Salut; en el Consell de Coordinació Interterritorial —on es troba el Ministeri de Sanitat amb els consellers de sanitat de les disset comunitats autònomes d'Espanya— han parlat d'aquest tema, i en aquests moments a aquest Diputat li consta que la comunitat autònoma d'Euskadi acaba d'editar la seva contribució com a comunitat autònoma en el programa Estratègia de Salut per a l'Any 2000 al País Basc», que és la seva aportació a una cosa que la Llei General de Sanitat parlava, i que també parla la nostra Llei d'Ordenació Sanitària, que és els plans de salut i la seva coordinació en un pla integrat de salut a nivell de l'Estat espanyol.

L'Honorable senyor Conseller, si no hi hagués altres arguments addicionals, en la presentació de l'esmentada Llei d'Ordenació Sanitària, va fer referència justament als treballs que el Departament està endegant per incorporar Catalunya en aquest programa de l'Organització Mundial de la Salut. Com sigui que fins en aquest moment —i ja parlem del mes de juny— no hagi sortit en el DOGC cap programa equivalent, ni ens consti que oficiosament s'estigui treballant d'una manera clara en aquest programa, és per aquest motiu que nosaltres presentem aquesta esmena, per tal que puguem participar, conjuntament amb les diverses comunitats autònomes amb competències transferides, en el programa espanyol sobre aquesta qüestió, que bàsicament ha d'atendre quatre grans grups o línies d'actuació.

La primera d'elles és la promoció d'hàbits saludables i protecció del consumidor, que té dos grans blocs: la promoció d'hàbits saludables —totes les estratègies referents al tabac, el Pla Nacional del Càncer, el Pla Nacional de Prevenció i Control de les Malalties Càrdio-vasculars, el consum excessiu de les drogues, el problema de la nutrició, les vacunacions, el Programa de la Salut Bucal-dental..., són programes que entren dintre d'aquesta promoció d'hàbits saludables—; l'altre, dintre d'aquesta primera estratègia, és la protecció dels consumidors.

Un segon gran nivell d'actuació és la prevenció dels riscos ambientals en el tema de les aigües o en el tema dels residus —d'actualitat aquí a Catalunya—, en el tema de la qualitat de l'aire i en el tema de les radiacions ionitzants.

La tercera gran línia d'actuació d'aquesta estratègia de salut és la millora de l'assistència sanitària: aquí és l'assistència clàssica, en la qual s'atenen diverses qüestions, que es poden sintetitzar a conèixer l'evolució de la demanda sanitària, originada entre altres coses pel canvi del patró de morbi-mortalitat de la

població, l'envelliment de la població, el desenvolupament de les noves tecnologies, l'aparició de noves malalties com la SIDA, els canvis socials, les majors expectatives que la població demana al sistema sanitari i l'extensió de la cobertura de l'assistència sanitària, que motiven un augment important de la demanda sanitària. Lògicament, s'estudia, en aquesta línia de millora de l'assistència sanitària, com han de donar resposta a l'increment d'aquesta demanda l'assistència pública i l'assistència privada, i, pel que fa a l'assistència pública, les diverses administracions estudien la millora de la gestió, la millora de la gestió del personal, dels serveis sanitaris, els temes d'atenció primària, d'atenció especialitzada, el tema de com cal invertir en noves tecnologies, el gran problema de les urgències, que arreu dels països desenvolupats omplen les unitats corresponents dels grans hospitals, i com atendre les necessitats sanitàries més peremptòries; s'estudia la resposta que poden donar les iniciatives privades a aquesta nova demanda, i s'emfasitza el tema de les prestacions farmacèutiques, que és una despesa molt important a les administracions sanitàries europees.

Finalment, la quarta línia estratègica d'aquesta estratègia de salut fa referència als programes complementaris dels tres anteriors, pel que fa referència als recursos humans, al tema de la recerca, al tema de l'aplicació del mateix programa i, finalment, com tot això es concreta en unes actuacions intersectorials importants, pel que fa referència a l'atenció de la salut dels ancians, la salut mental, l'educació per a la salut, els plans nacionals o estatals sobre drogues, i com cal afrontar el tema de la SIDA.

Sintèticament, aquestes són les línies estratègiques, breument explicades, que es concreten en trenta-tres objectius, que a la vegada generen uns indicadors quantitativs que les administracions estatals sanitàries europees, d'aquests trenta-tres estats membres, posen, i diuen com, cada any —pretenen que fins al 2000—, com van complint els indicadors per a cada un d'aquests trenta-tres objectius que han fet i que permetin l'avaluació de l'activitat dels estats moderns en matèria de sanitat, que, com vostès saben, la sanitat requereix molts fons i ha estat motiu d'alarma com es poden «optimitzar» aquests fons. I l'Organització Mundial de la Salut ha cregut que justament aquest programa amb aquests trenta-tres objectius, que tenen cadascun d'ells una sèrie de subindicadors, permeten seguir i avaluar com funcionen.

És per aquest motiu, i amb això acabo, que agrairíem i veuríem amb gran satisfacció com el Grup de la majoria dona suport a aquesta esmena, que d'altra banda no és res més que donar suport a les paraules que va fer l'Honorable Conseller de Sanitat en la presentació de la Llei d'Ordenació Sanitària, en el moment en què encara no era llei i era projecte.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Per a un torn en contra, el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Moltes gràcies. Ja he dit abans que donava per defensades totes les esmenes del Grup Socialista que fan la baixa a la secció 08, servei 06.

Però ara, anant mirant..., perquè, és clar, sap molt greu que, en un moment donat, tots aquests programes no es puguin fer a causa d'aquesta falta de diners que pugui tenir el servei, ens hem adonat que em sembla que hi ha una contradicció, exactament de la manera que ens ha explicat el senyor Font amb la

que ens està explicant el senyor Brunet: la manera d'aconseguir aquests diners; perquè el senyor Font em sembla que fa una baixa del Departament i el passa cap a Seguretat Social, i totes les esmenes que en aquests moments, fins ara, ha defensat el senyor Brunet passen de la Seguretat Social cap al Departament, cosa que nosaltres creiem que és una incongruència.

Només ho dic perquè, per aquest mateix motiu i el d'abans, continuem oposant-nos a totes aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Esmena 596, del Grup Socialista. El senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena fa referència a la universalització de serveis, en el següent sentit: que és que ens semblava que, essent que un dels acords de la Llei d'Ordenació Sanitària, promulgada el juliol, era que s'universalitzarien les prestacions d'assistència sanitària al conjunt de la població en data 1 de gener del 91, ens semblava que el pressupost d'enguany havia de preveure aquesta situació, i si bé enteníem que, sense cap mena de dubte, en els increments previstos per a aquest any, que se situen entorn del 14%, ja hi deuria haver aquell 2,7 d'impacte pressupostari que té la universalització de l'assistència a Catalunya, ens semblava que es tractava de preveure algun tipus de programa que preveïés la tramitació per la qual, la població —que és un 2,7 del total— que no gaudeix d'assistència sanitària, es tramitin els papers, a través dels circuits administratius que es convingui, perquè puguin gaudir de la corresponent cartilla de la Seguretat Social o del carnet d'identificació sanitària, en el seu cas.

Consegüentment, ens semblava que, com a programa del Departament, això havia de constar i que s'havien de dissenyar i d'encarregar els estudis i els treballs necessaris perquè aquest tràmit quedés garantit, amb el benentès que no teníem cap dubte que aquest compromís, que serà vigent a partir de l'1 de gener, queda ja incorporat d'alguna manera en l'increment del 14,7 previst per a aquest any, del 1990 a 1991.

Dit això, diríem que donem per defensada la necessitat d'incorporar una xifra de 10 milions de pessetes a aquest Programa d'universalització dels serveis, i d'incorporar, alhora, aquest Programa dins els treballs de la Direcció General d'Ordenació Sanitària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. No hi ha torn en contra; ja es dona per fet.

Esmena 597, també del Grup Socialista. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Com vostès saben, fa poques setmanes va ser presentat a la Comissió de Política Social el recent Programa de Control i Seguiment de la Malaltia Oncològica a Catalunya.

El nostre Grup va celebrar l'aprovació d'aquell Programa; constàvem que, no obstant això, arribava tard, però que val més tard que mai, i vam manifestar que donaríem el nostre suport més incondicional a aquest Programa, des del punt de vista, com és obvi, d'intentar accelerar i recuperar el temps perdut en aquest tipus d'assistència, que «frapa» tant les ànimes de la població i que habitualment se'n parla poc.

I un dels capítols que allà ja vam anunciar que notàvem que mancava en aquest Programa, i que volem suplir en aquesta línia de col·laboració, era el que fa referència la recerca oncològica.

ca. I és per aquest motiu que presentem aquesta alta, per la quantitat de 20 milions de pessetes.

Es podria afirmar que, a Catalunya, malgrat el dèficit, l'esforç del personal assistencial és equiparable al que es fa en altres països de la Comunitat Econòmica Europea. Però, si dintre el conjunt del que podem denominar «l'assistència oncològica», hi ha un gran buit i un gran dèficit, i que ho reconeixen i se n'estranyen aquells grans professionals de la medicina europea que ens visiten, en veure les nostres ciutats i el nostre nivell de desenvolupament, és justament la recerca oncològica.

És per aquest motiu que nosaltres, des d'una manera constructiva, en col·laboració amb els oncòlegs dels distints serveis hospitalaris, dels grans hospitals que hi ha a Catalunya, hem percebut que els podríem donar un suport proposant un programa de recerca en el qual tots ells participessin —evidentment, lliurement—, d'acord amb les seves disponibilitats, i que, a la vegada que fan assistència, tinguessin un percentatge del seu temps professional de dedicació per poder fer recerca, al nivell que es fa recerca, per exemple, a la Gran Bretanya, actualment tan de moda tant pels temes sanitaris com pels temes polítics.

És per aquest motiu que proposem aquesta esmena, que nosaltres entenem que pot finançar —encara que modestament— una unitat de suport d'estadística d'epidemiologia als caps de servei adjunts dels serveis d'oncologia de Catalunya que no tenen aquesta disponibilitat, i que una unitat comuna de suport els podria facilitar una eina d'investigació i recerca —habitual a la Gran Bretanya o en altres indrets, a la República Alemanya, que és habitual, i que aquí hi ha una certa dificultat, sobretot per a les generacions més grans, perquè a la facultat això no es va ensenyar—, i que aquesta unitat permetria disposar de l'estadística i l'epidemiologia, i a la vegada, permetria confeccionar i incorporar aquests serveis al programa corresponent del programa Salut per a Tots l'Any 2000, pel que fa referència al càncer, que ja he dit que hi ha uns indicadors, i que, a això, hi estem abocats, i que, si continuem l'actual nivell, Catalunya faria un paper probablement fluix.

D'altra banda, hi ha un subproducte, en aquest tipus de programa, que és que intentaríem esmenar, si això es fes, una evidència, com és la que les empreses farmacèutiques multinacionals i les estatals, justament pel que fa referència a l'assaig i la recerca en matèria de fàrmacs per al tractament anticancerós, a Espanya —i a Catalunya, en particular— no hi ha cap mena de conveni de col·laboració entre aquestes empreses i els serveis sanitaris, cosa que és habitual en altres països europeus que tenen un nivell mitjà de recerca.

Si això es fes, aconseguiríem que aquesta col·laboració entre l'assistència i la indústria farmacèutica avancés, i, ensems, lògicament, probablement col·laboraríem que, almenys el sector farmacèutic espanyol —que en la seva gran majoria, en la meitat, està radicat a Catalunya— trobessin unes línies d'actuació que permetessin millorar el seu nivell de presència en el que és el mercat internacional, i que a vegades es queixen..., i, recentment, vostès, si segueixen el diàleg que manté Farmaindustria amb el Ministeri de Sanitat i els departaments de sanitat de les comunitats autònomes, es queixen que la racionalització dels fàrmacs pot afectar l'oferta dels seus productes i afectar la seva quota de mercat.

Per tant, entenem que, en aquesta línia de trobar elements de diversificació en el que és la investigació per part dels laborato-

ris farmacèutics, ajudaria en aquest tema de la recerca oncològica que proposem, i que, per la seva petita pressupostària i pel seu elemental suport al Programa que recentment ha endegat el Departament, entenem que, amb tota lògica, serà ben vist i aprovat, i tingut en compte pel Grup de la majoria.

En l'hipotètic cas que el senyor Renau es remetés a problemes de tècnica financera, els podríem arribar a entendre, sempre que ens prometés que, d'aquí fins que hi hagi el Ple corresponent, doncs, poguéssim trobar fórmules de resoldre, transaccionalment, les tècniques financeres i no dificultar totes aquestes esmenes, que no són altra cosa que reforçar les paraules i promeses que ha fet l'Honorable Conseller de Sanitat darrerament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. El senyor Renau té la paraula.

El Sr. RENAÚ: Evidentment, cada vegada passarà el mateix, però, és clar, quan diu: «Si podem arribar-ho a solucionar...», però és que, a més, hi ha una quantitat ja per a la recerca oncològica en el programa 226 —ara no recordo exactament el número—, hi ha 10.500.000 pessetes, i a més, dintre dels estudis, també hi ha una quantitat, precisament, per a la recerca oncològica.

És a dir, no solament per a les coses de tipus tècnic, sinó fins i tot, doncs, perquè en aquest cas nosaltres creiem que ja està suficientment dotat, ens negarem a aquesta esmena, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. L'esmena següent, atès que la 598 continua aparcada, és la que porta el número 599, també del Grup Socialista. El Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President.

Fa referència als centres de planificació familiar. Constatar la situació d'aquests centres, la major part d'ells encara de dependència municipal, que gaudeixen d'una situació, des del punt de vista de la instal·lació i l'equipament, i també en les remuneracions del personal que hi treballa, heretada des de la seva creació, en el moment de la transició política al nostre país, any 77-79, que és quan es van crear; que aquesta situació que avui hereten no ha estat actualitzada pràcticament mai; que els ajuntaments que els tutelen no tenen capacitat ni tampoc obligació o competència com per intervenir-hi d'una manera decisiva; que la solució d'aquests equipaments passa per la integració en el Servei Català de la Salut, però que aquests equipaments, d'alguna manera, si han de garantir o han de seguir fent allò que vénen fent fins ara, de cara a garantir una integració, doncs, des d'un punt de vista de l'assistència, correcta, convindria donar algun tipus de suport en el seu equipament, en la seva instal·lació, en la seva composició.

Consegüentment, vist el treball que ha fet una associació que agrupa prop de trenta d'aquests centres, sembla que, en l'espectativa d'integració dins del Servei Català de la Salut, a un parell d'anys vista, caldria establir unes remodelacions, pel que fa a l'equipament i pel que fa a l'instrumental, que oscil·len —sumant aquest estudi a partir d'aquests trenta centres— uns dos-cents milions de pessetes.

Consegüentment, i fent-nos ressò d'aquesta demanda, hem incorporat al conjunt d'esmenes del Grup Socialista aquesta petició de destinar 200 milions als centres de planificació familiar en el moment de la seva integració al Servei Català de la Salut.

La baixa és la mateixa línia que hem comentat abans. Per si servís d'algun tipus d'aclariment, les baixes les hem tret —ho reitero al diputat Renau— del calaix gros del Departament de Sanitat, que són les partides que es podrien gestionar millor, d'una manera ben clara, si analitzem la sèrie temporal dels darrers anys, en el sentit que aquestes partides, que podrien gaudir d'una millor gestió, experimenten una linealitat, on es veu que, d'alguna manera l'acció sobre elles, doncs, és una acció que, almenys, no es tradueix en uns millors resultats, però entenent també que les partides del calaix gros tenen també un marge important enguany, perquè el pressupost del Departament de Sanitat —ho reitero— s'incrementa un 14%, i nosaltres d'una manera agregada, pel que feia al Departament de Sanitat, demanàvem exclusivament que un 1,5% del total pressupostari del Departament es reordenés en el marc d'aquest increment del 14% per satisfer aquestes necessitats que, com a Grup Socialista, hem detectat a partir, doncs, de gent que ens ve a veure o de comentaris o de reunions a les quals ens convoquen les parts interessades.

Consegüentment, donem per defensada aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. No hi ha torn en contra.

L'esmena següent és la número 599..., perdó, la 600, del Grup Socialista. També el senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Esperant amb gran interès i quasi suspens la contrargumentació a aquesta esmena dels il·lustres representants de la majoria, intentaré, no obstant això, en defensar-la, poder canviar els titulars de demà, en el sentit que s'està aplicant el «rodet», i aconseguir que en aquesta Comissió hi pugui haver, com a mínim, un cert bescanvi d'informació, si no aconseguim l'aprovació d'algunes de les nostres esmenes. Ho lamento molt, però intentariem pacientment argumentar les nostres propostes.

En el cas que ens ocupa, no s'escapa als il·lustres ponents i representants qualificats de la majoria com estem proposant una esmena que fa referència a subvencions per a centres municipals de salut mental, en 125 milions.

Per què fem aquesta esmena? La fem per poder ressaltar, davant de tots vostès, una cosa que els que viuen diàriament els afers de la sanitat coneixen, que és que a pesar de les dificultats d'índole política en l'acceptació dels traspassos de salut mental i l'assumpció d'aquestes competències per part del Departament, aquesta és una activitat assistencial que està, lentament i favorablement, avançant, i en aquest sentit el Departament de Sanitat pren directament cartes sobre l'assistència sanitària fins al punt que el Servei Català de la Salut, en la seva estructura d'ingressos i en la seva estructura de despeses hi ha unes partides que fan referència a salut mental.

I si em permeten els ponents de la majoria, els faria una pregunta respecte als ingressos i despeses...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Brunet, em sap greu interrompre'l un moment, però em sembla que vostè manifesta la idea de fer una pregunta als ponents, que en aquests moments estan perfectament atents a la seva pregunta, perquè després la hi puguin contestar. Continui, senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: ...en el sentit que en el pressupost d'ingressos del Servei Català de la Salut hi ha una partida de 3.500 milions que provenen de les diputacions provincials, i era per

saber el desglossament i si aquesta partida contempla transferències procedents de les quatre diputacions provincials catalanes.

Per contra, en l'estructura de despeses del Servei Català de la Salut, hi ha una partida de despesa, que és un programa de salut mental per 6.000 milions de pessetes. Faria la segona pregunta als ponents de la majoria: quin és el desglossament d'aquests 6.000 milions de pessetes —aquesta seria la primera pregunta— i l'altra seria una constatació, diguem-ne, d'aprovació per part nostra, com 6.000 milions de pessetes de despesa són superiors als 3.500 d'aportació de les diputacions, la qual cosa vol dir que la Generalitat assumeix, aquest any, seriosament i de manera oficial, pressupostàriament parlant, el tema de la salut mental.

Per tant, estant en aquest marc, amb aquestes preguntes que desitjariem que vostès ens responguessin, perquè no hem sabut trobar la informació a la seva..., per respondre-les, a la documentació pressupostària, estant en aquest marc, nosaltres entenem que amb aquesta esmena de 125 milions, que és simbòlica —perquè és poca quantitat— però per transferir als ajuntaments que tenen centres assistencials primaris en salut mental, que són uns quants a Catalunya i, concretament, cinc, a la província de Barcelona, i que voldríem evitar, amb aquesta esmena, un fenomen que s'ha produït en un altre tipus d'assistència que els ajuntaments, quan van entrar l'any 79 i els van democratitzar —els partits polítics van entrar als ajuntaments i els van democratitzar— van fer diverses actuacions subsidiàries —evidentment, no els hi tocava— però que han estat molt útils des del punt de vista de la població perquè, en definitiva, la població no discrimina qui dona el servei. Un dels temes —n'ha parlat l'Il·lustre Diputat senyor Font— és el tema de la planificació familiar, l'altre és el tema de salut laboral, que en parlarem després, probablement, i el tercer és la salut mental.

Pel que fa referència a la planificació familiar, els ajuntaments han constatat que la poca col·laboració que hi ha hagut amb la Generalitat en anys anteriors ha fet que el perfil de bon servei, de qualitat de servei d'aquest tipus de centres, no pogués continuar, perquè els ajuntaments no podien atendre, pressupostàriament, amb garanties, aquests centres, i han hagut d'arribar als acords amb l'Institut Català de la Salut, al llarg d'aquests darrers anys. Però el cas de salut mental, justament, arriba en un moment que la Generalitat té plenament ja aquesta competència i, per tant, el panorama, el marc políticament és clar, sense problemes, i ens sembla que seria un moment idoni com perquè els ajuntaments, en la via de la gestió, continuessin la seva col·laboració i el seu esforç pel que fa a aquests CAP en salut mental, perquè poguessin continuar, i, lògicament, pogués desaparèixer el problema financer que els pertoca: continuar en aquesta gestió que, evidentment, no els és directament pròpia —i els alcaldes així ho manifesten—, però que podrien opinar —alcaldes i equips de govern— que l'aportació de l'Administració local en la gestió és útil, sempre que, lògicament, la Generalitat aportí el seu finançament, el seu gra d'arena perquè això pugui continuar.

Per tant, resumint, el motiu de la nostra esmena ha estat constatar que, lentament però positivament, s'està avançant, que la Generalitat aquest any serà el primer any que, clarament, participa en la salut mental, i fer unes preguntes per poder precisar, exactament, l'abast dels ingressos i de les despeses —com

he citat, 3.500 d'ingressos i 6.000 de despeses—, i, en tercer lloc, sol·licitar la seva benevolència i aprovació d'aquesta esmena que seria lògica i coherent amb el programa, amb el Projecte de Pressupostos que vostès presenten.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Doctor Colomines?

El Sr. COLOMINES: Sí, però, senyor President, el senyor Renau solucionarà la qüestió de l'esmena molt concreta; jo li dic al senyor Brunet que les preguntes que ha fet complementàries, que té interès a saber, ara no les hi puc contestar, ho estic buscant; en el moment adequat, doncs, ja les hi..., ja li ho comunicaré. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines. El senyor Renau té la paraula per si ha d'ampliar alguna cosa. No cal? Gràcies.

Esmena 601, del Grup Socialista, de modificació; el Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Es tracta, en aquesta esmena, d'una subvenció complementària per a l'Hospital de Sant Jaume, de Calella. Enguany, el Pressupost de la Generalitat preveu 250 milions per a l'Hospital de Calella, per atendre les obres de remodelatge que té; nosaltres demanàvem que aquesta subvenció, prevista ja en el pressupost d'enguany, sigui incrementada amb 150 milions més. Aquesta demana ve a partir de la conversació mantinguda amb responsables i autoritats locals de Calella, en el sentit que l'Hospital de Calella és un hospital presidit per l'Ajuntament de Calella, en el sentit que és un patronat, i que, com a patronat de la ciutat de Calella, doncs, està presidit per l'autoritat municipal que, en aquest cas, és l'Alcalde i que, diguem, està encarrilat en el sentit de fer una reforma profunda de l'Hospital que, en aquests moments, quasi està ultimada, a l'extrem que les obres que s'hi han fet —que s'han fet a l'esmentat Hospital— han estat ja inaugurades pel propi President de la Generalitat. El conjunt de la fase inaugurada ha significat 630 milions de pessetes i 100 que..., estan pressupostats 150 només, i que això té un efecte sobre les anualitats municipals respecte al subministrament de fons necessaris per afrontar aquesta despesa i que l'endeutament municipal arriba a unes cotes que en aquests moments algunes de les persones vinculades a l'Ajuntament de Calella consideren que és, realment, alta i que supedita o que, d'alguna manera, limita altres actuacions de l'Ajuntament, i essent que, com diuen ells, la competència en matèria d'assistència sanitària és exclusiva de la Generalitat i que no tenen cap obligació directa d'atendre aquestes despeses, malgrat que ho fan, demanàvem que aquestes anualitats poguessin ser cobertes en un període més curt de temps però amb una intensivitat més important respecte a l'anualitat, i, consegüentment, de cara eixugar aquest cost de 630 milions, demanàvem que la subvenció d'enguany, en comptes de ser de 250 fos de 150 més, amb la qual cosa en un parell d'anys, probablement entorn d'un parell d'anys, el cost total de l'obra hauria quedat ja liquidat. Insisteixo que és una obra ja realitzada i executada i inaugurada en procés exclusivament de finançament.

Es tractaria, doncs, d'alleugerir l'endeutament de l'Ajuntament de Calella perquè pensin que, de vegades, un hospital vinculat a un ajuntament pot arribar a tenir un pressupost, fins i tot, més gran que el mateix Ajuntament, i, per tant, qualsevol movi-

ment financer respecte a aquest Hospital, per a un ajuntament de les dimensions com el de Calella, pot ser un finançament o un moviment inassolible o que hipotequi, realment, moltes coses. Aquesta és la situació de Calella, i aquesta és la situació que voldríem resoldre. Consegüentment, amb aquestes paraules, donem per defensada l'esmena que situaria l'Hospital de Calella amb 150 milions més dels 250 previstos ja en el pressupost d'enguany.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. Diputat senyor Renau?

El Sr. RENAÚ: Continuo dient el mateix d'abans: si tinguéssim més diners, probablement, ja que té raó el senyor Font; però com que no existeixen, ens hi oposem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Esmena 602, del Grup Socialista. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Sí, moltes gràcies. Amb aquesta esmena proposem un increment de 100 milions per a l'Hospital Comarcal d'Igualada, la realització del programa de reordenació hospitalària que finança la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, per una quantitat de 100 milions que s'haurien d'augmentar, des del nostre punt de vista, als 70 milions, que ja estan pressupostats.

El motiu d'aquesta esmena recolza en el fet que aquest Hospital —com vostès saben— fa un parell d'anys va tenir una sèrie de problemes, la població i les institucions igualadines s'hi van pronunciar d'una manera favorable; hi va haver una intervenció del Departament de Sanitat en què es va signar un acord de col·laboració entre els hospitals d'Igualada, entenem que l'acord en la seva vessant econòmica i financera s'ha aplicat, si bé no totalment, i que el programa de viabilitat per a l'Hospital implica, per tal que pugui portar-se a terme i pugui —aquest Hospital— ocupar el paper que el programa de reordenació hospitalària li atorga, nosaltres proposem que s'aprovi, pel Grup de la majoria, ja que va intervenir directament el Departament en resoldre aquest conflicte, que aprovi aquest augment addicional de 100 milions de pessetes per a l'Hospital Comarcal d'Igualada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. No hi ha torn en contra; es dona per fet.

603, del Grup Socialista: en aquest cas, en relació amb l'Hospital General de Granollers. El senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Es tracta d'una subvenció complementària a l'Hospital General de Granollers. Enguany, el Pressupost de la Generalitat preveu 90 milions a la Direcció General d'Ordenació de Planificació Sanitària per a l'Hospital de Granollers. Es tractaria d'incrementar aquesta subvenció en 100 milions més, destinats a encetar la primera de les fases previstes en el pla de viabilitat que, recentment, ha aparegut en relació amb aquest Hospital de Granollers.

El total d'aquest pla de viabilitat es xifra entorn d'uns 400 milions de pessetes, i, bàsicament, la primera etapa d'aquest pla de viabilitat hauria d'anar destinada a la reforma de l'àrea quirúrgica de l'Hospital de Granollers i instal·lar-hi un TAC, és a dir, un aparell de tomografies axials computades, o escàners, en el sentit que l'Hospital gaudeixi d'aquest equipament i, alhora, pugui reformular —com li deia— l'àrea quirúrgica.

La reforma dels quiròfans de l'Hospital de Granollers, probablement, és l'última cosa d'estructura profunda o d'estructura important que li resta per fer en un hospital, per altra banda, sanejat, que hereta uns quiròfans fora de normes. És a dir, en aquests moments, a l'Hospital de Granollers s'està operant fora de normes, des del punt de vista de la normativa establerta per la Generalitat, i, consegüentment, hi ha una acció urgent a fer, que no es produeix en altres facetes de l'Hospital, que estan perfectament al dia i d'acord amb els estàndards i les normes establertes en el món sanitari, però no en aquest punt de l'assistència quirúrgica.

Consegüentment, ens semblava que era necessari demanar al Parlament que s'intervingués, a través de la Comissió d'Economia, per dotar una quantitat per afrontar en aquesta urgència que existeix a l'Hospital de Granollers, de remodelar, amb criteri d'immediatesa, els quiròfans de l'Hospital que —hi insisteixo, una vegada més— estan fora de normes. Essent que existeixen un conjunt de partides dins del Servei Català de la Salut o l'Institut Català de la Salut, que nosaltres n'hem dit —i ho reiteraré per al senyor Renau— del «calaix gros», és a dir, les partides del calaix gros i del 14% d'increment d'aquest any, demanaríem que es reordenés la despesa d'aquestes partides del calaix gros i del 14% d'aquest any per poder afrontar també aquesta subvenció complementària de l'Hospital de Granollers, estrictament necessària, esperant, a més, que la situació, si això no s'atengués, no generi cap tipus de desgràcia i tampoc haguem d'assabentar-nos pels diaris, d'aquí a unes setmanes o uns mesos, que, realment, a l'Hospital de Granollers hi ha uns quiròfans fora de normes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Sí, jo, en aquest cas, sí, perquè Déu nos en reguard d'aquesta desgràcia, no!? Però és que suposo que ja se n'ha assabentat, que hi ha 90 milions en aquest concepte d'inversions a l'Hospital General de Granollers, i suposo que serveixen, precisament, per remodelar amb urgència aquests quiròfans que estan tan malament.

Jo crec que sí, per tant, doncs... I, a més, continuo dient que aquest «calaix gros» que té vostè, no el tenim nosaltres, i, per tant, només tenim 90 milions. I per això, doncs, no votarem a favor de la seva esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena número 604, del Grup Socialista, en aquest cas en referència a l'Hospital de Sant Celoni. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Sí, moltes gràcies, senyor President. Sí que m'agradaria confessar-los que lamento que la meua anterior crida a evitar el titular de demà del «rodet» parlamentari, de moment, ha caigut en un oblit, que espero que sigui momentani.

En segon lloc, reiterar la nostra franciscana paciència, perquè, si més no, vostès, en tercer lloc, rumiïn el que els diem, ho escoltin —esperem que amb atenció—, i abans del proper Ple puguem contrastar en l'opinió, en la informació que els donem, com ara el que parlàvem de Granollers, que la informació, quan la contrastin amb el Departament, veurà que és adequada..., puguem, doncs, transaccionar, el màxim nombre de les esmenes que estem posant avui a la seva digna consideració.

Entre aquestes esmenes hi ha aquesta de 50 milions, que, per als volums de la gestió d'un centre sanitari és escassa, propo-

sem per a l'Hospital de Sant Celoni, en el qual —com vostès saben— ja està previst que, aquest any, hi hagi 50 milions per a la seva activitat d'hospital d'aguts, amb càrrec al Pla de Reordenació Hospitalària de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, més 15 milions per a la seva unitat socio-sanitària en el mateix edifici, que és una de les novetats que vostès presenten aquest any en la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, que per primera vegada posen la llista, a les transferències de capital, d'un reguitzell d'uns vuit o nou centres socio-sanitaris, entre els quals hi ha 15 milions per a l'Hospital de Sant Celoni.

Però com vostès també saben, Sant Celoni és una d'aquestes poblacions catalanes mitjanes en què, habitualment, en un mateix edifici conviuen diverses activitats, aquestes dues que acabem d'esmentar i, a l'ensem, la clàssica d'atenció primària de salut.

És per aquest motiu que nosaltres proposem aquests 50 milions, que aquí posem per a l'Hospital de Sant Celoni, en l'activitat, per dir-ho així, empresarial global que té tres línies, o tres divisions: la d'aguts, la socio-sanitària i l'atenció primària, i per tal de..., normalment, quan això passa, els cabals, els ingressos no arriben normalment ni a una sola de les tres activitats com és en aquest cas. És per aquest motiu que nosaltres fem aquesta esmena absolutament constructiva, perquè els catalans i les catalanes que estan censats i viuen i resideixen a Sant Celoni puguin tenir un nivell d'atenció sanitària equivalent al que tenen a altres indrets de Catalunya, i, com que és un objectiu que vostès diuen que fan, i nosaltres ho admetem, ens imaginem que l'aprovaran i hi donaran la seva conformitat.

Esperant-ho així, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. El Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Sí, moltes gràcies. Em sap molt de greu que l'altra vegada no li hagi donat resposta a la seva esmena, però és que, en el fons, vostè, senyor Brunet, ens fa l'esmena i la contraesmena, perquè fins i tot ens dóna totes les solucions; l'única que no ens dóna —ho repeteixo, i no ens l'ha donada— és d'on podem treure més diners, i, per tant, per tots aquests motius, continuem oposant-nos a les seves esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Esmena 607... 605, perdó, que és la darrera d'aquest conjunt relativa a l'Hospital de Puigcerdà. El senyor Brunet té la paraula.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. No sé si un bon analista interpretaria les darreres paraules del Diputat senyor Renau com una franca invitació a col·laborar amb el Grup de la majoria i admetre algun suggeriment per eliminar les dificultats d'ordre financer que sembla que continuen subsistint, a pesar de l'explicació que ha fet el senyor Font de la teoria del calaix gros, que nosaltres hem utilitzat.

En aquesta esmena continuem amb el mateix mètode de treball que en les anteriors, però ressaltem un altre cas típic d'una població mitjana catalana, que és el cas de Puigcerdà, on proposem que hi hagi un increment de 50 milions de pessetes sobre els 60 que ja estan previstos pel Pla de Reordenació Hospitalària per a aquest Hospital a càrrec de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària.

Per què posem aquests 50 milions addicionals? Justament per una mateixa circumstància que coincideix amb el cas de

Sant Celoni: que el mateix edifici hospitalari alberga una secció dedicada al centre d'atenció primària, que no té altre local on residir, i les inversions que es fan en els darrers anys a l'Hospital esmentat de Puigcerdà han fet que, justament per la mateixa necessitat de fer les construccions, provisionalment els limitats espais d'atenció primària de què disposen els professionals corresponents s'hagin d'utilitzar per poder, transitòriament, albergar activitat hospitalària mentre fan les obres en altres indrets.

Per tant, això fa que la situació de l'atenció primària pel que fa referència a espai, tant de consultoris com de sala d'espera, a Puigcerdà sigui absolutament angoixant, i així ho expressen tant els professionals com la mateixa direcció de l'Hospital. I, en aquest sentit, nosaltres fem aquesta esmena per tal que pugui dedicar-se, evidentment, a l'Hospital, que és el titular d'un edifici que conté en el seu si l'activitat hospitalària i l'activitat d'atenció sanitària.

Per tant, demanàriem una vegada més, amb tota tranquil·litat i amabilitat i esperant que el Grup de la majoria, si més no, ho rumiï aquests dies, que puguem arribar al Ple votant favorablement aquesta esmena, màxim per un altre argument addicional, que no és menor i que el diferencia de Sant Celoni, com és que vostès saben que Puigcerdà és a la frontera de Catalunya amb un altre país de la Comunitat Europea, com és França, i vostès també saben que, així com hi ha determinades inversions immobiliàries que fan publicitat al nostre país perquè es comprin immobles més barats a l'altra ratlla de la frontera, també es donen els casos probablement, si no invertim amb celeritat a Puigcerdà, que hi hagi, per la lliure circulació de persones que el Mercat Comú promou i permet, que hi hagi habitants de la Cerdanya que s'hagin de desplaçar a allò que actualment és França.

Moltes gràcies, senyor President, esperant que els representants qualificats del Grup de la majoria puguin rumiar, si més no, aquestes argumentacions per a aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Per fer un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAU: Manifestar el que ja he manifestat les altres vegades i, a més, dir que per molt que ens ho pensem en aquests moments, després de les votacions ja no hi ha solució d'arribar a transaccionals en el Ple. Per tant, la decisió que prenguem avui serà la definitiva.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena següent; és l'esmena número 606, també del Grup Socialista.

El Sr. BRUNET: Senyor President, sol·licitaria...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Gràcies, senyor President, de la seva comprensió. Si aquelles esmenes que li ha sol·licitat el senyor Martí Carnicer si es podien posposar una estona, si hi pogués afegir aquesta, que fa referència al programa ALPIR.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap inconvenient. La 606 la considerem aparcada, i aleshores, doncs, ens correspon...

Entrem en l'Institut Català de la Salut..., perdó, l'Institut d'Estudis de la Salut, i la votació corresponent la farem quan acabem tots els temes relacionats amb Sanitat.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 607 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 608 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 609

(G. Socialista), a l'Institut d'Estudis de la Salut, i 610 (G. Mixt), 612 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 613 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Servei Català de la Salut.

El Sr. PRESIDENT: I així entrem a l'atenció primària de la salut. Esmena 614, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que es dona també per defensada? No; doncs, senyora Rosa Fabian, té la paraula.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena té per objectiu donar de baixa del Servei Català de la Salut dues partides que nosaltres considerem que són excessives, que denunciem des de fa molts anys que la despesa en farmàcia en aquesta comunitat autònoma està per sobre de tots els índexs de racionalitat, i amb els concerts amb serveis d'hemodiàlisi, que també és un tema que denunciem: els dits, entre els professionals, els concerts amb els «xiringuitos». Nosaltres fa anys que estem dient que aquests serveis han de fer-se amb els hospitals públics o bé amb els hospitals concertats, i que no té sentit que existeixin.

La segona part de l'esmena voldria fer una reflexió tècnica perquè ens hi trobarem al llarg del matí, i voldria cridar l'atenció del senyor interventor, perquè també té relació amb les coses que s'han dit abans respecte al Grup Socialista.

Des del Grup d'Iniciativa per Catalunya, entenem que l'única tècnica pressupostària possible és, atès que el Servei Català de la Salut està finançant l'Institut Català de la Salut, donar de baixa..., si donem de baixa partides del Servei Català de la Salut, haurem de donar d'alta al 51.05, que són les entrades a l'ICS, l'Institut Català de la Salut, i que després aquestes esmenes es correspondran amb les que també hem fet a la 631 i la 630, i distribuir les dues partides pressupostàries per les entrades amb transferències de capital o amb transferències corrents, en funció de com, després, cada grup vol fer la distribució dels diners. Nosaltres entenem que aquesta és l'única manera perquè tots els fulls del pressupost quadrin, és a dir, les sortides del Servei Català de la Salut cap a l'ICS, les entrades de l'ICS, i, a la vegada, la distribució.

Nosaltres pensem que aquest problema hauria d'estar resolt abans, és a dir, que quan nosaltres arribéssim aquí, els problemes tècnics que poguessin sortir haurien d'estar ja resolts perquè, si no, el que no hi ha manera és que quadrin tots els fulls. Nosaltres entenem que la tècnica pressupostària que nosaltres hem utilitzat és l'única correcta, i tornaré a fer servir aquest argument per a una esmena de Convergència i Unió, que no quadrarà tècnicament; és a dir, que tots els fulls, per a un torn en contra, després, a una esmena de Convergència i Unió, perquè tots els fulls d'entrades i sortides de diners no quadren, i, per tant, seria, des del nostre punt de vista, una incorrecció... Jo estic d'acord que les esmenes del Grup Socialista no estaven solucionades tècnicament, però les esmenes de Convergència i Unió tampoc estan solucionades tècnicament.

Per tant, el que jo penso és que seria una incoherència que en aquesta Comissió poguéssim aprovar esmenes que estan recollides en el *Butlletí*, però que, en canvi, són tècnicament, pressupostàriament, incorrectes.

Per tant, jo cridaria l'atenció de la Comissió a tenir molt en compte el que significaria aprovar esmenes que després no quadrassin tècnicament. Insisteixo que el senyor Renau podrà dir que ell considera que la despesa de farmàcia li sembla que està

molt bé —jo penso que és una agressió a tots els ciutadans, aquesta despesa—, però, en tot cas, pressupostàriament, no em podrà dir que no hi ha un estricte compliment de totes les entrades i sortides, que jo ja entenc que, aquest any, el Servei Català de la Salut, la Conselleria i l'Institut Català de la Salut fa difícil anar buscant els camins perquè tots els números quadrin, però el que es necessitava és parar-se una mica a fer les sumes i les restes corresponents per arribar al conjunt dels ingressos i les despeses.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Rosa Fabian. Sens perjudici que, quan arribem a les esmenes de Convergència i Unió, aquesta Mesa s'hi aturi un moment i s'ho estudiï, ara som a l'esmena 614 del Grup d'Iniciativa, i correspon fer-ne un torn en contra. Senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Moltes gràcies. La senyora Rosa Fabian pràcticament ho ha dit tot quant al fet que no estem d'acord amb les baixes que ells proposen, perquè, sobretot, la de farmàcia..., és clar, ella diu que és una quantitat molt, molt excessiva. Nosaltres creiem que precisament és una quantitat molt normal, i encara, probablement, vostè sap que després s'han d'adequar progressivament a crèdits que arriben per poder pagar totes aquestes despeses de farmàcia. Per tant, nosaltres no estem d'acord en absolut que es pugui fer aquesta baixa de farmàcia.

I quant als serveis d'hemodiàlisi, també completament d'acord que la quantitat aquesta la necessitem, perquè, si no, els afectats d'insuficiència renal, en aquest moment, si féssim aquestes baixes, es trobarien amb vertaders problemes.

Per tant, tal com ella deia, doncs, evident, ni amb la baixa per farmàcia, ni amb la baixa per concerts per serveis d'hemodiàlisi, hi estem d'acord.

És per això que ens oposarem a aquesta esmena d'Iniciativa per Catalunya.

(La I. Sra. Fabian demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Senyora Fabian, no hi ha previstos torns de rèplica. Tot i així, no hi ha inconvenient, per una vegada, a donar-li la paraula per si vostè vol aclarir alguna cosa.

La Sra. FABIAN: No, és que..., només dir-li que la dels serveis d'hemodiàlisi, no l'havia defensat, i que, per tant, abans de contestar-me entraria a defensar-la, i dir que em sorprèn la resposta del senyor Renau, perquè immediatament ve una esmena de Convergència i Unió que és idèntica...

El Sr. RENAÚ: No, però canvia el concepte...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Renau, la senyora Fabian ha volgut fer un aclariment; ja l'ha fet. Gràcies.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena núm. 611 (G. Socialista), al Servei Català de la Salut.

El Sr. PRESIDENT: Trobem ara l'esmena 617, del Grup d'Iniciativa. Senyora Rosa Fabian, ens sembla que ara correspon la defensa de l'esmena número 617.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Acumulària la 617 i la 619, en tant que no és una modificació pressupostària, i suposo que aquesta és exactament igual que la que fa Convergència i Unió; que es tracta de dir que no són concerts d'hemo-

diàlisi per al programa Vida als Anys, sinó per integrar tots els diners al programa Vida als Anys, exactament igual que en els «Concerts d'hemodiàlisi de salut mental», que entenem que no es pressuposten aquells diners per a aquells malalts mentals que tenen problemes de ronyó. I suposo que Convergència i Unió hi estarà d'acord perquè ells fan la mateixa esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. Senyor Renau, per fer un torn en contra.

El Sr. RENAÚ: Només per dir que abans la senyora Fabian ha dit que no havia parlat dels concerts. Perquè quedi en acta que sí que n'havia parlat, que per això jo havia dit que no hi estariem d'acord.

En segon lloc, no és ben bé la mateixa esmena, si s'hi ha fixat la senyora Fabian, perquè ells, perdó, ells..., vostès passen de la baixa del 253.03, passen a la 461.02, i nosaltres passem al 255.07 i 255.08, perquè en el fons aquí l'error fonamental és de..., en la 253 parla d'un concert per a serveis d'hemodiàlisi, quan no és..., perdó, en el 253, al capítol, posa «Concert per a servei d'hemodiàlisi», que no és real, sinó que només es parla del programa Vida als Anys i de la salut mental; perquè nosaltres creiem que aquestes quantitats han d'anar directament al programa Vida als Anys i a la salut mental. Crec que deu haver estat un error en el moment de confeccionar aquests llistats, i, per tant, nosaltres això ho passem directament al 255, que és el que pertoca. Nosaltres creiem que està millor d'aquesta manera, que no la seva, perquè no es poden..., teòricament, no es pot pas..., el que està previst per finançar concerts, no es pot modificar el concepte econòmic i passar a noves partides, sinó que només poden ser per a concerts; en aquest cas, per a concerts.

És per aquests motius que ens oposem a les esmenes 617 i 619 i, en canvi, dono per defensada l'esmena nostra, de Convergència i Unió, que és la 618.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Per tant, queda defensada també l'esmena 618... *(Remor de veus.)* 618, ja està defensada, la de Convergència i Unió; ara, 619, d'Iniciativa, ha estat defensada; 620, 621, 622..., la pròxima que trobo és la 623, del Grup d'Iniciativa. Senyora Fabian, 623.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. En aquesta esmena es tracta de canviar de nom una partida, en què diu «Per a actuacions conjuntes amb altres departaments per determinar els programes sanitaris». Nosaltres sabem que hi ha un acord entre la Conselleria de Treball, la Conselleria de Sanitat i els sindicats per fer un programa interdepartamental de salut laboral.

Entenem que aquesta partida quedaria molt millor explicitada, si assenyalen, si s'assenyala o si se'ns confirma que aquests diners són per a aquest programa interdepartamental, que està pactat amb una altra Conselleria. En tot cas, si hi ha un altre programa, també interdepartamental, ens agradaria conèixer-lo.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. Senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Sí, en aquest cas, aquesta partida no la podem acceptar com a salut laboral, perquè en aquest cas es recull el manteniment dels convenis de col·laboració amb altres departaments en matèries de, per exemple, transport sanitari, com poden ser els helicòpters de bombers, com pot ser de seguretat

viària. Com que les necessitem per a aquests convenis de col·laboració amb els altres departaments, ens oposarem a la seva esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena 624, del Grup d'Iniciativa. Senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta partida pretén una alta en l'«Atenció especialitzada» i el que voldríem aclarir, que és el que pretenem, és el compliment de la Llei d'Ordenació Sanitària, ja que es preveia que a partir..., en tres anys havien d'estar homologades les condicions dels treballadors, que estan a la xarxa de la XUP i amb la dels hospitals públics. Com que pensem que no està pressupostat aquest compromís de la Llei d'Ordenació Sanitària, és, per tant, que proposem aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Senyor Renau.

El Sr. RENAU: Moltes gràcies. En aquest cas tampoc podrem votar a favor d'aquesta esmena perquè aquests convenis de col·laboració, per aquesta quantitat, que tampoc és excessiva, són per a tota una sèrie d'associacions sense ànim de lucre, com pot ser l'Associació de la Síndrome de Down, com la Coordinadora d'Usuaris de la Sanitat, etcètera, i com que es necessiten per a tota aquesta sèrie de convenis d'aquestes institucions, no podrem votar a favor de la seva esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Aleshores, abans d'entrar en l'Institut Català de la Salut, els proposaria de fer tot aquest conjunt de votacions que tenim pendents a partir de l'esmena 591. *(Pausa.)*

Perdó, ens queden pendents aquelles esmenes que el Grup Socialista ens ha demanat d'aparcar, que són 593, 594 i 598, i la 606. Si volen fer una defensa d'aquestes...

El Sr. BRUNET: Senyor President, les donem per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Per defensades, i a votació directament?

El Sr. BRUNET: Sí, no hi ha problema.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Aleshores, els proposaria, com sempre, una única votació, però fent unes observacions. En primer lloc, és que com, ja quan ha fet la defensa la senyora Rosa Fabian, ella ha dit, quan votem l'esmena 614, del Grup d'Iniciativa, hem d'entendre que també votarem la 631, 632, 33, 34, 35, 36, 37 i 38, que són les connexes amb aquesta 614. *(Remor de veus.)* 630, també? Jo havia començat a la 631. La 30 també, doncs, d'acord. De la 630 a la 638 quedaran incloses en aquesta votació de la 614...

La Sra. FABIAN: Senyor President, des del meu punt de vista, les esmenes tècniques són solament la 30 i la 31; les altres, s'haurien de defensar.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, cap problema, senyora Fabian. Si vostè vol fer-ho així, quan arribem...

La Sra. FABIAN: És que crec que és així. No... Penso que les úniques esmenes tècniques són la 630 i la 31; les altres, realment, són esmenes a l'estat de despeses. Aquestes, simplement, perquè quadren els números.

El Sr. PRESIDENT: És que, senyora Fabian, si votem la 614, la 630 i la 631, i no les aprovem, la 632, 33 i 34 no tindran finançament, i, per tant, decauran.

La Sra. FABIAN: Té raó, té raó, senyor President. Té raó.

El Sr. PRESIDENT: Com vostè vulgui. Si vol fer-ne un torn a favor, d'aquestes, en aquest moment, li oferim la possibilitat.

La Sra. FABIAN: Molt bé. Doncs, el faria.

Aquestes esmenes, la 32, la 33, la 34, la 35, són tota una sèrie d'esmenes que tenen com a objectiu el compliment de compromisos, també, amb la Conselleria, respecte a la cobertura de places vacants, respecte a la consolidació del deute social i respecte als compromisos de cobertura de places d'interinatge i eventuals.

També fem una esmena, que seria la 632, en correspondència amb una altra que tenim, d'incrementar la inversió en els centres d'atenció primària. Està clar que si necessitem aquesta nova creació, necessitaríem el personal adient per posar en funcionament aquests centres d'atenció primària.

La 636 seria la corresponent a la Seguretat Social, és a dir a les despeses en Seguretat Social d'aquest personal, i la 637 seria també una esmena d'increment en projectes de nova inversió d'atenció especialitzada.

I la 638, com dèiem, la construcció de les noves àrees bàsiques de salut, amb la finalitat de complir els compromisos de l'extensió de la xarxa bàsica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. Em sembla que podem anar a la votació d'aquest conjunt d'esmenes, de la 591 fins a la... *(L'I. Sr. Carnicer demana per parlar.)* Sí, senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER: El nostre Grup demanaria, separatament, a més de la 618, que suposo que el senyor President ja la posarà a votació per separat, la 617 i la 619, també.

El Sr. CODINA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Codina.

El Sr. CODINA: Tinc la impressió que falta defensar la 629.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, hem arribat a la 624, eh?, no hem entrat a l'Institut Català de la Salut. *(Remor de veus.)* No, no, a veure, la votació que els proposo ara és de la..., bé, a part de l'excepció de la 618 i la 617 i la 619, que ha demanat el Grup Socialista, és de la 591 a la 624. El que succeeix és que, en votar la 614, entenem que porta lligades les esmenes 630 a 638, i per això hem ofert aquest torn de possibilitat a la senyora Fabian que ho defensés. *(Remor de veus.)* Sí, decauen, o queden votades, com vulguin; però la qüestió és que unes van lligades amb les altres, i, per tant, havíem d'oferir la possibilitat a la senyora Fabian que les defensés ara, perquè després no li hauríem donat aquesta opció. No li hauríem pogut donar aquesta opció.

Aleshores, anem a les votacions. En primer lloc, les esmenes 617 i 619, que ha demanat el Grup Socialista, separades.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 13 en contra, 5 abstencions: no prosperen ni 617 ni 619.

Ara, la 618, de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

13 a favor, cap en contra, 7 abstencions: s'aprova la 618.

I ara la resta, les altres esmenes compreses entre 591 i 624, que no són 617, 618 i 619, que hem votat, amb el benentès que la 614, que votem dintre d'aquest paquet, també farà, doncs, rebutjar o decaure de la 630 a la 638.

Vots a favor d'aquest conjunt?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no han prosperat aquest conjunt d'esmenes.

Aleshores, entrem a l'Institut Català de la Salut.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat de les esmenes núms. 625 (G. Socialista), 626 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 627 (G. Mixt) i 628 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Institut Català de la Salut - Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. 629, del Grup de Convergència i Unió: senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President. Miri, aquesta és una esmena que és, com si diguéssim, el mateix que passava amb l'esmena 618, de Convergència i Unió, que corresponia a l'estat de despeses: això correspon a l'estat d'ingressos.

Nosaltres estem absolutament d'acord amb el que ha dit la senyora Fabian abans, i que cal adequar l'estructura..., els crèdits a les estructures econòmiques. Però és que, precisament, el que fa aquesta esmena és això que demanava la senyora Fabian: és a dir, adequa els crèdits a l'estructura econòmica. Aquí es tracta només de donar de baixa a un article, el 045, que corresponia a la Generalitat de Catalunya, o a l'article 75, de la Generalitat de Catalunya, per passar-ho al 42 o al 72, de la Seguretat Social. És una adequació estricta, una adequació completament correcta, normal, ha estat consultada, i a Economia i Finances li ha semblat que això era adequat, precisament per aquesta prouja que la senyora Fabian ha expressat. I, per tant, nosaltres defensem aquesta esmena, simplement per això: no s'innova cap partida, no es posa cap import, no es treu res d'un lloc per posar en un altre, sinó, simplement, per adequar la nostra..., o l'estructura econòmica dels pressupostos.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Senyora Fabian?

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. No m'han aconseguit convèncer i, en aquest cas, jo demanaria ajut als serveis tècnics de la Cambra, perquè penso que hi ha un error pressupostari molt gros, i intentaré explicar-me. En l'esmena que proposa Convergència i Unió, proposa una baixa a l'article 45 dels ingressos de l'Institut Català de la Salut a la partida 451.21 i una altra a la 751.21, «Ingressos de l'Institut Català de la Salut»; a canvi, dona alta a l'ingrés al Servei Català de la Salut. I, llavors, primer, jo penso que hi ha un error, que no seria la 721, sinó la 751.21; però, en tot cas, això no quadra amb el número orgànic 08.06, que és quan la Conselleria de Sanitat transfereix al Servei Català de la Salut els diners necessaris. Per tant, com veiem, amb el número orgànic 08.06, les transferències de capital són 351.000 milions, i 18.000 milions les transferències de capital que han de coincidir amb els ingressos del Servei Català de la Salut. Això no està esmenat i, per tant, ja no coincideixen tots els comptes que la Conselleria de Benestar ha de tenir. Però, per altra banda, el que encara ens sembla més greu és que, si s'incrementen els ingressos del Servei Català de la Salut, hauria

d'haver-hi les esmenes corresponents a l'estat de despeses, per saber com se les gasten.

Per tant, jo demanaria, com a mínim, ajut als serveis tècnics, perquè, des del punt de vista humil d'aquesta Diputada, els números de la Conselleria de Benestar Social en aquesta esmena realment no quadren.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyora Diputada, atenent... (*Remor de veus.*) Senyora Rosa Fabian, atenent la vostra petició, em sembla que serà prudent que no votem en aquest moment aquesta esmena, que la deixem aparcada, que, amb calma, els serveis tècnics s'ho mirin, i, doncs, aquesta tarda, quan reprenquem la sessió, per exemple, posem aquest tema damunt la taula i procedim a la seva votació. No hi ha cap inconvenient a deixar-ho provisionalment? Sí, senyora Fabian?

La Sra. FABIAN: Senyor President, sobretot és que jo penso que hi hauria un greu atac al Reglament d'aquesta Cambra, que diu que, quan hi ha altes i baixes, s'han de donar també les altes. És a dir: els ingressos del Servei Català de la Salut, aquests diners que s'ingressen al Servei Català de la Salut, on anirien a parar? Perquè penso que, reglamentàriament, hi ha obligació de fer-ho així: ens han rebutjat, a l'oposició, esmenes sota aquest criteri, i ara es tracta de dir que hi hauria una quantitat tan important com 160.000 milions de pessetes i escaig que no estan esmenats amb les corresponents partides. Penso que això és un atac directe al Reglament de funcionament de la Cambra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. L'esmena número 629, de Convergència i Unió, no serà votada en aquest moment, i seran estudiats amb calma aquests elements que la senyora Fabian ens ha aportat.

L'esmena següent... A partir de la 630, ja estan votades: podríem votar ara, menys la 629, aquest conjunt d'esmenes, entre la 625 i la 628, jo diria que serien, de 625 a 628.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 625 (G. Socialista), 626 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 627 (G. Mixt) i 628 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Institut Català de la Salut - Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT: La 629 queda provisionalment aparcada, i podem entrar en l'atenció primària de la salut, esmena 639, que té un error, senyors diputats. Si ho veuen, a la tercera xifra, en lloc de 383 milions, ha de ser 283 milions, quant a les baixes, i quant a les altes, la segona quantitat, en lloc de 852 milions són 752 milions. Això va ser observat, i el Grup Mixt ens va fer arribar la corresponent nota de rectificació.

Pot anar a votació aquesta esmena, amb aquesta correcció tècnica que he fet observar.

639: vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prospera.

Entrem ara a l'atenció especialitzada, esmena 641, del Grup Socialista. Per fer-ne la defensa, el Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Es tracta, en aquest cas, de nou, d'una inversió complementària per a un hospital que és el de Vilafranca del Penedès.

Hem de dir el següent, que és que l'Hospital de Vilafranca del Penedès, que és un hospital de nova creació, que es preveu crear de nou i que encara no se n'han iniciat les obres, és un hospital que s'ha de construir sota l'auspici del Servei Català de la Salut i sobre la base de l'antic Hospital Comarcal, tot i que amb edificacions noves; és a dir, en un lloc i sobre la base d'una estructura física de caire nou.

Enguany el Pressupost de la Generalitat preveu 850 milions per atendre una primera fase de construcció. Tanmateix, hem de dir que aquests 850 milions és l'agregació del pressupostat els darrers tres anys; és a dir que fa tres anys que estem pressuposant una quantitat per construir l'Hospital de Vilafranca, però l'Hospital no es construeix. I finalment, aquest any s'ha fet una agregació d'aquests fons dels últims darrers anys, i es diu, amb aquests 850 milions, el 1991, ara sí, ara es farà una primera etapa de l'Hospital.

Hem de dir nosaltres que aquest Hospital, que és estrictament necessari, perquè crea, el fet de no construir-lo, una situació de desencís o una situació de preocupació entre la gent que viu a Vilafranca, i també la gent que treballa a l'Hospital de Vilafranca del Penedès.

És un hospital que, en conjunt, està previst que costi uns 2.500 milions de pessetes. Hi ha unes fases establertes, i pel que seria el moviment de terres, l'edificació de la primera fase, és a dir, de l'estructura bàsica des del punt de vista de l'arquitectura de l'Hospital, hi ha una fase pressupostada en 1.000 milions. Conseqüentment, tot i que el 1991 sí que s'anés a fer aquesta fase que no s'ha fet durant els darrers tres anys, en qualsevol cas faria falta una quantitat, un escaig, perquè n'hi ha, de pressupostats, 850, però no aquests 1.000, que són els que...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Font, perdó. Si us plau, si els diputats que intenten aclarir el tema parlen fluixet i els diputats que han arribat fan el favor de seure, el senyor Font podria continuar la seva intervenció; però si els diputats que han arribat en el darrer moment no volen seure, el senyor Font no podrà continuar parlant. *(Pausa.)*

Gràcies. Senyor Font, teniu la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Es tracta, doncs, de garantir la quantitat mínima per afrontar el previst el 1991, que és al voltant dels 1.000, i que fa referència a remoure terres, els fonaments i aixecar l'esquelet bàsic de l'Hospital. Això costa uns 1.000 milions, i, conseqüentment, l'esmena va destinada a mirar de completar aquesta quantitat, que és l'agregació dels darrers anys prevista en el pressupost d'enguany. Conseqüentment, l'esmena proposaria incrementar, aquests 850, de 150 més, fins a arribar als 1.000 milions.

Les baixes –les baixes, ho reiteraré una vegada més– fan referència a les partides grosses, dites «grosses» o de «calaix gros», que dèiem nosaltres, de l'Institut Català de la Salut; és a dir, aquelles partides que tenen una gran quantitat assignada i que pensem que, amb un ajust de la gestió, atenent una mica les indicacions que ja s'han fet els darrers anys, podrien perfectament desagregar unes quantitats que, en conjunt, considerem força minses, que suposa de sumar el conjunt d'esmenes que fan referència a hospitals concrets i a centres d'atenció primària concrets que ha proposat el nostre Grup.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. Torn en contra, el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Sí. Ens oposem a aquesta esmena perquè aquesta baixa, primer de tot, dels subministraments, no podem acceptar-la, ja que aquesta dotació que està prevista, de no sé quants –ara no ho tinc aquí, però un miler de milions–, són necessaris completament, ja que recullen els increments de despesa que es produiran com a resultat dels augments de preus de l'energia i del creixement d'instal·lacions i tecnologia que suposen una major utilització de subministraments.

Són exactament –ara ho estic mirant– 15.000.757.033 pessetes, que són les que considerem adequades per a tot aquest creixement que hi pot haver durant tot aquest proper any.

A més, no entenem que aquest augment de 150 milions, que després veiem que és a totes les esmenes socialistes...; creiem que, baixar les despeses corrents per fer aquests augments, creiem que no és una posició realista, i, per tant, ens oposarem a totes aquestes esmenes: a aquesta i a la que ve, i a l'altra també, segur, per la mateixa raó que acabo de dir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Passem ara a l'esmena número 642, també del Grup Socialista. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Una vegada més fem una esmena d'aquelles que, probablement, en el procés de rumiar els nostres arguments, el Departament pot mostrar la conformitat amb el contingut de l'esmena. Tal és el cas d'aquesta esmena d'una inversió complementària en l'Hospital de Viladecans, que és propietat de l'Institut Català de la Salut, i que és –dit sigui amb guionets i entre parèntesis– l'únic hospital comarcal que té l'Institut Català de la Salut, i el que té la productivitat UBA/persona més alta dels centres de l'Institut Català de la Salut. Acabat aquest guionet, però que no és «baldí», perquè justifica l'esmena que presentem, que és que l'Hospital de Viladecans té col·lapsada la seva consulta externa, les seves urgències i el seu laboratori d'anàlisis clíniques, fins al punt que, al laboratori, és tan petit l'espai que tenen que només poden atendre la meitat de les determinacions analítiques que l'Hospital, per la seva tasca assistencial, necessita, i han de portar a un laboratori privat la meitat de les determinacions analítiques.

Per més informació –si ho volen els il·lustres representants del Grup de la majoria–, en el passadís els podria dir a quin laboratori privat porten les determinacions analítiques; no es tracta de fer-ne propaganda.

Per tant, per aquestes raons, entendríem que vostès haurien de votar favorablement aquesta esmena, màxim quan els serveis tècnics del Departament estan absolutament d'acord i el Conseller té subscrit un compromís amb la direcció d'aquest Hospital i de l'àrea de gestió de costa de ponent. Suposo que la informació que obra en poder dels representants de la majoria és aquesta, i, en conseqüència, tindran l'amabilitat de votar favorablement aquesta esmena, amb la qual cosa seria la primera esmena que el dia d'avui el Grup de la majoria aprovaria, i evitaria la imatge..., més que imatge, la constatació del «rodet» a què nosaltres, amb tota paciència franciscana, intentem dirigir-nos.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Sí. Ja he anunciat amb anticipació, perquè les havia vist, aquesta esmena, i per molt que el senyor Brunet

intenti convèncer-nos, continuo dient el mateix: no es pot donar una baixa en subministraments: són necessaris, i creiem que no poden dotar, per a inversions, dotacions d'aquest tipus, infravalorades, que no serveixen, o per molt poc.

Per tant, ens oposarem a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. Ara, l'esmena 643, del Grup Socialista. El senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Fa referència al Centre d'Atenció Primària de Vilassar de Mar. Hem de dir, no saltres, que es tracta –Vilassar– d'una població del Maresme que no gaudeix de centre d'atenció primària, i segurament és una de les poques poblacions, és una població que té un nombre d'habitants que justificaria l'existència d'un mòdul. Concretament, hi ha 11.000 ciutadans residents a l'hivern, i 30.000 a l'estiu, i, per tant, sembla que això lligaria amb el que podria ser un mòdul d'atenció primària.

La població que actualment viu a Vilassar de Mar, quan ha d'anar al metge, per dir-ho d'alguna manera, s'ha de desplaçar també a les poblacions de la rodalia, i consegüentment, i essent que Vilassar de Mar és un referent important dins el pas i la mobilitat, i també la residència, òbviament, del conjunt del Maresme, ens ha semblat que era bo plantejar a la Cambra la possibilitat de construcció d'un centre d'atenció primària a Vilassar de Mar, que, concretament, segons sembla i segons la informació que hi ha de Vilassar, es podria construir a l'hort del Casal, que és un espai on ja hi ha altres serveis sanitaris.

Consegüentment, amb aquestes paraules donaríem per defensada l'esmena que vindria a dotar de 100 milions addicionals els programes d'atenció primària per afrontar la construcció del CAP de Vilassar de Mar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. Un torn en contra, el senyor Renau.

El Sr. RENAU: Em remeto al que he dit anteriorment: crec que una part de raó la tenen; però, si no hi ha diners per a aquestes inversions, perquè els necessitem per a una altra cosa, doncs, no podem acceptar-la.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 644, en aquest cas relacionada amb el Centre d'Assistència Primària de Sant Quirze de Besora. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Amb molta brevetat, senyor President, però no amb menys paciència, presentem a la consideració del Grup de la majoria aquesta inversió de la construcció del CAP de Sant Quirze de Besora, que, com els il·lustres diputats del Grup de la majoria saben, hauria d'albergar l'àrea bàsica de salut del Bisaura. Crec oció dir més coses sobre aquest tema.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. És que hi ha alguna aportació nova en relació amb Sant Quirze de Besora?

El Sr. RENAU: No n'hi ha cap. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. La següent, del Grup Socialista, porta el número 645, i en aquest cas és relativa al Centre d'Assistència Primària de Sant Quirze del Vallès. Senyor Brunet, també?

El Sr. BRUNET: Efectivament, tinc el grat honor de defensar una esmena per a una altra població que també té, per sant, sant Quirze, com és el cas de Sant Quirze del Vallès. Ja l'any passat vam fer una esmena perquè estava en construcció el CAP a Sant Quirze del Vallès, amb aquesta tècnica que l'Hono-

rable senyor Armet va qualificar que les administracions locals fan de banquer de la Generalitat i, en aquest cas, del Departament de Sanitat, per tal que, atès que s'està construint, i l'Ajuntament pagant, i no li costi més del necessari, és per la qual cosa que ens temem que hi ha hagut un oblit per part de vostès, i proposem que hi hagi 150 milions per a la construcció d'aquest CAP.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Senyor Renau?

El Sr. RENAU: Continuo amb la mateixa tònica d'abans, dient que no es pot, en aquests moments, doncs, passar aquests diners per a Sant Quirze de Besora. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies... (El Sr. Martí Carnicer demana per parlar.) Sí, senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER: El nostre Grup lamenta el tipus de respostes que estem tenint a aquest tipus d'esmenes. Jo comprenc que, moltes vegades...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, perdó, senyor Martí Carnicer. Em sap greu, però finalment hauré d'advertir personalment a algun senyor Diputat. Aquesta Comissió porta unes quantes hores de treball, la gent està una mica cansada –tots plegats ho estem–, i no s'hi val que vingui gent de refresc i que ens alteri una mica la situació.

Si us plau, senyor Martí Carnicer, teniu la paraula.

El Sr. CARNICER: Gràcies. Deia que el nostre Grup lamenta el tipus de resposta que estem tenint en aquestes esmenes, igual com un grup anterior, en què, per prudència, ens hem abstingut d'intervenir.

En qualsevol cas, el fet d'argumentar per a la baixa és un element, formalment, suficientment vàlid, però en qualsevol cas, tant per la seva importància com pel fet que el ponent de la majoria està dient que, en molts casos, reconeix que les nostres intervencions, les nostres propostes tenen algun sentit...; per tant, vull dir-li que el nostre Grup no tindria cap dificultat a cercar esmenes transaccionals, fins i tot, si convé suspendre un moment la sessió..., perquè la majoria pugui oferir alternatives davant de les nostres propostes.

En qualsevol cas, no ens sembla vàlid que es digui que tenim raó, però que, per variacions que moltes vegades no arriben ni al mig per cent de la partida inicial, no es poden atendre.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Feta aquesta manifestació pel senyor Martí Carnicer, és que hi ha algun altre grup que vulgui parlar? No? Doncs, aleshores, continuarem el debat.

Correspondria ara de tractar l'esmena 646, en relació amb la inversió en un centre d'assistència primària a Puigcerdà. El Diputat senyor Brunet té la paraula.

El Sr. BRUNET: Sí, senyor President. Si els il·lustres representants de la majoria són tan amables, ens tornem a traslladar a Puigcerdà; ja he fet l'argumentació anteriorment: servei sanitari, hospital que regenta un únic edifici, que hi ha diverses divisions o activitats assistencials, ratlla de frontera, comarca en creixement, bosc, túnel del Cadí, etcètera.

Seria elemental i coherent amb la política que vostès, a més, porten, que veiessin bé aquesta inversió per 100 milions de pessetes per a la construcció del centre d'atenció primària a Puigcerdà, si més no, nosaltres estaríem en disposició d'invitar-los a visitar físicament aquest servei sanitari, per constatar la manca i la situació absolutament deficitària de l'espai i de les

instal·lacions que actualment disposa Puigcerdà en atenció primària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Renau té la paraula.

El Sr. RENAÚ: Sí, jo, malgrat la intervenció del senyor Martí Carnicer, potser no se m'ha entès bé. Vull dir, estem d'acord, si de cas, amb les línies polítiques que puguin dir de la millora de la sanitat a Catalunya, hi estem completament d'acord; amb el que no estem d'acord —ho torno a repetir— és amb aquestes inversions molt infravalorades cap a CAP que ja comencen a funcionar o que s'han de construir, que tampoc acaben de solucionar cap problema.

I torno a repetir que a la baixa no podem acceptar-les. És per això que ens anem oposant a totes aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena següent és la número 647, i fa referència també al CAP de Sant Andreu de la Barca. Per fer-ne la defensa, el Diputat senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Fa referència a una inversió complementària per al CAP de Sant Andreu de la Barca, a l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca.

Enguany, el pressupost preveu 140,7 milions en la llista d'inversions reals previstes per a aquest centre. Es tracta, d'acord amb l'esmena, de dotar-ne 30 més sobre aquests 140 milions, és a dir, d'arribar entorn dels 170-180 milions aproximadament, per poder atendre una primera fase de construcció d'aquest centre.

S'ha de dir que d'acord amb el que ens diuen o amb el que ens informen, amb les converses hagudes entre l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i el Departament de Sanitat, hi havia un compromís en ferm de dotar per a aquest any 180 milions; a l'hora de la veritat s'han convertit en 140, però hi ha una contradicció addicional, que és que un concurs aparegut al *Diari Oficial de la Generalitat*, de 29-X-90, per construir la fase en qüestió del CAP de Sant Andreu de la Barca, s'establia una quantitat que també divergeix de la finalment pressupostada, que era de 155 milions; era més baixa que la compromesa —que era de 180—, però en qualsevol cas és més alta que la pressupostada enguany, perquè el pressupost la xifra en 140, i realment, tan sols si atenem el concurs aparegut al DOGC, ja serien 155.

Per esmenar aquest error, i en tot cas ressituat la situació de Sant Andreu de la Barca al que s'ha parlat realment entre l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i el Departament de Sanitat, es tracta de completar aquesta inversió real en 30 milions més, per fer efectius l'import total que costa la fase en construcció, que és entre 170 i 180 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. Senyor Renau...

El Sr. RENAÚ: La dono per defensada, amb els mateixos arguments que les altres vegades.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 648, del Grup Socialista, en aquest cas relatiu a un centre d'assistència primària al barri de Sant Cosme del Prat de Llobregat. El Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Una altra esmena d'aquestes que seria convenient que vostès rumiessin, per la següent raó: l'acord entre el Departament i l'Ajuntament del Prat referent a la construcció d'aquest centre d'atenció primària era que se situaria en ordre a 180 milions de pessetes.

Com sigui que aquest any vostès en pressuposten 140,7, es tracta de fer 25 milions addicionals per tal que el compromís es pugui fer, és un compromís de fa dos anys; és a dir, nosaltres fem justament aquesta aportació de 25 milions, amb els quals ens situaríem a 182, i aquests 2 no seran suficients per afrontar l'IPC d'aquests dos anys.

Seria convenient, raonable, útil i satisfactori que en el procés d'abans del Ple poguéssim transaccionar tant aquestes com moltes de les altres esmenes que hem presentat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Sí. Abans de donar la paraula al Diputat senyor Renau, els vull fer avinent que aquest tipus d'esmenes no van al Ple, aquestes de l'estat de despeses moren en Comissió. Les esmenes a la totalitat sí, l'esmena a la totalitat evidentment aleshores pot fer referència al que el seu Grup cregui convenient, però aquestes esmenes concretes de quantitat acaben en Comissió.

És que hi ha alguna aportació més, senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: No, senyor.

El Sr. PRESIDENT: No. D'acord.

El Sr. RENAÚ: Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena següent és la 650, del Grup Socialista, relativa a un centre d'assistència primària a Camps-blancs.

El Sr. FONT: Sí, senyor. La 649 i la 650, conjuntament.

Es tracta, amb el permís del senyor President, es tracta de dos barris de Sant Boi de Llobregat —Montclar i Camps Blancs—, ambdós barris d'aquest municipi que dic de Sant Boi.

Es tracta, en aquest cas, sobre la base dels centres d'atenció primària ja existents remodelar-los, perquè es tracta de centres antics que no han estat actualitzats, i es tractaria de poder dotar amb 40 milions el barri de Montclar i de 50 milions el barri de Camps Blancs de l'esmentat municipi de Sant Boi amb aquest objecte.

Hem de dir que en el pressupost d'enguany hi ha una quantitat de 36 milions prevista a un barri de Sant Boi, que és el de Molí Nou, i aquest barri, doncs, realment a través d'aquesta quantitat podrà remodelar el CAP existent, però no es preveu res per a Montclar i per a Campsblancs, que són situacions pràcticament idèntiques a les de Molí Nou, potser fins i tot més deteriorades, i que requereixen, d'acord amb la informació que arriba, una actuació fins i tot més enèrgica o més immediata.

Consegüentment, ens ha semblat que era bo portar al Parlament la demanda de la remodelació d'aquests dos centres, i amb aquesta esmena pretendríem dotar de 40 milions i 50 milions, respectivament, l'ampliació o diríem la remodelació dels CAP de Montclar i Camps Blancs.

La baixa és, efectivament, de «subministraments», i respecte a aquest punt ara faria un petit comentari, respecte a què entenem per baixa de «subministraments»: hem de dir que la totalitat de les inversions proposades en funció de les baixes a aquesta partida són quantitats realment molt petites en relació amb els 15.000 milions pressupostats a aquesta partida; hem de dir que si veiem la sèrie temporal de la partida de «subministraments» no hi veiem una millora qualitativa en el sentit d'ajust respecte a l'anàlisi cost/benefici, és a dir, la despesa en relació amb allò que s'aconsegueix, és a dir en relació a allà on va destinada la despesa i, consegüentment, ens sembla que resta una gestió important per fer, que pensem que de vegades no es fa,

doncs, perquè es pensa que hi pot haver un cost polític de fer-la, però que és necessari fer-la, és estrictament necessari fer-ho en el món sanitari, perquè el fet d'acabar essent esclau d'una partida vol dir entrar en unes xifres d'espiral de despeses realment importants, que no hi ha manera de controlar i que hi ha un treball a fer en subministraments, com també a les partides que nosaltres en diem de calaix gros, que és d'ajust i de relació de la despesa en relació amb allò que serveix la despesa i, per tant, dins el que podríem dir l'anàlisi cost/benefici o cost/utilitat.

Hem de dir, en aquest sentit, que «subministraments» admet una gestió molt clara, insuficientment abordada, i en alguns casos nul·lament abordada, pel que fa a alguns dels hospitals de l'Institut Català de la Salut actual, com pot ser la Vall d'Hebron o qualsevol altre hospital públic de l'Institut Català de la Salut, que és la contractació anual de subministraments.

Treballem en una situació, en el sector sanitari de Catalunya, en la qual es viu el «dia a dia» i «estalviar» i «ajustar» vol dir «planificar» i, consegüentment, la compra d'aliments, la compra de subministraments en un període temporal més dilatat de temps.

És una partida també comodí, la de 15.000 milions, perquè si bé està titulada amb «subministraments de tipus elèctric i energètic» sabem que a la realitat, un cop passat per la Sindicatura de Comptes i informat oportunament, s'hi consignen tot tipus de despeses relatives a subministraments; hi ha un desori en els subministraments, i consegüentment una necessitat d'actuar, actuació que encara no veiem en el pressupost d'enguany.

Consegüentment, ens sembla perfectament lògic que exigim aquest tipus d'actuació i, consegüentment, l'escaig o l'excedent aconseguït per una gestió adequada, que s'hauria d'assumir com a voluntat política del Govern de la Generalitat permetés escometre aquest objectiu —que per al Diputat de la majoria sembla que és sense importància i poc important—, com és el de fer realitat això que en el món de la sanitat se n'ha dit «prioritat 1», que és la reforma de l'atenció primària, sobretot l'atenció primària ubicada en poblacions petites, com pot ser, en aquest cas, dels dos barris de Montclar i Camps Blancs, de Sant Boi.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font.

El Sr. RENAÚ: Sí, només breument...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Renau, sí...

El Sr. RENAÚ: ...per dir que, per descomptat, no estem d'acord que no es planifiqui, que els subministraments no es comprin adequadament i, per tant, continuem dient que aquesta quantitat que està pressupostada creiem que és l'adequada.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. A continuació, l'esmena 651, un centre d'assistència primària a Arenys de Mar. El senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Parlarem ara del CAP d'Arenys de Mar, que probablement el doctor Colomines deu conèixer bé, perquè hi va sovint, a Arenys, i jo li diria: miri, a Arenys de Mar hi ha una situació, que és que es preveu per a aquest any, en el pressupost d'enguany 73 milions, però resulta que, d'acord amb les autoritats d'allà i amb les mateixes autoritats de l'Institut Català de la Salut, en fan falta 100 per escometre una etapa de construcció del CAP —que ja és segona etapa— i posar-lo en funcionament, que no és res més que la ca-

lefacció, l'aire condicionat, el mobiliari i el condicionament exterior i els accessos al CAP.

Consegüentment, afrontar això i posar-lo en marxa, dins de l'any 1991, vol dir donar sortida al conjunt pressupostat per a aquest objecte.

Consegüentment, i d'acord amb aquests comentaris, ens ha semblat que era oportú portar també al Parlament —igual que a algun altre CAP previst— un increment pressupostari de 27.000 milions per poder atendre aquesta segona etapa de construcció del CAP i, consegüentment, sumant el ja existent, 73 milions, i els 27 complementaris, que es podrien obtenir a través d'aquesta esmena, gaudir dels 100 milions necessaris perquè realment dins de 1991 estigui el CAP modernitzat, al dia, en funcionament i en marxa de cara a la gent que viu a Arenys de Mar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. COLOMINES: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Hi ha algun torn en contra? (*Pausa.*) Per al·lusions, no, el senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: No, no, simplement per a un torn en contra. Només que dir que precisament Arenys de Mar ha estat un dels CAP afavorits.

És el primer, té l'honor de ser el primer que va tenir el mòdul d'extracció dels 350 que hi ha repartits per tot Catalunya; per tant, té en aquest moment..., hi ha —vostè ja ho deu haver vist, no?— una inversió per reposicions de 3.200 milions, entre els quals hi ha el necessari per remodelar aquest CAP; naturalment, no amb els 27.000 milions que vostè ha dit, perquè vostè no demanava 27.000 milions, en demanava 27 milions —no, ho dic per la transcripció en el *Diari*, perquè aleshores seria molt exagerat.

Nosaltres hem de refusar aquesta esmena, perquè considerem que la inversió necessària està perfectament prevista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines.

L'esmena següent és la 652 i en aquest cas fa relació a una cosa un xic diferent, que és un centre d'assistència primària de salut mental, a Igualada. Ah, perdó, el senyor Brunet ens ho explicarà.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Probablement, seria bo suposar el coneixement d'algunes localitats dels il·lustres diputats del grup majoritari per tenir una resposta adequada a cada una de les esmenes que defensem.

Breument, en el nostre cas, aquí el que proposem és que a Igualada es construeixi per part de la Generalitat un CAP de Salut Mental, atès que és una de la zona de la província de Barcelona desassistida i que per disposar d'aquest servei s'han de traslladar a altres indrets.

I com que això sabem que els representants del Grup de la majoria ho coneixen, esperem que, en conseqüència, votin a favor d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Renau. El senyor Colomines?

El Sr. COLOMINES: Sóc jo mateix. Jo no sóc d'Igualada, ni tinc necessitat de la salut mental i, per tant, amb tota tranquil·litat puc defensar que la baixa en aquesta partida de «subministraments» és absolutament impossible, i nosaltres pensem que el CAP de Salut Mental d'Igualada té la dotació que li ha estat prevista i que la seva subsistència està absolutament assegurada.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 653, del Grup Socialista, en aquest cas sobre una CAP a Sant Adrià de Besòs. Senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Es tracta de complementar la dotació prevista per al CAP de Sant Adrià de Besòs.

L'adequació del CAP de Sant Adrià de Besòs està valorada en 52 milions de pessetes, n'hi ha previstos en el present any, en el pressupost d'enguany, 32,4, i fan falta uns 20 milions per arribar als 52 previstos en aquesta etapa d'adequació del CAP de Sant Adrià de Besòs.

Es tracta d'una ampliació d'aquest CAP que possibiliti, sobre la base del CAP ja existent, l'atenció, pràcticament, al que seria una població equivalent a dos mòduls. És a dir, es tracta, amb aquesta remodelació, d'alguna manera, d'ubicar dos CAP en un de sol, en el sentit que la població de Sant Adrià pugui ser atesa en un sol centre.

Consegüentment, aquesta etapa valorada en 52 milions seria assolible —seria assolible— si es produís l'esmena presentada pel nostre Grup. Consegüentment, la donem, amb aquestes paraules, per defensada, tot demanant l'aprovació d'aquesta esmena que dotaria complementàriament amb 20 milions més la dotació prevista per al CAP de Sant Adrià de Besòs.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. El senyor Renau?

El Sr. RENAU: No afegeixo res més. Si hi ha 32,4 milions, doncs, l'any que ve suposo que es podrà fer aquesta inversió complementària dels 20 milions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 653..., perdó, 654 del mateix Grup Socialista, relativa a un centre d'assistència primària a Prats de Lluçanès. Senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Breument, doctor Colomines, doctor Renau, tinc aquí —els la puc ensenyar després en el passadís— una carta, resposta de l'Honorable Conseller, doctor Xavier Trias, a una pregunta del nostre Diputat del Grup Socialista, l'Il·lustre Joan Roma, en què diu que l'any 90 es posaria en marxa l'àrea bàsica de salut de Prats de Lluçanès. Simplement es tracta d'ajudar que això es pugui realitzar, encara que sigui anys més tard, i, per tant, proposem que es construeixi a Prats de Lluçanès un centre d'assistència primària i, en una primera fase, proposem la xifra de 120 milions, que no és el que fa falta, però suposant que això..., com a mínim necessitaríem dos anys.

Esperant que compreguin l'adequació de la construcció d'aquest CAP per, diguem-ne, acabar de completar la resposta de l'Honorable Conseller fa dos anys i mig, espero que hi votin favorablement.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Hi ha alguna aportació? No.

Bé, ara arribem a l'esmena 655 del Grup Socialista, que tenim la impressió que és l'última d'aquest conjunt; fa referència al CAP de Calella, perquè la 656, d'Arenys, nosaltres...

El Sr. FONT: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: ...tenim el dubte de si és repetida o...

El Sr. FONT: He retirat la d'Arenys, que és repetida, eh!

El Sr. PRESIDENT: És repetida.

El Sr. FONT: Ah, exactament.

El Sr. PRESIDENT: Vol dir que aquesta, la 656, podríem considerar que en el seu moment ja ha estat debatuda. Per tant, la 655 seria l'última. La paraula per al senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Simplement, pel fet de ser la darrera, senyor President, recordaré als il·lustres representants del Grup de la majoria, com en aquest debat pressupostari hem explicat, que a Calella hi ha hagut, recentment, la inauguració de l'ampliació de l'Hospital i de tots és conegut com no disposen d'un espai adequat per a un centre d'atenció primària. Acabaré dient que tots vostès coneixen la població resident en l'època que ara estem i la població resident en època clarament turística, i tots vostès arribaran a la conclusió de la idoneïtat, de la necessitat d'aquest CAP per atendre, adequadament, totes aquelles persones que ens visiten i contribuir, així, des del Departament de Sanitat, a millorar l'assistència i a obtenir un subproducte que consistiria a col·laborar o fer una mesura dintre d'aquest Pla d'actuació en la defensa del nostre turisme que ara tots plegats hem de trobar, si no volem que les taxes de tots els indicadors que fan referència al turisme continuïn la tendència que sembla que aquest any 90 han estat.

Per tant, imaginant que vostès accepten i participen d'aquests objectius, també esperem que, en conseqüència, votin favorablement aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. No hi ha més torn. D'acord.

Aleshores, podríem anar ja a la votació d'aquest conjunt d'esmenes compreses entre la 640 i la 658. (*L'l. Sr. Codina demana per parlar.*) Sí, senyor Codina.

El Sr. CODINA: Senyor President, si li semblés bé a la Mesa, jo proposaria que es votés també la 629, perquè hi ha hagut un acord, si no explícit, tàcit, per part de la Diputada que havia proposat l'aparcament i que aquest moment ja no està a la sala, i després de les explicacions dels serveis tècnics crec que seria un moment oportú de posar-la a votació.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Senyor Codina, nosaltres entenem aquesta petició, però en el moment que hem apartat aquesta esmena jo he dit que la votàrem a primera hora de la tarda. Jo voldria respectar això d'«a primera hora de la tarda», encara que estic convençut que la senyora Diputada deu haver sortit convençuda, si és que encara..., li donem una mica més de temps perquè pugui fer les gestions que calgui i, a primera hora de la tarda, quan comencem la sessió, recuperarem aquesta esmena. Si no... Digui, senyor Codina.

El Sr. CODINA: No, senzillament, senyor President, que és que no m'havia adonat que, en tot cas, des de la Mesa s'havia anunciat que es votaria a la tarda, si no, aquesta intervenció no l'hauria feta.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, vaja. Senyor Codina, sap que en aquesta Comissió qualsevol diputat i en qualsevol moment pot fer totes les observacions que cregui que li seran sempre agraïdes i que val més que no siguin necessàries, com en aquest cas, però sempre facin-les, si us plau; qualsevol dubte en qualsevol moment la Mesa i el President els agraeix que ens facin tenir cura de qualsevol cosa que poguéssim fer malament. Gràcies.

Anem, doncs, a votar aquest conjunt d'esmenes, de la 640 a la 658, en una sola votació.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen aquest conjunt d'esmenes entre la 640 i la 658.

Entrem ara al Departament de Política Territorial i Obres Públiques. En primer lloc, una esmena a la totalitat, la que porta el número 659, presentada pel Grup Socialista. Per fer la defensa d'aquesta esmena a la totalitat, té la paraula el Diputat senyor Joan Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Per donar-la per defensada, atès que —i per economia de temps—, atès que aquesta esmena a la totalitat passa al plenari, al Ple, i juntament amb aquesta esmena donem també per defensades l'esmena número 664, Direcció General... Gabinet del Conseller, i l'esmena 692, Direcció General de Planificació i Acció Territorial, que són esmenes lligades a l'esmena a la totalitat principal.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 660 (G. p. Popular), 661 (G. Mixt), 662 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 663 (A. p. del Centre Democràtic i Social, al Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al Gabinet del Conseller i Secretaria General. Hi ha esmena a la totalitat del Grup Socialista, la que porta..., l'hem de donar per defensada ja, no? 664. Molt bé.

La 665, la senyora Rosa Martí.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Molt bé, moltes gràcies, senyor President. Defensaria conjuntament, si no té cap inconvenient la Presidència, l'esmena 665, 675, 678, 708 i 709.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Diputada.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Molt bé. L'esmena 665, tal com diu en la seva alta, es tracta que, per part del Govern de la Generalitat, s'aporti una subvenció a l'Entitat Metropolitana de Transport. Com tots sabem l'Entitat Metropolitana de Transport va ser creada per les famoses LOT, per les lleis d'ordenació territorial, i és inconcebible que a partir d'una llei es creï una entitat i no es doti econòmicament. Fins ara el Govern havia adduït alguna vegada que això era a causa que no estava signat el contracte-programa amb Madrid. Però en aquests moments, aquest fet, doncs, ja crec que no el podrà adduir i, per tant, seria imprescindible que el Govern de la Generalitat pagués part de les despeses que comporta aquesta Entitat, tot tenint en compte que aquesta Entitat fa un servei molt important en una àrea propera a Barcelona i que afecta quantitat important de ciutadans del nostre país.

Per tant, creiem que aquesta esmena caldria que fos votada a favor pel Grup de la majoria, i que fos sensible respecte a aquest tema. Evidentment que amb aquests 400 milions que es demanen no se soluciona el dèficit econòmic de l'Entitat, però, en tot cas, es paliaria.

Pel que fa a l'esmena 675, es tracta d'una esmena que pretén obrir només una partida per tal que aquest Govern sigui sensible a l'arranjament de l'antiga carretera Nacional 152, en el seu pas per Mollet. De tots són conegudes les obres —encara que tard però s'estan executant— del desviament de la Nacional 152, però la carretera antiga pel centre de la ciutat està en un estat, doncs, molt i molt deteriorat i caldria, pensem, un projecte d'arranjament

d'aquesta carretera, atès que ara ja no suportarà tant de transport urbà com fins ara, ja que la variant està, pràcticament, acabada.

Pel que fa a l'esmena 678, és una esmena que pretén donar d'alta una partida de 250 milions de pessetes amb destinació a la ronda sud de Granollers. Aquesta és una reivindicació reiterada de l'Ajuntament de Granollers i també del Grup Socialista, perquè, fins i tot —i ara m'ho estalviaré—, però existeixen tot un seguit de compromisos del Director General de Carreteres per iniciar aquesta obra, i molts escrits que el Govern de la Generalitat s'ha compromès a fer-la. Perquè és també bastant difícil de pensar que una ciutat com Granollers, la capital de la comarca del Vallès Oriental, que té una quantitat d'habitants molt important, encara hagi de suportar tot el seu trànsit pel mig, el trànsit que travessa la ciutat absolutament pel mig. Seria bo que el Govern de la Generalitat fos sensible a aquest tema, atesos..., i que repassés el munt de compromisos que té respecte a aquest tema; compromisos, naturalment, incomplets fins a la data d'avui. Per tant, nosaltres pensem que ara seria un bon moment per tal d'esmenar aquests compromisos que no han estat complets.

I pel que fa a l'esmena 708, és una esmena amb la qual pretenem que s'especifiqui la destinació de 2.000 milions de pessetes per a la construcció d'un seguit de depuradores, tot i que amb això no pensem que se solucioni la totalitat del problema ni es compleixi el Pla de sanejament, però nosaltres pensem que es podrien destinar, almenys per a aquest any, aquests 2.000 milions de pessetes a la construcció de la depuradora de Manlleu, Torelló, Montornès, la Llagosta, Sitges, Flix i el Vendrell. De tots és conegut l'incompliment que es porta a terme del Pla de sanejament i el retard d'aquest Pla, i les obres que es fan fins ara, en compliment del Pla, a més a més, no tenen cap mena de llum sobre el territori perquè no contemplen una solució integrada de cap conca, sinó que el que jo diria que es fa en molts d'aquests punts és com pessigar el territori i no un sanejament integral de cap de les conques del riu.

En definitiva, nosaltres el que voldríem és que es complís el Pla, que es donés un impuls important al Pla de sanejament durant l'any vinent i que es parés una mica el desordre d'actuacions puntuals que es fan.

També, evidentment, el sanejament dels nostres rius està àmpliament relacionat amb la importància que té sanejar el riu i la repercussió i la millora que es produiria en els aqüífers, perquè aquest és un problema de captació d'aigües que existeix a tot Catalunya; però mentrestant no sanegem els rius, estem cada dia endarrerint la solució de les captacions d'aigua, cada dia més, perquè estem embrutant més, i no podem..., arribarà un dia que no podem captar aigua en les pròpies conques. Creiem que aquestes construccions serien una bona feina a fer per part de la Junta de Sanejament durant l'any 90.

I pel que fa a l'esmena 709, és una esmena que ja vàrem introduir l'any passat; aquest any la repetim amb una quantitat de 25 milions de pessetes amb destinació al Consorci del Besòs, que és una entitat que pretén sanejar la conca del Besòs i que, tot i que, des de fa poc, ha estat reconegut per part del Conseller, el Consorci del Besòs, com a administració actuant, no entenem gens bé per què en els pressupostos consta el Consorci de la Costa Brava, que està molt bé que així sigui, però el que no entenem bé és per què el Consorci del Besòs, doncs, no és

en cap partida oberta. Evidentment, nosaltres hi posem 25 milions de pessetes, tot i essent conscients que la quantitat hauria de ser molt superior, però, en tot cas, en aquest cas, és el concepte i no la quantitat el que creiem important destacar.

És per tot el que acabo de dir que dono per defensades aquestes esmenes i espero que el Grup de la majoria sigui sensible i hi voti a favor.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Rosa Martí. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, seguint el mateix ordre de les esmenes, comencem per l'esmena 665. És una esmena que està plantejada d'una manera dramàtica perquè reduir retribucions bàsiques i reduir-ne les complementàries en el seu 50%, només començant per aquí ja és obvi que el plantejament tal com s'ha fet d'aquesta esmena és inviable. La fa inviable.

El mateix podríem anar parlant de les altres baixes, pel que fa al Departament..., bé, al Departament, al Gabinet del Conseller i a la Secretaria General, dels quals es treu la suma d'aquests 400 milions de pessetes, que farien inviable la supervivència d'aquest servei.

Per altra part, pel que fa a l'alta que proposa la Il·lustre Diputada senyora Rosa Martí, és cert que quan es va crear..., quan per les lleis d'organització territorial es va crear l'Entitat Metropolitana del Transport, es deia com es podia finançar —potser no era prou concret de quina manera concreta havia de fer-se—, però, en aquests moments, el finançament és a través de les ajudes que l'Estat dona com a complement de serveis comunitaris als municipis que formen part de l'antiga àrea metropolitana, ingressos que en aquests moments alguns municipis no compleixen puntualment, d'ingressar-ne la part que els correspon a l'Entitat Metropolitana del Transport. Aquest és un tema que en el seu moment s'haurà de resoldre, però que, evidentment, no s'ha de resoldre aquí i molt menys amb càrrec a aquestes partides, la supressió de les quals faria totalment inviable en reduir el 50% —sobretot, la partida de personal— d'un servei que aquest any ha tingut un augment molt reduït, reduir-lo en un 50% faria, doncs, inviable la pervivència de la Secretaria General i el Gabinet del Conseller.

Pel que fa a l'esmena 675, amb 100.000 pessetes que posa per fer aquesta obra, evidentment, no es pot fer res. El projecte d'aquesta obra, de l'arranjament de l'antiga carretera N-152 en el seu pas per Mollet..., el projecte està aprovat, està autoritzat, el Consell Executiu n'ha autoritzat la plurianualitat; està autoritzada la licitació per un milió aquest any 90, que ja l'estem acabant, i per 149 milions de pessetes per a l'any 91, que és la suma dels 150 milions de pessetes que s'hi han d'invertir. Té consignació aprovada, per tant, per a l'any que ve i, l'alcalde de Mollet, d'això, n'és conscient; em refereixo a la variant, al tram entre els quilòmetres 35 i 37.

Pel que fa a l'esmena 678, sap molt bé la Il·lustre Diputada que les obres concretes que figuren en l'annex com a títol orientatiu. Ella ha fet referència als compromisos, al compromís pres pel mateix Director General i que l'ha fet públicament a Granollers, que aquesta obra es faria; una obra que costarà 1.000 milions de pessetes; obra que, per les referències que té aquest Diputat, és que s'ha de començar l'any que ve, però també ha dit d'una manera molt clara el Director General que és que no s'acabarà l'autopista Mataró-Granollers sense que

aquesta ronda no estigui acabada, que és quan tindrà una funció molt més important. És cert que totes les travesseres urbanes són molestes —avui dia com més augment del trànsit, més— i que aquesta és de les que cal eliminar. Em consta la previsió que s'iniciïn les obres l'any que ve i tinc el convenciment que es complirà el compromís que ha fet el Director General i al qual feia referència la Il·lustre Diputada, que quan s'acabi l'autopista Mataró-Granollers, aquesta ronda estarà acabada.

Per altra part, destinar uns diners concrets aquest any seria sortir de la norma habitual en carreteres que el pressupost no especifica per a obres específiques en cap cas.

Pel que fa a l'esmena número 708, bé, em sembla que aquesta és una esmena de la qual fa uns mesos ja també en parlàvem en el debat dels Pressupostos d'aquest any 90 —aquesta primavera passada— i posant les partides en concret per a estacions depuradores en el pressupost passaria allò que hem dit moltes vegades, que podrien quedar els diners bloquejats perquè a vegades hi ha obres que estan aprovades, hi ha obres que es podrien fer, però hi ha imponderables que fan difícil que prosperin i que tirin endavant. Perquè, en aquest cas, per què no proposa la Il·lustre senyora Diputada o el seu Grup, per exemple, que es destini concretament el pressupost sencer de la Junta en totes les seves previsions? Agafar-ne unes quantes..., jo, doncs, trobo molt lloable que qualsevol il·lustre diputat o diputada d'aquesta Cambra es preocupi per uns llocs puntualment concrets, perquè constin d'una manera explícita en el pressupost, està molt bé, però la Junta, el Consell de la Junta, aprova les inversions i d'aquestes que proposa la Il·lustre Diputada, en el cas de Manlleu i Torelló, s'estan negociant els terrenys, que és una competència municipal, i no se sap quan s'acabarà aquesta negociació, si es pot acabar. Ja també semblava que era molt imminent quan defensava això mateix en els pressupostos del 90 i, bé, aquests terrenys, allà on s'han de fer, els municipis, i no per culpa seva, sinó perquè moltes vegades és per culpa del qui ha de fer la venda del terreny, doncs, això no s'ha pogut solucionar.

A Montornès i a la Llagosta; a Montornès hi ha la petició a l'Ajuntament i a la Llagosta..., perdó; a Montornès, l'Ajuntament ha fet ja la petició dels diners perquè sí que ha resolt el tema dels terrenys, però en canvi el cas de la Llagosta és semblant a Manlleu i Torelló, que els terrenys encara no estan aportats.

A Sitges sap que hi ha un emissari submarí amb un tractament previ que va bé, ja és reconegut per l'Ajuntament que va bé i el gerent demana reciclar aigües residuals per utilitzar-les com a rec. En aquests moments està pendent d'un estudi per veure si la salinitat d'aquelles aigües seria bona per regar o no.

El de Flix és un tema que..., bé, saben que l'Alcalde de Flix és present en el Consell de la Junta i, sense massa insistència, ell n'ha anat parlant, però no semblava que fos un tema tan prioritari com aquest. I el del Vendrell, que es redacta el projecte, si va una mica endarrerit —lamento que ara aquí no hi hagi l'Alcalde, que fa uns moments era en aquesta sala—, però l'Ajuntament no dona —tinc entès— la informació que se li demana puntualment fa temps, cosa que endarrereix aquest projecte.

Bé, per tots aquests motius, sembla que val més que segueixi la seva norma el Consell de la Junta, que és qui va aprovant les inversions a mesura que estan resolts els obstacles que a vega-

des les fan difícils, i que, per tant, aquesta esmena nosaltres no la votarem favorablement.

I pel que fa a l'última, la 709, Il·lustre senyora Diputada, el Consell de Direcció ja ha aprovat aquesta inversió que vostè demana i, per tant, no pateixi, estigui tranquil·la, que això ja es farà.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Masó. Jo suposo que l'explicació del senyor Masó en relació amb la 675 no ha fet variar la necessitat de mantenir l'esmena... No.

Aleshores, l'esmena següent és la 666, del Grup Socialista. El senyor Clofent.

El Sr. CLOFENT: Moltes gràcies, senyor President. A l'hora de formular aquesta esmena vam estar revisant els pressupostos que vostès presentaven i el fet d'haver-la presentat es deu que no hem trobat en les inversions previstes en matèria de carreteres ni en les inversions en general que hi hagués motius suficients com per entendre que el Govern, a l'hora de preveure les seves inversions, d'una forma lògica no pugui donar l'abast exactament a tot.

Concretament, en el referent a les inversions que es poden fer a la zona del Maresme en qualsevol tipus d'actuació, ens demostra, any darrere any, que respecte a la mitjana d'inversions que el Govern està realitzant en el conjunt del territori, any darrere any, com deia, en el Maresme es va agreujant. En aquests moments, respecte a l'any 91, pressupostos per a l'any 91, respecte a la mitjana d'inversions fetes en el territori a Catalunya, al Maresme portem ja una desviació en menys de l'ordre d'11.000 milions de pessetes.

Aleshores, l'argument de dir: «Home, és que tot de cop no es pot fer», en el cas concret del Maresme no s'hi val, però no tan sols és aquest argument, sinó que l'esmena que els proposem es tracta que l'actuació del Govern de la Generalitat vagi a una carretera que és exactament la mateixa que quan de Mataró a Argentona encara s'hi anava amb tramvia, i d'aleshores ençà ha plogut molt, han canviat molt les coses, i, concretament, fruit de la bona situació econòmica, s'ha reactivat tota la situació industrial de l'entorn mataroní i també en tota la vessant de la riera d'Argentona, en el terme municipal d'Òrrius s'hi ha instal·lat un gran polígon industrial. Això, acompanyat de la diversificació d'indústria i la sortida d'indústria de l'entorn barceloní cap a les zones del Vallès, fa que la comunicació d'indústria entre el Vallès i el Maresme es produeixi bàsicament per aquesta carretera. I aquesta carretera, a part d'estar en un estat del sòl ferm impracticable i llastimós, ha quedat clarament insuficient, tota vegada que s'hi acumula, lògicament, el trànsit de mercaderies en moments determinats d'accensos, en les hores de treball, a les indústries, amb un trànsit espectacular que, a més a més, dona com a resultat que d'una forma sovint, massa sovint, hi ha accidents, molts d'ells mortals.

Per aquestes raons, i perquè les inversions en el conjunt del territori fa que hi pugui haver una sensibilitat especial en aquella zona, és per això que crec que el Grup de la majoria tindrà a bé aprovar-nos aquesta esmena, i torno a insistir-hi una vegada més com tots els anys en el transcurs del debat dels Pressupostos, que el fet que s'hagués de carregar o s'hagués de descarregar de la partida que nosaltres hem determinat, i que no fos aquesta i que en fos una altra ens és exactament igual; el que es tracta és que el Govern de la Generalitat assumeixi un compromís d'anar equilibrant en els seus pressupostos també el deute

històric que es produeix en aquella zona, i, concretament, amb aquestes actuacions, que a part de situació de justícia, es produeix en aquests moments una situació d'urgent necessitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Clofent. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, jo entenc molt bé que l'Il·lustre senyor Diputat estigui preocupat per les carreteres del Maresme, perquè en aquests moments és una zona en la qual hi ha problemes molt candents.

De totes maneres, saben que no és habitual comprometre partides molt concretes d'aquest ordre, i que això, doncs, és una acció de Govern que nosaltres sabem, i que l'Il·lustre Diputat també ho sap, que s'ha de treballar en aquest tram que ell demana, però que ni en aquest ni en les altres propostes de concreció d'inversions per trams concrets, per supressions de corbes, per obres específiques, no és habitual de fer-ho, sinó que es deixa, doncs, a la dinàmica del Departament.

Per tant, Il·lustre senyor President, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Masó. Acabades les esmenes al Gabinet del Conseller i Secretaria General, podríem procedir a la votació... (*L'I. Sr. Masó demana per parlar.*)

El Sr. MASÓ: No, senyor President, queda la 667.

El Sr. PRESIDENT: És que d'Esquerra Catalana em sembla que no hi ha ningú en aquest moment aquí; per tant, nosaltres l'havíem donada ja per defensada i la sotmetríem a votació.

Votació sobre les esmenes 664 fins a la 667.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera aquest conjunt d'esmenes.

Entrem a la Direcció General d'Urbanisme. Hi ha una esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista, la que porta el número 668. El senyor Joan Oliart té la paraula.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Per defensar també l'esmena número 686, que és l'esmena a la totalitat de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge.

Per les raons següents: la primera, vistos i comparats els pressupostos anteriors, veiem que hi ha una evolució de les despeses corrents i de personal que nosaltres creiem, doncs, que no són raonables. L'any 1984, la suma d'aquests dos capítols era de 941 milions de pessetes, i l'any 1991, en aquests pressupostos que estem comentant, doncs, ha pujat a 3.681 milions de pessetes, és a dir que s'han multiplicat per quatre les despeses de personal i corrents en el període de set anys. Nosaltres considerem això desmesurat i aquesta ja seria una raó molt principal per a la devolució d'aquests pressupostos, d'aquestes direccions generals.

Per altra banda, i aquesta seria una altra raó, hi ha una plantilla de quasi quatre-cents tècnics de graus superior i mig i, en canvi, es consignen 112 milions de pessetes per a «Estudis i treballs tècnics» a empreses de fora. Aleshores, això ens fa, ens fa sorgir aquestes preguntes: és que no es té confiança en els propis tècnics?; és que això és fruit d'una desorganització?, o és que, simplement, es tracta també de fer clientelisme?

En qualsevol cas, senyores i senyors diputats, paga el contribuent.

Però jo vull comentar també sobre els objectius expressats en les memòries de la mateixa Direcció General d'Arquitectura i Habitatge. Per exemple, ens diu: «Elaboració de plans i programes en matèria d'habitatge». I jo pregunto: Quins plans? Perquè nosaltres venim demanant-los, i no hi ha manera que aquesta Direcció General, ni la Conselleria ni el Consell Executiu ens presentin plans sobre habitatge, ni programes sobre habitatge. I els recordo que la primavera passada, en el període ja final de sessions, hi va haver un debat sobre política general i es va aprovar una resolució en aquest sentit, de presentar un pla d'habitatge, i encara és l'hora que s'hagi presentat.

Indubtablement, no crec que vostès considerin que el Pla, que se'n diu «Pla Pujol» sigui un pla, doncs, que sigui raonable i que puguem acceptar-lo com a tal, perquè a aquest Pla, segons les notícies que tenim, pràcticament no s'hi pot acollir, en aquests moments, ningú. I no és estrany, perquè, d'altra banda, hi ha —és veritat— quatre punts de diferència entre els crèdits que atorguen les caixes d'estalvis i els crèdits en el preu de mercat. Però, sí, és evident també que d'aquests quatre punts no se'n fa càrrec la Generalitat i, per tant, les caixes d'estalvis posen moltes «pegues» a concedir-los al 13,5%, com està, doncs, contrastat en aquest Pla.

Un altre dels objectius d'aquesta Direcció General és la concessió de beneficis de la protecció oficial i règim sancionador. Bé, durant els anys en què s'ha construït protecció oficial, nosaltres hem vist que hi ha hagut una concessió indiscriminada d'aquestes llicències, i la prova és que hi ha més d'un 35% que estan contruïdes en les zones costaneres i turístiques.

Nosaltres creiem que s'hauria pogut fer millor, el disseny d'aquesta política de protecció oficial, i donar impuls a les zones que ho necessiten més. En aquest moment, hi ha una important part d'habitatges de protecció oficial, dedicats, precisament, a segona residència. Això ens consta, i creiem que el règim sancionador, les inspeccions de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge no són tan eficaces com haurien de ser.

Un altre dels seus objectius és definir els objectius prioritaris en matèria de promoció pública. I, una altra vegada, jo pregunto: quins són aquests objectius? Qui els coneix? A mi em sembla que no els coneix absolutament ningú, perquè potser podria ser un objectiu construir-ne menys de protecció pública, d'habitatges de promoció pública?

Bé, els números o les xifres canten. Nosaltres som, l'any 1989, la darrera comunitat autònoma en construcció d'habitatge de promoció pública: 215 habitatges. I si fem també un càlcul de les inversions per càpita l'any 1989 sobre construcció d'habitatges de promoció pública, estem també en l'últim lloc de totes les comunitats autònomes.

(La I. Sra. Vice-presidenta substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

És a dir, normalment, oscil·len de 2.000 a 3.000 pessetes les inversions que es fan per habitant i any en la resta de les comunitats autònomes; oscil·la, la màxima a Andalusia, i la mínima de totes, l'última, la darrera, precisament, la de la comunitat autònoma de Catalunya, amb 566 pessetes per habitant i any. A mi em sembla que tot això ens ha de fer reflexionar a tots nosaltres.

Quant a la Direcció General d'Urbanisme, jo penso que els objectius d'una política urbanística correcta haurien de passar, primer que res, naturalment, contra l'especulació. I és indubta-

ble que en aquest sentit hi ha hagut un gran fracàs, perquè tots sabem com s'ha apujat el sòl, però, sobretot, si fem xifres relatives, comparatives amb la resta de les comunitats autònomes, veiem també que a Catalunya aquesta especulació ha seguit superior; que els preus del sòl a les comarques a Catalunya és superior a la mitjana de la resta de l'Estat.

Un altre dels objectius que hauria de tenir una política urbanística correcta, seria proporcionar un marc jurídic segur i eficaç. I avui en dia, en matèria urbanística, aquí, a Catalunya, estem en una situació de màxima inseguretat, sobretot després d'aquest Decret Legislatiu sobre la refosa dels textos en matèria urbanística, que en aquest moment cap persona que visqui a Catalunya i que tingui interessos, o que vulgui comprar sòl, o que en vulgui vendre, o que tingui alguna cosa que veure amb aquest sector, doncs, té realment, sap en quin marc jurídic s'està movent. De totes maneres, d'això, ja en parlarem amb més profunditat durant el debat, de les objeccions que s'han presentat a aquest projecte de decret; bé, en aquest Decret, perdó, aquest Decret Legislatiu.

Un altre dels objectius que hauria de tenir una política urbanística correcta seria proporcionar línies d'ajut als municipis per tal d'incrementar llurs patrimonis de sòl públic. I això no es fa, senyores i senyors diputats; això no es fa. En canvi, l'únic que es fa, això sí, és retallar les competències municipals.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, senyora Vice-presidenta, donem per defensades aquestes dues esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Oliart. En tot cas, per a un torn de rèplica, té la paraula el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyora Presidenta. Molt breument, perquè la política de cada direcció general s'emmarca en la política general del Departament, i els arguments, doncs, que defensen, que constitueixen la defensa del perquè de les inversions, s'han de defensar globalment, cosa que farem en la defensa en el Ple, quan es tracti el Departament de Política Territorial.

Per tant, em remeto a aquella defensa, i votarem en contra d'aquestes esmenes de retorn.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Masó. En tot cas, ara passarem a la votació, doncs, de l'esmena número 668, que és l'esmena a la totalitat de la Direcció General d'Urbanisme.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Direcció General de Transports, que la primera esmena presentada és una esmena a la totalitat, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: La donem per defensada, senyora Vice-presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Oliart. La següent és del Grup Mixt, que no hi és, i la següent, la 671, presentada per Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyora Vice-presidenta. Nosaltres agruparíem, amb el seu permís, l'esmena 671 i 672. Aques-

ta és la Direcció General de Transports, però sembla que sigui únicament la Direcció General de Ferrocarrils de la Generalitat, ja que el 53% del pressupost va dirigit als Ferrocarrils i oblida que hi ha altres sistemes de transports.

És per això que nosaltres disminuïm les partides «A Ferrocarrils de la Generalitat» en 400 milions, pel que fa a l'esmena 671, i en 500 milions, pel que fa a l'esmena 672, i fem un increment a la partida d'inversions en matèria de transports perquè entenem que és necessària aquesta inversió, sobretot en metros i autobusos. I a l'esmena 672, el que nosaltres fem és donar d'alta el que nosaltres venim dient «el sistema tarifari integrat», en què sigui igual per a qualsevol ciutadà de Catalunya el transport, l'itinerari que es faci, amb el preu. I és per això que nosaltres fem un increment de 530 milions de pessetes.

Gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Nualart. Per a un torn de rèplica, té la paraula el Diputat senyor Masó. *(Pausa.)* Perdó, perdó, la senyora Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyora Presidenta. Realment, nosaltres també estariem d'acord amb el senyor Nualart que seria convenient que les inversions en matèria de transport i el del sistema tarifari integrat pogués portar-se al seu compliment. Però, atès que la Direcció General de Transport també té els seus programes actualment, i per poder-los portar a terme, ens és imprescindible que aquestes transferències de capital de Ferrocarrils de la Generalitat, que són per a projectes de desenvolupament, i que són de 900 milions de pessetes, vostè en voldria treure 400 milions, ens restaria tota aquella labor que vol fer, per millorar i modernitzar tant la infraestructura com la superestructura de la xarxa dels ferrocarrils, per tal d'assolir un més alt nivell de servei, confort i seguretat i absorbir el nivell de demanda del transport.

És a dir, que mitjançant una programació conjunta i consensuada amb l'empresa Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, les actuacions que es duen a terme estan encaminades a modernitzar tant la infraestructura de tota la xarxa, i això perquè l'esmentada companyia no pot assolir amb els seus propis recursos tot el que això representa de despeses. Llavors, també seria llàstima que la subvenció, que vostè..., dels Ferrocarrils de la Generalitat, que els voldria treure, que són de 30 milions de pessetes, són per cobrir les despeses d'explotació. Llavors, el que, per una banda, vostè voldria millorar el servei tarifari, o sigui dels propis usuaris, es podria convertir a la manca d'aquesta subvenció, poder donar tot el servei que la mateixa empresa necessita per portar a terme.

És a dir, el que vostè vol per una banda, ho treuria per l'altra. Si no hi ha un servei, diguéssim, de Ferrocarrils per manca de subvencions, llavors tampoc seria necessari el sistema tarifari integrat.

Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyora Bosch. En tot cas, ara passariem, doncs, a la votació de les esmenes 669 fins a la 672, si no hi ha cap inconvenient per part de cap grup.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

I passem, així, a la Direcció General de Carreteres, on la primera esmena presentada és la 673, del Grup Socialista. Té la paraula el Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: La dono per defensada, senyora Vice-presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Oliart. Passariem ara, doncs, a l'esmena 677, presentada per Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyora Vice-presidenta. Defensaria, agrupariem l'esmena 677 i la 679. Nosaltres entenem que una de les dificultats que en aquest moment existeix són les carreteres de tipus local, i creiem que hi hauria d'haver un programa i, per tant, una dotació a aquest programa. I que nosaltres entenem que, si bé són insuficients, 120 milions de pessetes, però dins d'aquesta Direcció General, nosaltres hem cregut que hi podria ser possible. I per això fèiem les baixes de «Publicitat i propaganda», en 20 milions de pessetes, i «Estudis i redacció de projectes», en 100 milions de pessetes.

I l'esmena 679 era també una alta d'ajudes als municipis per a la neteja de neu de les carreteres, de 100 milions de pessetes, perquè entenem les dificultats que tenen els ajuntaments per les despeses i per netejar les carreteres, i, en canvi, una baixa del manteniment d'accessos a les estacions d'esquí, de 100 milions de pessetes, perquè difícilment podrà haver-hi aquests accessos si no es pot arribar a les estacions d'esquí.

Gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Nualart. Per a un torn de rèplica, té la paraula el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyora Presidenta. Pel que fa a l'esmena 677, demana una baixa de 20 milions de pessetes a «Publicitat i propaganda», d'una partida que en té 25. És clar, és que no és per fer propaganda i dir: «Oh, que bé que ho fem!»; és una partida per informar l'usuari quan s'inaugura una carretera, que sàpiga que a partir de llavors podran passar per un altre itinerari; quan es tallen carreteres; quan hi ha problemes de circulació per fets meteorològics, per fets que sigui, o perquè es fan obres de millora. Per tant, aquesta és una informació importantíssima que es doni a l'usuari, perquè la gent, doncs, ha de saber, encara que vingui de lluny, què passa en un lloc, i seria, seria un disbarat suprimir pràcticament..., que és el que proposa aquesta partida.

I rebaixar en 100 milions de pessetes els «Estudis i redacció de projectes», no pot ser; o sigui, s'ha passat de l'any 88, de 10.000 milions de pessetes d'inversió a 26.000, l'any 91, amb el mateix equip tècnic.

Llavors, o bé es dobla la plantilla de personal, perquè, doncs, s'ha més que doblat la inversió, amb el risc que llavors hi hagi un sobrant de persones, i això sigui molt més car, o bé es contracten els projectes en concret, doncs, en els casos puntuals que faci falta. Això, per tant, fa inviable suprimir aquests 120 milions de pessetes d'aquestes partides i destinar-los a una millora de la xarxa local, que és un objectiu molt encomiable.

Pel que fa a l'altra esmena, la 679, es proposa suprimir 100 milions de pessetes del «Manteniment d'accesos a les estacions d'esquí». Les estacions d'esquí, perquè es puguin mantenir, perquè funcionin, doncs, les carreteres han de ser netes, s'hi ha de poder arribar. I això forma part de la política de protecció de

l'esquí, no de protecció a favor d'uns empresaris, sinó a favor de la comarca, perquè hi hagi vida a la comarca. I, per tant, això s'ha de continuar fent.

(*L'I. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

Una altra cosa és la partida, allà on demana l'Il·lustre senyor Diputat, que hi vagin a parar aquests diners que procedirien del manteniment d'estacions d'esquí, que és la partida, perquè els municipis arrangin els petits camins, en què la Generalitat no hi té competències directes, com camins amb menor circulació. Aquest any passat les xifres donades que hi havia en el Pressupost han estat suficients perquè no hi ha hagut cap més petició complementària dels municipis. Per tant, sembla innecessari, naturalment, posar-hi aquesta nova partida, a part que seria difícil, pels motius que he dit, de suprimir la partida anterior, perquè forma part d'una necessitat, si és que aquest any neva, perquè es pugui arribar a les pistes, cal que les carreteres d'accés siguin netes, i perquè això passi s'hi ha de dedicar aquest import, que, en qualsevol cas, representa un ajut important a la comarca, perquè això dona vida els mesos d'hivern.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena següent és la que porta el número 680, del Grup Socialista. Té la paraula, ara sí, el Diputat senyor Madueño, perquè pugui parlar i defensar-la.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies per aquesta deferència de concedir-me la paraula, senyor President; faré ús d'ella al més breument possible que pugui en públic.

La carretera B-500 és una esmena històrica dels socialistes, com històric és el rebuig per part del Grup de la majoria i com històrics són els inconvenients que pateixen els ciutadans que hem d'utilitzar-la.

Aquesta és una carretera que connecta dues zones molt poblades, com són el Barcelonès nord i el Vallès Oriental, a més de ser un dels camins obligats per connectar aquesta zona tan densament poblada, com dic, que és el Barcelonès nord amb les conques, les comarques de les conques del Besòs, de la Tordera i la part nord del Ter, així com camí obligat per anar a la Cerdanya a la zona pirinenca francesa. És així mateix. Avui també serveix per connectar l'A-7 amb el Barcelonès nord.

Dos arguments més, creiem nosaltres, de gran importància, que haurien de ser tinguts en compte pel Grup de la majoria, com són, per un cantó, el fet que el Segon Cinturó s'acabarà el 92, i concretament acabarà en aquesta carretera, sense que la continuació amb l'autopista A-19 estigui prevista abans d'aquesta data, amb la qual cosa es podria generar un gran embús, un coll d'ampolla en aquesta B-500, i creiem nosaltres —a l'alçada, concretament, del barri de Pomar, a Badalona—, i creiem nosaltres que seria molt, molt important que es donés una sortida a la connexió d'aquesta gran via de circulació, que és el Segon Cinturó, en la seva diversitat, cap a Mollet, a través de la B-500, o cap a un nucli tan poblat com és Badalona.

I el segon argument seria el fet que —ja ha estat citat per un altre diputat, el senyor Clofent, concretament—, el fet que la serra de marina constitueix un mur, en aquests moments, de connexió i de separació entre el Barcelonès nord, el Maresme i el Vallès. Creiem nosaltres que s'hauria de fer una via de connexió a través de tres punts: un, ja previst, pel Quart Cinturó —però que no arriba mai—, a través de Mataró i Granollers; l'altre, per la via d'Alella, i, molt concretament, l'últim, per la Conreria, a través de l'arranjament de la B-500. Creiem nosaltres que,

a més a més, permetria connectar dues grans vies ràpides, com seran l'A-19 i el Segon Cinturó, amb la B-17 i l'A-7, en la seva trajectòria cap a França i cap a Girona, i, a més a més, dues nacionals, com són la Nacional II i, com abans deia la Diputada Rosa Martí, la Nacional 152, que, al seu pas per Mollet, genera els embussos que tots coneixem. I així, creiem nosaltres que permetria resoldre els grans problemes que avui dia es generen, tant a Mollet com a Badalona.

És per tots aquests motius que els socialistes insistim, any rere any...; continuarem insistint, malgrat que ens contestin que això queda englobat i amalgamat en el pressupost general de carreteres; però, malgrat que està dintre d'aquesta amalgama, nosaltres no el trobem mai, perquè no arriba mai l'arranjament d'aquesta carretera.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Ara es pot fer un torn en contra: el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. L'Il·lustre Diputat senyor Madueño, que ha fet una brillant descripció de tots els punts de la terra que enllaçava aquesta carretera —i, per cert, s'ha descuidat de Roma; perquè tots els camins porten a Roma també...—, ha fet una sèrie d'observacions que són certes, com són certes en tantes altres carreteres: vull dir, totes les carreteres que avui dia tenen una càrrega de trànsit forta són carreteres que requereixen, moltes vegades, actuacions concretes i immediates. Però també ell ha dit que això, aquesta partida, nosaltres dèiem —el nostre Grup ho deia altres vegades, i aquest any hem de dir el mateix— que està en aquesta «amalgama», que en diu ell, de les partides genèriques de carreteres.

Per tant, ja en una intervenció anterior havia fet referència que no érem partidaris de posar destinacions concretes, específiques, per a obres en el pressupost, i nosaltres, per aquest motiu, votarem en contra, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Masó. Sembla que podríem anar ara a la votació d'aquest conjunt d'esmenes de la Direcció General de Carreteres, que són les compreses entre els números 673 i 681.

Vots a favor d'aquest conjunt?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera aquest conjunt d'esmenes.

Passem ara a la Direcció General de Ports i Costes. Esmena 682, del Grup Socialista, a la totalitat. El senyor Joan Oliart.

El Sr. OLIART: Sí, senyor President, per anunciar que la donem per defensada, i també l'esmena número 685, esmena a la totalitat de la Direcció General d'Obres Hidràuliques.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Aleshores, hi ha les esmenes 683 i 684, del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Sí, agruparia la 683 i la 684, perquè les dues van dirigides que estiguin més dotats els ajuntaments, sobretot per la qüestió de la neteja de les platges.

Evidentment, això no afecta només el municipi, sinó que afecta en general tot Catalunya: el fet que hi hagi platges netes o no significa també que hi hagi un turisme o no hi hagi aquest turisme.

És per això que nosaltres, més que una subvenció a les empreses privades, el que entenem és que hi hauria d'haver un ajut a les corporacions locals.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Algun torn en contra? *(Pausa.)*
La Diputada senyora Gràcia Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyor President. Jo no sé fins a quin punt, Iniciativa per Catalunya, la seva intenció és, realment, que vagi a les corporacions locals per millorar les platges o és perquè la partida que pensen donar de baixa forma part de les subvencions a empreses privades i a institucions sense finalitat de lucre, amb la qual cosa es deixen totalment a zero.

Nosaltres creiem que realment són importants les corporacions locals com a administració que són, però també entenem que la societat civil forma la gran, potser la més gran, xarxa de la mateixa societat, i això és bo, i nosaltres considerem que, per tant, en tot allò que sigui necessari, també se l'ha de poder ajudar.

Tinguem, a més, en compte que moltes d'aquestes subvencions o aportacions que es fan són les previstes per sufragar despeses que es puguin produir per indemnitzacions, com a conseqüència dels tràmits de rescab o caducitat de concessions, autoritzacions administratives atorgades en zones de servei dels ports dependents de la Generalitat o el zones de domini públic litoral.

També es té en compte, dintre de la Direcció General de Ports i Costes, totes unes transferències importants, que són de capital, a corporacions locals. I amb això entenem que, realment, amb aquest acord es suficient perquè les corporacions se'n preocupin, ja, de tots aquests serveis que vostè voldria que fessin per millorar les platges i tot el que és l'entorn litoral marítim.

Res més. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Sembla que podríem anar a la votació d'aquest conjunt d'esmenes de la Direcció General de Ports i Costes: 682, 683 i 684... Perdó, també hi podríem incloure la Direcció General d'Obres Hidràuliques i l'esmena a la totalitat de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, que ha estat defensada al seu moment pel senyor Oliart.

Vots a favor d'aquest conjunt?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prosperen de la 682 a la 686.

Ara, l'esmena 687, del Grup Socialista. El senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament la 691.

Per l'esmena 687, el Grup Socialista demana la creació d'una partida per a la rehabilitació de patrimoni públic d'habitatges a les corporacions locals, per un import de 200 milions de pessetes.

En aquest moment, en els pressupostos de la Generalitat existeix una partida de 4.000 milions de pessetes per a la rehabilitació de patrimoni públic d'habitatges de la Generalitat, però ni una sola pesseta per a la rehabilitació del patrimoni públic de les corporacions locals. No obstant això, les corporacions locals tenen un patrimoni important d'habitatge públic, i moltes d'aquestes corporacions locals, indubtablement, no tenen suficient capacitat inversora per poder dur a terme aquesta rehabilitació.

Essent, com és, la Generalitat competent en matèria d'habitatge, creiem que aquesta partida, doncs, s'ha de crear, i s'ha de crear, lògicament, amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat.

Per l'esmena número 691, nosaltres volem també que es creï un nou programa, un programa d'eradicació del barraquisme. Aquest programa ja va constar en exercicis passats de la Generalitat —si no ho recordo malament, exercicis de l'any 1984 i 1985—, però a partir d'aquest any aquesta partida va ser ja suprimida. En aquest moment, la lluita contra el barraquisme, la duen solament els municipis, i és lògic, doncs, que la Generalitat els ajudi.

És per això que demanem també la creació d'aquesta partida.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, els demano el seu vot a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Un torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President; l'esmena 687. Hi ha un decret, el de creació de la Direcció General de Serveis Comunitaris, que traspasa a ADIGSA aquestes funcions, aquesta competència, per dir-ho d'alguna manera, de rehabilitar el patrimoni públic d'habitatges de corporacions locals, també. Encara que ADIGSA té com a finalitat rehabilitar i conservar el seu propi patrimoni —no el seu propi patrimoni, el patrimoni dels habitatges de la Generalitat—, en aquest Decret s'especifica que aquestes intervencions a què feia referència l'Il·lustre Diputat senyor Oliart i a què fa referència aquesta esmena corresponen a ADIGSA. Per tant, seria impropï de treure diners d'aquesta Direcció General per destinar-los a aquesta finalitat.

La partida 691 destina 13 milions de pessetes —segons la proposta del senyor Oliart— a eradicar el barraquisme. Amb això, eradicariem tres barraques, i, és clar, la solució, en qualsevol cas, no aniria per aquí. Les actuacions en el terreny de l'edificació es fan, o bé per a construcció, fetes a través de l'INCASOL, o bé amb la intervenció en el patrimoni construït, que es fa a través del capítol sisè.

Eradicar el barraquisme, que vol dir fer cases —no vol dir tirar a terra les que hi ha, no; vol dir fer-ne per a aquells que no en tenen—, és, per tant, una acció que correspon a l'INCASOL, amb les actuacions finalistes. Per exemple, la promoció de Can Vidalet, que la Comissió de Programació va decidir que era finalista, és per a les famílies que habitaven barraques en el centre d'una illa en un barri d'Esplugues. Un altre exemple: l'INCASOL ha finançat, amb el Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona, una promoció, que és la de Can Carreres, per allotjar el barraquisme del barri del Carmel. Aquestes són actuacions concretes que es fan a través de l'INCASOL, i aquestes sí que serveixen per eradicar el barraquisme; 13 milions de pessetes servirien, anant bé, per treure tres barraques, i això no portaria cap enlloc.

Per tant, senyor President, nosaltres votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Masó. Ara, esmena 688, d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Agruparíem també la 688 i la 689. Molt breument, perquè creiem que res s'ha de dir, i menys en aquests moments, sobre la necessitat de la rehabilitació del patrimoni edificat, i també de la construcció de nous habitatges. L'únic que voldria assenyalar és que els increments d'aquestes partides són de 10 milions i de 8 milions,

evidentment insuficients; l'únic que el Grup d'Iniciativa vol indicar amb aquestes esmenes és la voluntat política que hi hagi aquesta rehabilitació i que hi hagi la construcció de nous habitatges.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Si ho hem entès bé, heu fet ja la defensa de la 688, la 689..., i la 690 també? (*Veus de fons.*) Em sembla que la defensa, pel que us he escoltat, podria ser també adequada per les tres esmenes. Gràcies.

Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, em penso que la voluntat política de fer rehabilitació està demostrada amb bastant més de 10 milions de pessetes.

En canvi, detreure'ls d'una partida que, encara que es titula «Publicitat i propaganda», i que no arriba als 11 milions, treure'n 10... És una partida per la qual no es fan anuncis publicitaris, sinó que es paguen els anuncis que s'han de publicar en el butlletí. Tota una sèrie de tràmits de publicació oficial, que és obligada, i no es pot suprimir perquè, sense aquesta partida, no pot arribar a funcionar aquesta Direcció General, no pot arribar que l'execució de les seves obres i de les seves actuacions arribi a terme.

La voluntat política, per tant, que deia l'Il·lustre senyor Nualart, hi és del tot però, també, voluntat política que pugui sobreviure aquesta Direcció General, també la tenim. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes i... Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Masó. Podem ara, doncs, ja, votar les esmenes corresponents a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, que comencen a la número 687 fins a la número 691.

Vots a favor d'aquest conjunt?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 13 en contra: no prosperen aquest conjunt d'esmenes.

Entrem ara a la Direcció General de Planificació i Acció Territorial. Hi ha una esmena a la totalitat que em diuen que ha estat defensada. Doncs, podrà anar a la votació quan correspongui, perquè la Direcció General de Medi Ambient també té una esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista, la 693. El Diputat senyor Madueño... Perdó, perdó, un segon.

El Sr. MASÓ: Senyor President, una qüestió d'ordre.

El Sr. PRESIDENT: Un segon. El senyor Masó... Digueu, senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Una qüestió d'ordre. Hi havia una esmena, que era la 674, que era a la totalitat d'aquesta Direcció General, presentada per Esquerra Catalana, que no sé on ha quedat ni si ha estat votada, perquè, de fet, estava mal situada.

El Sr. PRESIDENT: No ha estat fet cap torn ni a favor ni en contra perquè no hi havia cap diputat en aquell moment d'Esquerra Catalana, però sí que ha estat inclosa en la votació anterior. Recordo —encara ho tinc apuntat— que hem dit «de la 673 fins a la 681, ambdues incloses».

El Sr. MASÓ: En qualsevol cas, feia referència a la Direcció General del Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en aquest moment, com que no hi són presents, ha estat votada al seu moment i, per tant, ha estat rebutjada.

En la nova transcripció, quan es faci... És Direcció General... No, no, ja és morta, ja no pot continuar, aquesta esmena. No té possibilitats de rehabilitació en el Ple.

Ens queda, doncs, sí, encara viva, l'esmena 693, del Grup Socialista. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Diputat senyor Rafael Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. Aquesta és una direcció general jove, fa poc temps que la vam crear, i per tant suposo que amb poca experiència en el tema pressupostari, perquè ja fa dues vegades que fa pressupostos i, la veritat, el nivell de compliment és baix. Entre altres coses, vam dir nosaltres al seu dia que era una direcció general que es creava amb poques competències i la prova és que crec que, si li canviéssim el nom, i en lloc de dir-li «Direcció General del Medi Ambient» li poséssim «Direcció General de Residus», crec jo que l'encertaríem, perquè en el pressupost, si vostès l'han mirat, veuran que, quan es refereix a les inversions, el pressupost «residus industrials i urbans» supera el 68%, i si mirem el pressupost global, veurem que en aquests dos conceptes s'apropa al 50% del total. Si després mirem el nivell de compliment pel que es refereix, sobretot, als residus industrials, veurem que el nivell d'incompliment dels propis pressupostos que fa aquesta Direcció General és bastant elevat. I per això deia en principi que potser la falta d'experiència, perquè és una direcció general jove, fa que es facin uns pressupostos i després no es compleixin. Perquè jo no voldria dir, de cap manera, que la voluntat sigui de fer uns pressupostos per després no complir-los.

Ara, si analitzem concretament el tema que a nosaltres ens preocupa fonamentalment, dels residus industrials, veurem que la partida fonamental va a la Junta de Residus; al seu moment, quan analitzem la Junta de Residus, ja ho valorarem, però aquí voldríem deixar constància que una partida tan grossa del pressupost d'aquesta Direcció General, amb una partida que se'n va a una altra entitat que després, el seu compliment del pressupost és encara molt més elevat que el d'aquesta Direcció General, veuríem que realment aquests pressupostos s'haurien de refer de nou. I si ens referim als urbans, que jo crec que és una de les tasques en què sí que aquesta Direcció General ha fet coses, i les fa en una direcció que nosaltres creiem que és insuficient: destinar només el 17% del pressupost, creiem que és poc, i, a més a més, que es dedica només al tema d'abocadors quan nosaltres creiem que s'haurien d'endegar altres línies més adients amb el moment històric que estem vivint, com podrien ser el tema de la incineració, la recollida selectiva o el compostatge, cosa que aquesta Direcció General no dedica pràcticament res en aquest sentit.

Pel que es refereix als espais naturals, ens trobem un tema, i és que és veritat que hi dedica molts més diners que el seu homòleg d'Agricultura —que és el que en realitat els hauria de dedicar— però, bé, malgrat que hi dedica uns diners, són realment insuficients els diners que destina, sobretot si tenim en compte que de cara al proper any és d'esperar que el PEIN s'aprovi, però no sabem si qui hi destinarà els diners és Política Territorial, la Direcció General de Medi Ambient, o serà la Direcció General de Medi Natural. I, l'un per l'altre, el que veiem és que ningú destina diners per protegir aquest 17% que se'ns ha anunciat que es vol protegir. Amb els diners que hi destina Agricultura i els diners que hi destina Política Territorial, l'un per l'altre, diners que no es veuen.

I, per últim, només una qüestió tècnica: l'esmena 698, que voldria defensar si m'ho permet, senyor President, a la 698 nosaltres voldríem que es canviés la denominació; no és un canvi... —i també la partida, evidentment— en el sentit que creiem nosaltres que quan es diu «consells comarcals» en el sentit de les competències de medi ambient, creiem nosaltres que hi poden quedar englobat, perfectament, els consells comarcals, si parlem d'«administració local», en la qual estan englobats els consells comarcals i els ajuntaments i altres ens de l'Administració local, cosa que, si no es posa d'aquesta manera, s'estaria fent una política discriminatòria cap als ajuntaments en funció de solament «primar» una de les entitats —important, cal dir-ho, però que no és l'única que té competències en el tema ambiental.

És per això que voldríem tenir la benevolència del Grup de la majoria i canviar aquesta denominació per beneficiar tots els ens locals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Per fer un torn en contra, la senyora Maria Gràcia Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyor President. Bé, m'han agradat molt totes les valoracions que ha fet el senyor Madueño, si bé no les compartim en la seva totalitat. Realment, sí que és una direcció general nova, en una situació de rodatge, però davant la necessitat que en aquests moments és imminent, de les grans deixalles de residus, és normal que hi hagi un gran tant per cent dedicat al que potser vostè diria la «Junta de Residus», però en aquest moment fa falta molta propaganda, molta informació, molt de material, molta aportació a tot el que faci una conscienciació de tota la societat a deixar el mínim de deixalles i poder abocar-les en els llocs adequats per a aquestes.

Vostè veig que tem moltíssim... Diu que les transferències a coroporacions locals sembla que no hi està gaire contemplat... Nosaltres considerem que sí, perquè precisament és un dels objectius que es marca dintre del programa de medi ambient que, entre altres, hi ha el de les transferències per a cooperació en obres i serveis, destinats a les corporacions locals perquè puguin tenir i completar un conjunt d'instal·lacions de tractament de residus urbans arreu de Catalunya i col·laborar en els termes previstos en la legislació vigent amb les entitats locals. És una finalitat, també, d'aquest programa, la clausura d'abocadors incontrolats i la regeneració dels sòls afectats. Hi ha també les grans transferències a corporacions locals, importants, nosaltres almenys així ho considerem, perquè incideixen dins el camp del medi ambient. Ja durant l'any 1989, la Direcció General del Medi Ambient ha realitzat una convocatòria d'ajuts adreçada bàsicament a ajuntaments i a consells comarcals —cosa de què vostè també ha fet esment— distingint quatre línies: programa de control acústic, programa de foment per a la recollida selectiva de vidre, programa per a la millora de platges, programa de preservació dels espais d'especial interès natural. Nosaltres considerem que en aquest projecte el pressupost del 1991 contempla una dotació per a aquestes finalitats, i per això entenem que ara fer un transvasament d'una partida a una altra no seria idoni ni oportú. En aquest cas, per això votariem en contra de les seves esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Anem ara a entrar a l'esmena 694. Abans de donar la paraula al representant d'Iniciativa per

Catalunya, vull fer una observació. L'esmena 694, igual que altres del Grup d'Iniciativa per Catalunya, proposa baixes en l'article 12, «Funcionaris», i dona només la quantitat. Això crea un cert estat d'indeterminació, i s'ha demanat al Grup d'Iniciativa que presentés la concreció d'aquestes esmenes, i el Grup d'Iniciativa ho fa fet, i aleshores, la resposta que ens ha donat és que fos proporcional al diferent nombre de funcionaris que hi hagués. Aleshores, per a aquest any, doncs, això queda així; hem demanat l'aclariment a Iniciativa i Iniciativa ens l'ha donat, però per a l'any que ve procurarem, abans de fer el període d'esmenes, des de la Mesa, recordar als grups que, quan les esmenes vulguin reduir quantitats de funcionaris, les han de quantificar, perquè això de la proporcionalitat ens pot crear inconvenients quan a un director general li haguem de treure la dècima part o el 22% d'un director general. Aquest any ha passat d'aquesta manera, però per a l'any que ve els recordem que quan hi hagi esmenes que redueixin personal, han de concretar les quantitats.

Bé, fet aquest advertiment —perquè és la primera, aquesta, en què passa, la 694; n'hi ha més, però és la primera en què passa, d'Iniciativa— no ho tornarem a dir cap vegada més, però tinguin-ho ben present, si us plau, tots els membres de la Comissió.

Aleshores, per defensar el fons d'aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Si m'ho permeten, defensaré la 694 i 696, perquè hi ha dos apartats de la baixa que estan al mateix concepte. També voldria dir, abans de començar, que aquesta esmena de traure de funcionaris de l'article 12, proporcionalment, s'ha fet des de fa molts anys. Vull dir que no és la primera vegada que presentem esmenes de traure sous de funcionaris proporcionalment. I el motiu és perquè la Direcció General del Medi Ambient presenta un increment del pressupost de remuneracions de personal del 23%, un 23% que considerem no sols injustificat sinó també exagerat, ja que la major part dels ingressos que conformen el 25% d'increment del pressupost de la Direcció General són per fer transferències, la qual cosa vol dir que no és per a fer programes ni per fer actuacions específiques.

Per aquest motiu proposem aquesta baixa dels 40 milions. Al mateix temps proposem una baixa de 60 milions en aquesta esmena i de 40 milions en l'esmena 696, de l'apartat de «Publicitat i propaganda», que està dotat en 190 milions de pessetes. Creiem que destinar 190 milions de pessetes a «Publicitat i propaganda» és exagerat, i per aquest motiu en reduïm 100.

Els conceptes per als quals demanem l'alta és, per una banda, una partida nova, que és la que proposem 226.09, «Vigilància i control del medi», que el que voldria fer és crear una espècie d'agents ambientals. De la mateixa manera com en el Departament d'Agricultura hi ha els agents rurals, podríem aquí crear els agents ambientals, en definitiva, una policia del medi ambient, que es preocupés no sols d'anar a comprovar les denúncies que fan els particulars, o que fan algunes institucions, sinó que ells, per ells mateixos, tinguessin com a tasca la supervisió constant de l'estat de degradació o de possible degradació del medi ambient.

I a l'altra, l'esmena 696, proposem també que aquests 40 milions de publicitat i propaganda siguin destinats a una campanya que nosaltres proposem en un apartat nou, una campanya

d'informació i sensibilització ciutadana que simplement, el que anés fent fos conscienciar la gent sobre el risc, en la nostra actitud quotidiana, de degradació del medi ambient, i anar-los instant a canviar una mica els hàbits de degradació ambiental que massa freqüentment practiquem tots conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Un torn en contra, la Diputada senyora Maria Gràcia Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyor President. Bé, el senyor Gimeno, d'Iniciativa, em fa aquí una espècie de contradicció quan sembla que troba un excés de funcionaris i, per l'altra part, sembla que té interès que hi hagi una vigilància i control del medi, quan no deixen de ser uns funcionaris, també, de la mateixa Direcció General. Llavors, si de cas, el que és qüestió és de posar-los uns cap aquí i uns altres cap allà, però no fer un rebaix, perquè rebaixar un pressupost vol dir treure gent fora del treball del funcionariat.

Quant a vigilància i control del medi, dintre els programes del medi ambient que hi ha per a aquest any 91, tenen previst que hi ha unes conseqüències nocives i perniciosos per al medi ambient, i per tal d'evitar l'impacte de determinades activitats, fan tota una programació, en les quals actuacions la Direcció General col·labora amb els particulars en l'eliminació d'aquelles conseqüències. Jo, per exemple, li podria dir que està previst, doncs, un estudi de la contaminació atmosfèrica i de les aigües marines i platges, unes actuacions d'emergència en platges i aigües marines, inventari i evolució d'emissaris submarins, una instal·lació de xarxa i de vigilància i control de la pluja àcida i l'ozó, evolució d'altres activitats classificades... Per tant, donat que està previst dintre de les actuacions del medi ambient el que vostè demana, no considerem que sigui important en aquesta esmena 694 fer més incidència en el cas. Quan, a més, vostè sembla que ens vol donar de baixa en publicitat i propaganda, que per mi tornaria a ser un altre contrasentit, donat que, si no hi ha una publicitat i una propaganda dels perjudicis que significa la contaminació del medi ambient i tota la seva ecologia, dels perjudicis que actualment estem patint, la gent no queda conscienciada i llavors tampoc les activitats que serien posar-hi remei, no serien suficientment «apreciades» ni s'hi hauria col·laborat.

Quant a l'esmena 696, és clar, torna a fer la mateixa esmena de «Publicitat i propaganda» i, en canvi, dóna d'alta com una nova partida que s'anomenaria «Campanya d'informació i sensibilització ciutadana». Jo, potser sí... Li diré una cosa: potser sí que és més moderna i potser és més intel·ligible la paraula «Campanya d'informació i sensibilització ciutadana», que no pas «Publicitat i propaganda». En tot cas, seria qüestió de poder-ho presentar com a suggeriment als nous pressupostos de l'any vinent, que tots els departaments, en comptes de posar un nom posin l'altre, però em sembla que el concepte és el mateix. Per tant, tampoc entrariem aquí a la seva aprovació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. L'esmena següent és també del Grup d'Iniciativa i porta el número 699, com també són del mateix Grup les que segueixen. El senyor Gimeno veurà si en pot acumular algunes o no; ell té la decisió sobre aquest tema.

Gràcies.

El Sr. GIMENO: Sí, sí, no hi ha cap inconvenient de defensar-les totes conjuntament, ja que la baixa és de la mateixa partida, i la partida en què proposem la baixa és de transferències

de capital a la Junta de Residus, entre altres coses perquè —després ja ho defensarem a les esmenes a la Junta de Residus— creiem que la Junta de Residus no farà les inversions que estan pressupostades en el pressupost d'enguany, i ja que no els farà, no necessitem donar uns diners a la Junta de Residus perquè no facin res i perquè vagin acumulant-los allà, i els podem destinar a diversos apartats de caràcter ambiental, d'interès ambiental, que proposem nosaltres concretament cinc qüestions diferents.

A la 699, proposem que dels diners que hi ha avui, dels 300 milions que hi ha, igual que l'any 1990, a les transferències a ajuntaments i en totes aquestes actuacions que també en alguna esmena anterior se'ns ha dit, donar més milions de pessetes perquè si l'any passat vam començar una sèrie d'actuacions, el que hem de fer enguany no és continuar-les, sinó continuar-les i incrementar-les, i incrementar significa una major dotació pressupostària.

A la 700, proposem també una nova partida dirigida a corporacions locals, a l'apartat 460.01 i proposem 50 milions destinats específicament a «accions de restauració del medi» per part de corporacions locals, que el nostre interès seria que les corporacions —siguin ajuntaments o siguin consells comarcals— poguessin elles mateixes promoure actuacions, dins el seu àmbit, dirigides a la restauració del medi.

A la 701 hi ha una partida que s'hauria de destinar a «Inversions en adquisició de terrenys». Ja que la Direcció General del Medi Natural sembla que està de baixa i que enguany ja no hi han partides per a inversió en adquisició de terrenys destinats a espais naturals, el que proposem és que siguin destinats aquests diners —300 milions— a adquirir terrenys per a les futures destinacions a aquests espais dins de la Direcció General del Medi Ambient; de terrenys n'hi ha molts, des d'Aiguestortes fins a Pals, o fins al delta de l'Ebre o als ports de Tortosa-Beseit, hi ha una gran quantitat de terrenys on es podrien començar a fer actuacions d'aquestes.

Proposem 200 milions més, l'esmena 702, que seria un «programa d'inversions en parcs naturals», ja que la inversió en parcs naturals enguany és absolutament ridícula, està a un nivell per sota del que estava el 1989, encara que estigui una mica més elevada que la del 1990, però estem per sota del 1989, i creiem que si tant se'n parla i tant se'ns diu que destinarem recursos als parcs naturals i als espais naturals, això s'ha de veure més amb fets, que no amb paraules, i per això diem que destinem un programa específic d'inversions de 200 milions.

I acabo ja amb la 703, que hi ha diversos treballs, avui hi ha una dotació, a la partida 670.01, de 30 milions, que són: 5, a treballs i inversions a parcs naturals, 5 milions; 5 milions més, a altres inversions en espais naturals, que no sé on poden anar 5 i 5 milions per separat, i 20, a planificació d'actuacions ambientals. El que proposem és doblar aquesta partida pressupostària i, en definitiva, tenir més inversions i més planificació i actuació en l'àmbit ambiental.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Per a un torn en contra, la Diputada senyora Maria Gràcia Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyor President. Realment, vostè ha dit que la Junta de Residus havia fet poca cosa, però és que amb el que vostè me li deixa ja pot plegar: si tenia un pressupost de 1.000 milions de pessetes i se me li'n menja 680 milions, em sembla que ja la deixa quasi per l'arrastre; vull dir, si diu que considera que ha de tirar una mica endavant, el que s'ha

de fer és incentivar-la, donar-li una mica més d'inversió per poder tirar endavant, atès que, precisament —com es deia fins ara—, és una direcció general que està molt interessada a tirar endavant tot un programa que hi ha molt gran a la vista i que ja anem uns anys amb retard, i que, per tant, posar-nos a to ens costarà molt més i no podem escatimar-hi cap esforç, ni material, ni humà, ni financer.

Llavors, és clar, jo diria que tota la resta, les altes que vostè vol posar, a mi em semblaria que, és clar, més transferències a les corporacions locals, procurar que hi hagi accions de restauració del medi, doncs, programes d'inversions en parcs naturals..., bé, dintre el programa de la Direcció General també estan contemplades actuacions de programes que aniran dirigides totes, part del pressupost que avui tenim entre mans, com serien: l'execució de plans i programes específics, que ja són aprovats, segons la normativa vigent per a la gestió de determinats espais naturals; l'elaboració de la planificació prevista en el Projecte de Pla d'Espais d'Interès Natural; adquisició de sòl; evolució dels programes de restauració i d'activitats extractives, inspecció i seguiment...

O sigui, ja hi ha la intenció de tirar-ho tot endavant, però el que no podem permetre és que això sigui a costa de la Junta de Residus, o sigui despullar un sant per vestir-ne un altre. En aquest cas, com pot entendre, és molt difícil que puguem aprovar els seus suggeriments amb les esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Maria Gràcia Bosch. Votació sobre aquest conjunt d'esmenes que fan referència a la Direcció General del Medi Ambient.

Són les esmenes que..., hi podem incloure la 692, també, la Direcció General de Planificació i Acció Territorial.

O sigui, votació de la 692 fins a la 703, ambdues incloses.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra: no prospera aquest conjunt d'esmenes que acaben a la 703.

Ara ens queden 44 esmenes per acabar Política Territorial i Obres Públiques. Tota vegada l'hora que és no intentarem d'aprovar-les ràpidament.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat de les esmenes núms. 249 (G. Socialista) i 250 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'articulat.

El Sr. PRESIDENT: Els recordo que, a les quatre de la tarda, amb la màxima puntualitat possible, es reprendrà la sessió.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i tretze minuts.)

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda i quatre minuts. Presideix l'I. Sr. Pont, acompanyat de la Vice-presidenta, I. Sra. Martí i Conill, i del Secretari, I. Sr. Casals. Assisteix la Mesa l'Oïdor de Comptes i el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Aligué, I. Sr. Codina, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Coma, I. Sr. Escudé, I. Sr. Gavín, I. Sr. Graells, I. Sr. Mur, I. Sra. Bosch, I. Sr. Castellnou, I. Sr. Guasch, I. Sr. Orriols, I. Sr. Martínez i Ibáñez, I. Sr. Sesmilo, I. Sr. Masó, I. Sr. Renau i I. Sra. Bruguera, pel G. p. de

Convergència i Unió; I. Sr. Brunet, I. Sr. Carnicer, I. Sr. Riera i Olivé, I. Sr. Roma, I. Sr. Oliart, I. Sr. Madueño, I. Sr. Aleu, I. Sr. Rañé i I. Sr. Abelló, pel G. Socialista; I. Sr. Gimeno, I. Sra. Fabian i I. Sr. Nualart, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya, i I. Sr. Sánchez Ramos, pel G. Mixt.

(La I. Sra. Vice-presidenta substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Es reprèn la sessió.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 249 i 250, al text articulat.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Aquest matí ens havíem quedat a l'esmena número 704, de la Junta de Sanejament però, a petició d'algun Grup, continuariem..., emprendre la sessió a l'esmena 723 i després... *(L'I. Sr. Codina demana per parlar.)* Sí, el senyor Codina.

El Sr. CODINA: Senyora Presidenta, si em permet, recordar, i sento que sigui per segona vegada, però la primera estava *off-side* i ara em sembla que no, que hi ha hagut el compromís, per part del President, que votariem l'esmena 629 per acabar el Departament de Sanitat i Seguretat Social.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Sí, sí, es té en compte, senyor Codina, el que passa és que esperàvem a veure si la senyora Fabian venia perquè ha dit que a primera hora de la tarda, possiblement, vindria. Llavors esperarem però després d'algun departament, al final d'algun departament la sotmetrem a votació, si no arriba. Moltes gràcies, senyor Codina. *(Remor de veus.)*

Comencem per la Junta d'Aigües.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 723 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 724 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 725 (G. Mixt) i 726 (G. Socialista), a la Junta d'Aigües, i les esmenes núms. 727 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 728 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 729 (G. Mixt) i la 730 (G. Socialista), a l'Institut Català del Sòl.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passariem a la següent, l'esmena 731, que també és del Grup Socialista; té la paraula el senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyora Presidenta. En aquest mateix torn defensaria l'esmena 731, 733, 734 i 735.

En la primera d'aquestes esmenes, la 731, demanem que es posi una partida amb el concepte següent: «Programa d'habitatges accessibles als disminuïts», per 80 milions de pessetes. Existeix un decret que reserva el 2% dels habitatges públics per a disminuïts, però suposem que la política del Departament, doncs, això ja ho observa, ja ho fa, però aquesta partida, més que res, és per fomentar la iniciativa privada perquè es facin, doncs, habitatges per als disminuïts, que se'ls pugui facilitar la seva entrada.

L'esmena número 734 és també l'obertura d'una nova partida de «Programa d'habitatge públic en règim de lloguer», per 70 milions de pessetes. Una de les mancances —i de les moltes que té— la política d'habitatge de la Generalitat és, precisament, la manca d'habitatges en règim de lloguer —d'habitatge públic,

em refereixo. Actualment solament alguns municipis, amb molt bona voluntat, ho estan fent, però és necessari que s'emprenqui, doncs, unes accions més contundents en aquest sentit, i és per això que demanem l'obertura d'aquesta consignació inicial, d'aquesta partida inicial.

La número 734 és també l'obertura d'una partida que digui: «Adquisicions de sòl i obres d'urbanització per a la construcció d'habitatges de protecció oficial», amb 10.000 milions de pessetes. Creiem que totes les partides o la majoria de les partides que estan destinades a la creació de sòl, atesa la davallada de la protecció oficial, és a dir, de l'habitatge protegit, haurien d'anar destinades, precisament, a la creació de sòl en aquest sentit, en el foment de la construcció d'habitatge de protecció oficial.

L'esmena número 735 és també una nova partida, la creació d'una nova partida, que en aquest cas és un programa d'habitatge de règim especial per 2.000 milions de pessetes. Aquesta també és una de les grans mancances del Govern de la Generalitat actual, és a dir que no es fa habitatge social; l'habitatge de règim especial, com les senyores i els senyors diputats ja deuen saber, és aquell que està adreçat a les rendes mínimes de dues vegades el salari mínim interprofessional. Això és el que no es fa i això és el que nosaltres demanem que es faci.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, demanem el seu vot favorable en aquestes esmenes.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Oliart. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyora Presidenta. Seguint el mateix ordre d'esmenes, el torn en contra de l'esmena 731. L'Institut, l'INCASOL és un organisme comercial i que, per tant, com a tal, ha de vendre els seus productes i ha d'aplicar bones tècniques de *marketing*, i això vol dir que ha de fer publicitat i propaganda. És clar, desproveir les partides de promoció voldria dir que el que fa l'Institut no arribaria al mercat com arriba, doncs, el que surt de resultes de la iniciativa privada. Per tant, s'ha de comportar com a organisme comercial que és.

Per altra part, fer un programa d'habitatges accessibles als disminuïts, si és que això vol dir que els habitatges, que a les promocions que fa l'INCASOL hi hagi també habitatges sense barreres arquitectòniques, això ja es fa; si és que es tracta de fer-les totes juntes i convertir-ho en un gueto, ja en altres ocasions hem manifestat que nosaltres no n'erem partidaris.

L'esmena 733: com vol, senyor Oliart, contractar obres, en el règim que sigui, en aquest cas de règim de lloguer, si treu els diners per fer estudis i projectes? Si no hi ha projectes, no hi ha obres a fer, i com està plantejada aquesta esmena seria inviable, seria naturalment inviable.

L'esmena 734, en què demana, es proposa el traspàs de 10.000 milions de pessetes per a adquisicions de sòl i obres d'urbanització per a construcció d'habitatges de protecció oficial: la Generalitat mai construeix habitatges de règim lliure, tots els que fa ho són. I la seva contribució, en aquest cas, és l'aportació de sòl, perquè a aquells que compren per fer habitatges de protecció oficial ja se'ls venen els solars a un preu taxat, que és un preu més barat. Aquesta ens sembla a nosaltres que és la veritable aportació que es pot fer en sòl no especulatiu, en sòl a preus, doncs, inferiors als de mercat, a preus de cost, i, per tant, nosaltres votarem en contra, també, de l'esmena 734.

I pel que fa, últimament, a l'esmena 735, suposo que es referia el senyor Oliart al règim especial, al règim especial que

existeix en aquest moment, que és aquell que es fa segons el conveni del MOPU, en què la Generalitat hi posa el sòl gratuïtament, i això vol dir..., hi ha una aportació econòmica i la resta, més aportació, a part d'aquesta, no tindria sentit perquè el règim especial funciona, d'acord amb el conveni, amb les subvencions del MOPU i amb aquells crèdits hipotecaris al 5%, que es fan a través de les caixes.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquestes quatre esmenes a l'estat de despeses, a l'INCASOL.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Masó. (L'I. Sr. Oliart demana per parlar.) Sí, senyor Oliart?

El Sr. OLIART: Sí, senyora Presidenta, és per una qüestió de contradicció, en una defensa que jo he fet, que m'ha interpretat malament el senyor Masó.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Té la paraula, senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Són deu segons. Pel que fa referència a l'esmena 731, de programa d'habitatges accessibles al disminuït, el senyor Masó ha interpretat que jo volia que l'INCASOL fes un..., podia jo haver dit que jo volia que l'INCASOL fes uns habitatges reservats exclusivament per a disminuïts. No he dit això, sinó que he dit que era per fomentar la iniciativa privada en aquest sentit. És a dir que els habitatges que faci d'iniciativa privada, doncs, alguns tinguin les barreres arquitectòniques disminuïdes, perquè puguin els disminuïts accedir-hi.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé. Queda aclarit, senyor Oliart. Senyor Masó, vol intervenir per a alguna clarificació? (Pausa.) No?

Doncs, en tot cas, passariem a votació aquest conjunt d'esmenes que van des de la 727 fins la 735, si cap grup vol votació separada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat de les esmenes núms. 704 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 705 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 706 (G. Mixt) i 707 (G. Socialista), a la Junta de Sanejament.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Doncs, passariem a la votació del conjunt d'esmenes que van de la 704 a la 709.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passariem a la Junta de Residus.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 710 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 711 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 712 (G. Mixt) i 713 (G. Socialista), a la Junta de Residus.

El Sr. MADUEÑO: Després, la nostra esmena parcial..., és a dir, es fan unes propostes que vagin als consells..., l'esmena a la

despesa, la 722, que proposem que, en lloc de fer una aplicació cap els consells comarcals, fer el mateix que he dit abans quan parlàvem del tema de l'aigua, en el sentit de dir que s'apliqui a l'Administració local perquè els consells comarcals, com els ajuntaments, són administració local.

Per tots aquests motius, demanaria el retorn d'aquesta Junta de Residus i la seva esmena.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Madueño. Per a un torn en contra, té la paraula la Diputada senyora Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyora Presidenta. Bé, en el tema de la Junta de Residus ens trobem que, realment, hi havia uns pressupostos que estaven molt destinats a uns plans que estaven previstos. Tots vostès tenen plens coneixements que moltes de les actuacions que es pensaven portar a terme, per una sèrie de circumstàncies, que era difícil poder-les portar a la seva finalitat per qüestions de malentès i d'una sèrie de coses, ens vam trobar que tota una sèrie de..., d'un finançament que teníem destinat a poder posar en marxa ha quedat, diríem, paralitzat. No és que no s'hagués volgut fer; la intenció política hi era, les qüestions tècniques són les que ens varen fallar, i, en aquest cas, confiem que aquest any vinent, amb la bona voluntat de tots els diputats de la Cambra, serà possible poder-ho tirar endavant, i, per tant, aquest finançament ens és indispensable per poder aportar les seves conclusions finals.

Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyora Bosch. Passaríem a l'esmena següent, que és la 714 i tot un seguit del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que el senyor Gimeno veurà si pot agrupar; senyor Gimeno, té la paraula.

El Sr. GIMENO: Sí, gràcies; evidentment, les defensaré una per una.

Iniciativa per Catalunya hem presentat una esmena a la totalitat de la Junta de Residus i fins i tot aquest matí havíem presentat una reducció de les transferències de la Direcció General del Medi Ambient, no amb l'afany de dificultar la gestió de la Junta de Residus, sinó sent conscients que la Junta de Residus fa pressupostos teòrics que després no apliquen i que hi ha una quantitat de diners que estan pendants encara de realització dels pressupostos anteriors. Llavors, amb els 680 milions que no transferíem deixàvem el pressupost de la Junta de Residus al mateix nivell que tenia l'any passat, i el que hem presentat amb aquestes esmenes parcials és una sèrie d'actuacions que almenys creiem que serien més congruents amb el que haurà de ser el resultat del debat de la Llei de residus industrials que en aquests moments estem debatent, perquè es dona la contradicció que en el pressupost d'inversions de la Junta de Residus figuren les mateixes partides i pels mateixos conceptes que els anys anteriors; és a dir, hi ha una continuïtat, quan formalment l'Executiu ha retirat el Pla Director de Residus Industrials de Catalunya. Llavors, davant aquesta contradicció, el que hem fet amb aquestes propostes nostres és intentar vehicular algunes de les propostes que entenem que haurien de ser —i que així ho farem, així ho defensarem durant l'elaboració de la llei— les actuacions de la Junta de Residus.

En la primera esmena, la 714, el que proposem és dotar de 10 milions de pessetes una proposta que és la borsa de residus

industrials, ja que és una cosa que creiem que s'ha d'aprovar i que seria una petita partida per tal de fer l'inventari i l'estructuració d'aquesta futura borsa de residus.

En la 715 plantejem que, de l'apartat de «Publicitat i propaganda», la Junta de Residus entenem que no ha de tenir per missió fer més publicitat i propaganda, ja que en tot cas aquesta la fa la Direcció General del Medi Ambient; en rebaixem 30 milions, que haurien d'anar a dotar una campanya específica d'informació, però dirigida a les empreses potencialment productores de residus, per tal d'anar-les mentalitzant de les noves actituds que els seran exigibles a partir de l'aplicació de la llei.

En l'esmena 716 rebaixem 50 milions en «Inversions en terrenys i béns naturals»; si encara no s'ha acabat la llei, no s'han definit on es faran les ubicacions ni quines instal·lacions es faran, per tant, no farem inversions de moment en terrenys, i tenim, dels anys anteriors, partida pressupostària suficient per a aquest concepte, i el que proposem és destinar una bona quantitat, aquests 50 milions, perquè els funcionaris de la Junta de Residus o els tècnics contractats específicament realitzin una tasca de control i de vigilància dels abocaments, i no hagin de ser els agents socials els que hagin de denunciar situacions lamentables o contaminacions espectaculars que posen en evidència aquests abocaments i obliguen el Govern a actuar sempre a la contra, com si s'intentés treure ferro als nombrosos abocaments il·legals existents.

A la 717, a l'esmena 717 proposem destinar 100 milions de la partida d'«Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge» a un programa nou, que plantejem com a «Programa d'identificació de residus tòxics i peril·losos», que entenem que, partint d'un llistat actualitzat de productes, el que s'hauria de realitzar és un programa que amb els mitjans tecnològics necessaris permetés el reconeixement i la identificació dels residus tòxics i peril·losos, per tal de detectar-los en els diferents llocs on es produeixen i/o s'abandonen.

En la 718, de les «Inversions en material de transport», 70 milions de pessetes, plantejem que es creï una nova partida d'«Operacions d'inventari i caracterització d'àrees contaminades», per tal que puguem saber com està exactament el territori, què s'ha fet a les àrees degradades, quins productes existeixen en aquestes àrees, quins efectes han produït de deteriorament i quines mesures són necessàries per a la seva regeneració.

En la 719 plantejem un programa de foment de tecnologies netes i tractament *in situ*, és a dir, entenem que el que s'ha de fer és promoure tecnologies que no produeixin residus i també que els residus siguin tractats per les mateixes empreses, i dels 500 milions que previsiblement no es faran enguany en abocadors ni incineradores ni plantes de tractament, podríem destinar-los a aquest apartat específic. Avui hi ha una partida —igual que l'any 90— que és de 500 milions de pessetes, la qual cosa significa que no hi ha cap voluntat d'incrementar la tasca de sensibilització i d'impuls a les empreses privades de cara a aquestes tecnologies netes i tractaments *in situ*.

En la 720 fem una transferència de capital a consells comarcals de 400 milions, ja que entenem que no és prou l'augment de 50 milions respecte als 50 que teníem l'any passat, si realment es creu que els consells comarcals poden exercir un paper important en la tasca de control i eliminació de residus industrials; si realment ho creiem, cal dotar-los de partides suficients.

I, finalment, en la 721 també promovem una partida específica, dintre del que és el programa que defensem d'alternativa a la Llei de residus industrials, de destinar 200 milions a l'eliminació de productes altament tòxics, que són els policlorobifenils i policlorotrifenils.

La Sra. PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Gimeno. Per a un torn en contra, té la paraula la Diputada senyora Bosch.

La Sra. BOSCH: Gràcies, senyora Presidenta. Bé, jo resumiria una mica tot allò exposat pel senyor Gimeno, quant al que fa respecte a les esmenes a la Junta de Residus.

En la primera que ens fa, la 714, bé, seria un tema en què tornem a estar que els funcionaris realment ens fan falta, perquè és una tasca que han de portar tant per al que seria la qüestió administrativa com per al que fa la inspecció com la feina de control; per tant, una reducció de plantilla..., no de plantilla, de pressupost, ens representaria a vegades reducció de plantilla. Aleshores, s'ha de tenir en compte que això, per tant, no es podria tocar en els termes en què vénen presentats pels pressupostos.

En el tema de «Publicitat i propaganda», és allò que entenem que, de propaganda, en forma part una activitat que seria la d'una informació, i aquesta vindria ja lligada amb la campanya d'informació. Per tant, entenem que «Publicitat i propaganda» queda lligada amb la campanya d'informació i no tindria sentit l'existència de tal esmena.

En el que fa a «Inversions de terrenys i béns naturals», sens dubte ens interessen molt els que consten dintre dels pressupostos, perquè vigilància i control dels abocadors de residus industrials, si resulta que no facilitem els suficients terrenys també per poder ubicar el que fes falta d'instal·lacions, seria un contrasentit tenir vigilància per no haver-hi encara terrenys; és a dir, no podries exigir moralment una vigilància, un control i unes sancions si al mateix temps no proporciones els mitjans perquè aquest pugui arribar-se a complir.

Quant a la 717, hi estariem força d'acord, això del «Programa d'identificació de residus tòxics i peril·losos», però potser també tota aquesta «Inversió en maquinària d'instal·lacions» també ha de facilitar tota aquesta programació d'identificació dels residus d'aquest tipus tòxic. Aleshores, és restar-ne un per poder sumar l'altre, quan, de fet, les dues coses són complementàries en si mateixes.

«Inversió en material de transport»: considerem que realment si està posat és que és la que està en previsió per a l'any 91, és la que es considera que es requereix, i, per tant, tampoc podríem estar a favor de la seva esmena.

I aquesta altra que fa referència al que a vostè el preocupa, en tant que el vol donar d'alta, que és el «Foment de tecnologies netes i tractament *in situ*», realment és una inquietud que queda manifesta dintre la Junta de Residus, i a més, dintre de tot..., voldria remetre dintre la pròpia Direcció General del Medi Ambient, que realment, com ja s'ha dit aquí, hi ha una relació molt..., entre ells mateixos, doncs, bé contempla que hi ha d'haver una activitat per prevenir les conseqüències nocives o perniciosos per al medi ambient i evitar l'impacte de determinades activitats, tot programant les actuacions de la Direcció General i col·laborant amb els particulars en l'eliminació d'aquelles conseqüències. Sí, em dirà vostè: «llavors això és Direcció General», bé, però la finalitat és la que es pretén, és la

de poder buscar totes les tecnologies i aconseguir el millor ambient, que podria quedar malmès per les activitats de particulars a l'hora de la fabricació de les seves pròpies indústries.

Bé, jo, en tot allò altre de les «Transferències de capital a consells comarcals», més amunt, més avall, vull dir, més avall hi ha una altra esmena que diu que traguem dels consells comarcals i els posem a les corporacions locals. El que voldria dir és que aquesta seva esmena pràcticament insisteix en una que van dir els socialistes, i podria quedar neutralitzada, queda neutralitzada, llavors, per tant, optem nosaltres per la mateixa que hem presentat, que ha aportat la mateixa Conselleria.

I «Inversions en béns destinats a l'ús general», jo crec que fan falta, perquè aquests són els que es poden dedicar a tot allò que realment en cada moment pugui creure convenient el mateix Departament, i no crec que això pugui anar en contra de l'eliminació dels policlorobifenils, i en conseqüència jo entenc que tampoc hi ha necessitat d'aprovar la seva esmena, i, malgrat tot, esperem que se'ns ho prengui bé el senyor Gimeno, però un altre any serà, i, per tant, no podríem tirar-li endavant les seves propostes d'aprovació.

Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Bosch. Passaríem, doncs, ara, a votar el conjunt d'esmenes que va de la 710 a la 722.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passaríem ara a la Comissió de Ports de Catalunya.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 736 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 737 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 738 (G. Socialista), a la Comissió de Ports de Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passaríem ara a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 739 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'Institut Cartogràfic de Catalunya; 740 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 741 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 742 (G. Socialista), a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passaríem a Ferrocarrils de Muntanya de Grans Pendents, Societat Anònima.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 743 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 744 (G. Socialista), a Ferrocarrils de Muntanya de Grans Pendents, SA.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passaríem ara a la Gestió d'Infraestructures, Societat Anònima.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 745 (A. p. del Centre De-

mocràtic i Social), 746 (*G. p. d'Iniciativa per Catalunya*) i 747 (*G. Socialista*), a *Gestió d'Infraestructures, SA*.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Comencem ara el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena núm. 748 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 749 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 750 (G. p. Popular), 751 (G. Mixt) i 752 (G. Socialista), al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passem ara a les esmenes presentades al Gabinet del Conseller i la Secretaria General. L'esmena número 753, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, per anunciar que farem agrupacions diverses —tenim nombroses esmenes—, i amb ànim d'estalviar moltes intervencions o molt de temps, faríem agrupacions, tot i fent la consideració que, com les esmenes les presentem sempre ordenant-les en relació amb l'alta, i després buscant de quines partides es pot baixar, potser no hi haurà molta coherència en el discurs, ja que hi ha esmenes que són altes d'una direcció general i altes d'una altra molt diferent. Però bé, de la 753 a la 758, totes tenen la baixa del concepte de l'article 12, que és «Sous de funcionaris»; vull dir que totes agrupen en conjunt una quantitat de 169 milions de pessetes. Si, aquests 169 milions, els restem dels 4.151 milions que existeixen en l'article 12, encara ens queda un increment, respecte a l'any 90, del 10,8% respecte als sous de l'any passat.

Per això vull dir que, amb la nostra proposta, no pretenem, en absolut, reduir places de funcionaris, sinó que deixem fins i tot un marge perquè pugui ser incrementat.

Llavors, concretant-nos en les altes, la primera, la 753, planteja un increment a la partida d'indemnitzacions per danys i perjudicis i despeses de les inversions de la Direcció General del Medi Natural de 15 milions de pessetes. Avui hi ha un pressupost de 12 milions i l'any passat n'hi havia un d'11; és a dir, hi ha aproximadament un 10% d'increment, i entenem, des del nostre punt de vista i des de l'experiència de casos que coneixem, que aquestes partides pressupostàries per indemnitzacions a veïns afectats per reserves, per parcs naturals, per espais protegits, són absolutament insuficients, i entenem que s'hauria de ser generós per no crear malcontents, ja que els propietaris de les zones pròximes a aquestes, haurien de ser els primers interessats a tenir una zona protegida i que els danys que se'ls poguessin fer fossin àmpliament recompensats.

A l'esmena 754 plantejem un increment de 100 milions de pessetes al concepte de «Parcs naturals i reserves». Enguany n'hi ha, entre manteniment i inversions, 180, aproximadament igual al de 1989, i, entenem que això és absolutament insuficient per protegir i cuidar els parcs naturals i reserves naturals que tenim al nostre territori.

Hem defensat aquest matí una partida específica per a «Parcs naturals i reserves», a la Direcció General del Medi Ambient, perquè pensem que, a la llarga, això ha d'unificar-se dintre d'aquesta Conselleria, o almenys Agència de Medi Ambient, tan promesa. De totes maneres, aquest any posem aquests 200 milions com una partida mínima per al Parc Nacio-

nal d'Aigüestotes, ja que està dintre de les competències del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i perquè seria congruent amb les propostes orals, que no escrites, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el sentit que enguany hi hauria una dotació suficient per a aquest parc, que no hem pogut trobar enlloc dels pressupostos, ni d'Agricultura, ni de Política Territorial i Obres Públiques.

En la 755 proposem 30 milions per a «Ajuts a la creació de noves cooperatives i associacions agràries», perquè entenem que, els 10 milions pressupostats, més el 7,5 del concepte 772.02, són absolutament insuficients per ajudar i fomentar de forma clara l'associacionisme agrari.

I si se'ns diu que no existeixen més demandes, com podria ser una de les respostes fàcils, serà perquè no es fomenta i s'estimula des del Departament la creació de noves cooperatives, i no perquè no hi hagi la voluntat, o encara més greu, la necessitat de fer-ne per sobreviure dignament al camp.

A la 756 proposem un increment de 20 milions per fomentar la millora de les condicions de transformació i comercialització dels productes agraris i pesquers, ja que, per millorar la rendibilitat del sector agrari, un factor important seria el control de la comercialització dels productes agraris, i el control significa saber transformar-los i saber-los comercialitzar.

La 757 és una partida, també, històrica, que presentem Iniciativa per Catalunya; és incrementar en 4 milions de pessetes la dotació als consells assessors. També se'ns diu, reiteradament, que no en calen més perquè, amb els diners que hi ha, n'hi ha prou; però potser això és una mostra que no s'està donant joc a aquests consells assessors, i que, en definitiva, una de dues, o els suprimim o els fem funcionar, i si els fem funcionar, hi hauria d'haver —que és la nostra lluita—, hi hauria d'haver una partida més important per aquest concepte.

I, finalment, la 758; és un increment de 20 milions al concepte 482.01, als sindicats pagesos, per al foment de prestacions de serveis i execució de programes mitjançant concert amb el Departament d'Agricultura. Se'ns dirà que enguany s'ha incrementat sensiblement —s'han incrementat uns 10 milions, aproximadament, respecte a l'any passat—, però nosaltres entenem que encara és insuficient per cobrir les possibilitats dels sindicats i la voluntat d'aquests de col·laborar en la tasca de formació dels pagesos. Si els sindicats estan organitzats i realitzen actuacions d'aquestes, incrementarem l'eficàcia del sector agrari.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, Diputat senyor Gimeno. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. Respecte a l'esmena 753, planteja una baixa en els funcionaris, en els salaris dels funcionaris, i aquest Diputat ha de dir que els sous dels funcionaris, en fi, respon a una normativa fixada i són diners comptats.

De tota manera, estenc que aquestes baixes, en realitat, en fi, no és una proposta formal del Grup, sinó que, d'alguna manera, en fi, està encaminat a justificar unes altes amb partides econòmiques.

Bé, respecte a l'alta que proposa, «Indemnitzacions per danys i perjudicis i despeses de les inversions», nosaltres hem de dir que, aquestes indemnitzacions que es fan a tercers per les actuacions que pugui tenir el Departament d'Agricultura, i com

ha dit molt bé l'Il·lustre Diputat, pels efectes que puguin tenir, en fi, en animals salvatges que hi ha en els parcs naturals, doncs, nosaltres tenim una partida de 12 milions de pessetes, que creiem que és suficient. Hem de dir que, nosaltres, en aquest sentit, el DARP actua amb molta cura per causar els mínims detalls en aquestes terceres persones.

Respecte a l'esmena 754, «Parcs naturals», que proposa una alta de 100 milions de pessetes, per als «Parcs naturals i reserves», hi ha una esmena també, presentada en aquest sentit pel Grup Socialista, que és la 759. En aquesta esmena solament es contempla les despeses de funcionament dels parcs naturals i de les reserves. I aleshores, a aquesta partida s'hauria d'afegir, com així s'apunta en el pressupost per programes, un subprograma que es titula «Parcs naturals i altres espais protegits», a les que hi ha en aquesta partida, la 667.02; el que hi ha en una altra partida, la 761.01, «Subvencions per afavorir les comunitats rurals en àrees naturals protegides», i en una altra partida també, la 774.01, «Subvencions a comunitats rurals, àrees naturals protegides». Això puja a 278 milions de pessetes.

Cal afegir també que potser la tasca, la despesa més important, que el Departament d'Agricultura esmerça en els parcs naturals i reserves són les que generen la despesa d'administració d'aquests parcs, les despeses de gestió i les despeses de vigilància, que això és cobreix amb el personal del Departament, i que està en el capítol 2 de la Secretaria General, i que, evidentment, en aquesta partida no es compta.

I caldria afegir, també, una acció important, que es fa en els parcs naturals, que és el conveni d'hidrologia amb el MAPA, concretament amb l'ICONA, que els 555 milions de pessetes que contempla van dirigits principalment a aquests parcs naturals i reserves. I a part d'això, per a aquest any, caldrà sumar-hi també les diferents seccions que la Comunitat Econòmica Europea contempla en el que ells denominen «Objectiu 5.b), FEOGA Orientació».

Nosaltres creiem, per tot això, que ens hi oposarem; creiem que les accions que contemplen els pressupostos del Departament d'Agricultura als parcs naturals i reserves són suficients.

Respecte a l'esmena 756, «Ajuts de creació de noves cooperatives i associacions agràries», és veritat el que ha dit l'Il·lustre Diputat, que aquesta és una línia oberta, i en funció de la demanda que hi ha, doncs, resulten les despeses, i que, en aquest cas, les subvencions, que es donen, són importants: són del 50%. Per tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

Respecte a l'esmena 756, que presenta una nova partida, «Foment i millora de les condicions de transformació i comercialització dels productes agraris i pesquers». Aquesta és una partida oberta, amb 1.000 pessetes; la partida, concretament, la 779.51, que es denomina «Foment de la millora de les condicions de transformació i comercialització dels productes agraris i pesquers», que aquí es canalitzen tots els ajuts que han de fer, o bé orientació per a inversions, i que contempla subvencions del 25 al 35%.

A part, en aquest sentit, hi ha els ajuts del DARP, orientats a millorar els processos de comercialització, que contemplen una partida de 115 milions de pessetes, amb què, creiem, nosaltres, que serà suficient.

Respecte a l'esmena 757, «Altres indemnitzacions», aquestes, com ha dit molt bé l'Il·lustre Diputat, estan dirigides a con-

sells assessors i taules sectorials. I aquest any hi ha hagut un increment important, concretament, del 33%, per què creiem que serà també suficient. Per això hi votarem en contra, també.

I respecte als sindicats pagesos, aquest any hi ha hagut un increment important, concretament de 10 milions de pessetes, i que representa el 32% més. I com deia en les altres ocasions, aquesta és una esmena històrica, i com deia els anys passat, els sindicats, no solament se'ls potencia amb aquests ajuts econòmics, sinó que se'ls potencia cridant la seva presència perquè diguin quelcom a les taules sectorials i a la concertació agrària. Per tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Graells. Passaríem ara a l'esmena número 759, del Grup Socialista. Té la paraula el Diputat senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyora Presidenta. Si m'ho permet, defensaria la 759, 784 i 788.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord.

El Sr. MADUEÑO: Bé, aquesta és una esmena de retorn, per una banda, del pressupost presentat pel Medi Natural, i després, una sèrie d'esmenes que farien revaloritzar fins i tot el mateix nom d'aquesta Direcció General, si es poguessin aplicar; perquè aquesta és una direcció que es diu Direcció General del Medi Natural, i nosaltres creiem que el que menys fa és de la defensa del medi natural de Catalunya; perquè, entre altres coses, a part de la gran contradicció, que avui, aquest matí, assenyalava, entre el fet que, per un cantó, existís la Direcció General del Medi Ambient, i existeixi també la Direcció del Medi Natural, que a vegades fan la mateixa cosa que fa l'altra, una i altra, acaba no fent-la, com passa amb el Pla d'Espais d'Interès Natural; però el fet més palès és que aquesta Direcció General s'hauria d'encarregar, entre d'altres coses, dels espais protegits de Catalunya, si és que a Catalunya tinguéssim allò, espais realment protegits, perquè el que tenim són uns espais declarats, però insuficientment protegits, com ara demostraré.

Altres anys ja hem posat de manifest les ridícules quantitats que dedica la nostra comunitat a la defensa dels nostres espais naturals: només cal fer esment del més important, i ara controvertit, Parc Nacional d'Aigüestortes, que fins els mateixos diputats defensors d'aquesta Proposició ja van dir que la dotació realment era ridícula, la que existia, i que per a aquest any, possiblement, s'hauria de fer, com a mínim, cent milions de pessetes d'inversió. Doncs bé, busquem les inversions del Parc Nacional d'Aigüestortes i ens trobem que té, en el millor dels casos i essent condescendents, 27,8 milions de pessetes, quan parcs nacionals d'aquesta categoria, el mínim, com podria ser el d'Ordesa —i per què Ordesa menys que nosaltres?—, té 370 milions de pessetes de pressupost. Però jo ja he fet moltes vegades aquí esment del que dediquen altres comunitats autònomes al tema dels espais protegits, i ja vaig fer esment l'any passat que Andalusia dotava amb 6.500 milions de pessetes els seus espais naturals protegits, mentre que nosaltres tenim pressupostats aquest any 140 milions de pessetes, xifra totalment ridícula, i, en el millor dels casos, comptant les subvencions, ens aniríem a la xifra, que ja li accepto jo, al Diputat que m'ha precedit del Grup de la majoria, que poden ser 200, 400, fins li acceptaria 500, perquè, en definitiva, amb aquestes xifres, tindrem sempre el parc que tenim, per exemple, nacional d'Aigüestortes, que,

de personal fix, em sembla que són dues persones o, com a màxim, sis, quan parcs similars tenen de cinquanta a cent persones, com a mínim, fixes treballant en parcs naturals i parcs nacionals d'aquesta categoria.

Per tant, xifres totalment insuficients per als espais naturals protegits. No fem més que esment que un parc que tenim molt a la vora, aquí al costat de Barcelona, el parc de Collserola, destina 800 milions de pessetes de pressupost per tenir cura d'un parc que no arriba a la categoria de parc nacional, sinó que és un parc metropolità, un parc petit, per dir-ho d'alguna manera.

I nosaltres proposem que fem un altre tipus de política, ja no només posar uns quants milionets més, perquè nosaltres, buscant pressupost —que no podem fer una altra cosa—, el que hem fet és fer una esmena orientativa, perquè no estem d'acord que aquesta sigui l'esmena que hauríem de fer, de posar 1.000 milions de pessetes més en el pressupost per als espais naturals i nacionals, per tant, espais protegits. Ni amb aquesta xifra, ni amb aquesta xifra faríem un nivell similar a altres comunitats de la categoria de la nostra, però és que no hem de comparar-nos amb els de fora, sinó que és el mínim que serviria per fer una política racional de protecció dels nostres espais. I només dir una cosa simptomàtica, i és que, fins ara, diverses conselleries destinaven vora 400 milions per comprar espai, per comprar territori dintre dels espais protegits; doncs aquest any es redueix a 4 milions de pessetes. Jo no he sabut trobar aquesta xifra. Jo demanaria que, com a mínim, es donés aquesta xifra que fins ara es venia donant.

I el PEIN? Ni una pesseta, es diu que es posi per protegir aquest famós 17% del territori, que sempre se'ns ha anunciat que es pensa posar. Entre Política Territorial i Agricultura, cap dels dos en diuen res. Però el més greu és que vostès posen a capítol 6, com a inversions, el que és funcionament; hauríem de preguntar-nos si això és correcte, perquè, el funcionament, normalment vostès ho destinen a personal, i això és capítol 1. O sigui, que de 140 milions de pessetes que diuen que gasten, a mi m'agradaria saber —i això serà una pregunta que farem més endavant— per a on van aquests diners: si van realment per a inversions o realment van a capítol 1. Algun dia ens assabentarem d'això.

Després, aquesta Direcció General també s'encarrega d'altres coses: entre altres coses, d'aplicar la Llei Forestal, la Llei Forestal, que va ser aprovada per consens i que alguns enyorem, esperem que algun dia es pugui aplicar, perquè, per exemple, el famós Fons Forestal de Catalunya, que tots vam crear amb una gran esperança, aquest any vostès el doten amb 1.000, 1.000 i 1.000 pessetes —dic «1.000, 1.000 i 1.000» i no «3.000» perquè la veritat és que són partides obertes i esperem que s'obri la porta i es pugui crear aquest fons, que fins ara vostès no han creat. Per tant, l'aplicació de la Llei Forestal està per veure.

Després, també vostès tenen la protecció d'espècies i flora. Bé, les xifres que han posat vostès realment..., bé, si em permet, dir que protegim les espècies..., doncs bé, doncs és una cosa que es pot dir, però realment amb aquestes xifres poca protecció es pot fer.

I aquesta Direcció General, com he dit abans, s'hauria de dedicar a altres funcions, perquè, la veritat, la protecció d'espècies, la protecció d'espais i la protecció del nostre patrimoni forestal, no es fa. A què es dedica la majoria del pressupost?

Doncs va a partides que realment no són per a l'objectiu que està creada aquesta Direcció General.

Per tots aquests motius, nosaltres demanaríem el retorn d'aquesta Direcció General, i només dir que també hem presentat una petita esmena perquè es doti un dels camins rurals, que és el camí Oix-Beget, que nosaltres creiem que és un dels camins que estaven programats, però que no apareixen en cap lloc d'aquesta Direcció General.

Per tot això, nosaltres demanarem que es doni suport a la nostra proposta.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, Diputat senyor Madueño. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. Respecte a l'esmena que presenta el Grup Socialista, de retorn de la Direcció General del Medi Natural, sembla com si aquí les úniques inversions que nosaltres féssim a aquesta Direcció General fossin els 1.883 milions de pessetes que contempla aquesta Direcció, però s'ignora una tasca que és molt important per a la preservació de la natura, que són totes les despeses de gestió i de vigilància dels parcs, és a dir, les remuneracions del personal que treballa en aquesta Direcció General. I això suposa un total de 1.770 milions de pessetes, i això figura en el capítol 2, al servei 01, «Secretaria General», i que s'hauria de sumar, dintre de les inversions, perquè aquí van dirigides, de la Direcció General del Medi Natural. I després hauríem de sumar també el conveni amb ICONA, que representa un total de 555 milions de pessetes.

És a dir, la inversió que fa la Direcció General del Medi Natural no són 1.883 milions de pessetes, sinó que són 4.208 milions de pessetes, el que nosaltres creiem que és una dotació suficient per mantenir una bona política de medi natural, com s'ha fet fins ara.

Respecte a les inversions a parcs naturals i reserves naturals, fóra també repetir el que s'ha dit quan hem contestat a l'esmena socialista.

En definitiva, nosaltres creiem que els pressupostos que el Departament d'Agricultura contempla per afrontar els parcs naturals, a les reserves i a la Direcció General del Medi Natural seran suficients.

Cal dir també, en el Parc Nacional d'Aigüestortes, que les inversions que ha dit l'Il·lustre Diputat —i ja tindrà més gran oportunitat, en el Ple, de referir-m'hi— no són les inversions que ell ha anomenat, sinó que són moltes més, amb les quals, evidentment, es deixa, entre altres, totes les que contempla el conveni aquest amb ICONA i obres hidrològiques que s'han de construir en aquest parc.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, moltes gràcies, Diputat senyor Graells. Passaríem ara a l'esmena 760, que és presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies. Agruparia de la 760 a la 762 i de la 763 a la 766. Les tres primeres plantegen baixes de l'article 13, «Personal laboral». He de dir també que el motiu de la baixa sempre és buscar algun lloc on creiem que hi ha diners disponibles, i els 26 milions que representen les tres partides

sumades ens donarien, encara, restant-li els 970 milions actuals, 944 milions, que farien un increment del 6,5% respecte a 1990, quant a emoluments o remuneracions per al personal laboral. Si tenim en compte que no s'hauria d'incrementar la plantilla de personal, hi ha suficient per cobrir l'increment salarial de tota la gent que avui hi està treballant.

Passant a les altes, aquestes tres partides que plantegem serien: a la de «Caracterització i control de mitjans de producció i productes alimentaris», 10 milions de pessetes; a la de «Control i millora de l'ús dels productes zoosanitaris i llurs residus», 10 milions més, i «Control i racionalització de l'ús de pinsos i farratge», 6 milions més. Els motius d'aquests increments, que en molts casos signifiquen un 100% o més del que avui està presupostat, és que ha sortit també a l'opinió pública una nombrosa preocupació per la qualitat dels productes que consumeix el bestiar, que faria aconsellable un increment en partides pressupostàries —com aquests que proposem— per evitar que fenòmens com el de detecció del clembuterol o altres substàncies prohibides poguessin repetir-se al nostre territori.

En definitiva, aquestes tres esmenes van dirigides a aquesta finalitat.

A les esmenes de la 763 a la 766 proposem també la baixa d'una partida, que és la d'«Incentius al rendiment i activitats extraordinàries». Fonamentalment, creiem que l'apartat d'«Incentius al rendiment» és absolutament incoherent: l'any 89 hi havia 26 milions de pessetes; l'any 90, va pujar a 66 i, no contents amb això, l'any 91 ha passat a 78.840.000. Amb les quatre esmenes que presentem rebaixem 40 milions de pessetes aquests «Incentius al rendiment», perquè creiem que aquest incentiu al rendiment s'hauria de veure reflectit en alguna activitat de caràcter extraordinari, en algun programa que aconsellés que els treballadors, els funcionaris del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca haguessin d'incrementar aquest rendiment. Hem deixat, per tant, en aquestes quatre esmenes, un pressupost de 38.840.000 pessetes per a aquests incentius, que, tot i aquesta reducció, és un 50% més elevat que el que teníem l'any 89 —ho dic perquè, com que de vegades es diu que apugem un 33% de 3 milions, aquí apugem un 50% respecte a fa dos anys, i n'hi ha suficient per incentivar el personal.

Les partides que apugem serien, en l'esmena 763, una organització de cursos de pagesos i capacitació agrària: entenem que la partida pressupostària actual és una continuació de la de l'any passat —hi ha un milió d'increment, l'any passat eren 24.400.000 i enguany és un milió més—, i pensem ha d'incrementar-se sensiblement la formació dels pagesos, amb més cursos, que vagin des de l'orientació productiva a la formació del pagès amb noves tècniques i varietats. És cert que també hi ha partides obertes per a aquest tema, però la Generalitat creiem que hi ha de fer una tasca positiva, directa, i no esperar que siguin diners del MAPA o diners de la CEE, els que vinguin a fomentar aquestes partides.

En la 764, «Foment de l'aplicació de la comptabilitat a l'empresa agrària», l'any passat hi havia 1.150.000; enguany es deixa també com a partida oberta, amb 1.000 pessetes, i creiem que cal una dotació significativa per promoure l'adaptació de la comptabilitat a les empreses agràries, encara que de vegades pugui ser per desenganyar els pagesos i veure realment que la seva producció no és rendible. Per això proposem un increment de 10 milions.

La 765, és incrementar els «Ajuts als alumnes de cursos complementaris de transformació industrial i artesanal de productes agraris», fer una dotació extraordinària, de 10 milions de pessetes, a aquesta partida, avui oberta només amb 1.000 pessetes, quan l'any passat hi havia 1.500.000. Creiem que els processos de transformació industrial dels productes del camp i la seva preparació per orientar-los de cara a la comercialització directa, podria ser una bona via per incrementar la rendibilitat de l'activitat agrària, i no és prou a dir-nos que si només han fet un curs només necessitem uns diners; creiem que, de cursos, des dels Pirineus fins al riu Sénia, n'hi ha molts a fer, a molts llocs diferents i amb moltes característiques diferents. Per això proposem aquest increment.

I, finalment, en la 766 proposem també 10 milions de pessetes per al «Foment d'agrupacions de gestió d'explotacions»; hi ha també una partida oberta, però creiem que cal fer una discriminació positiva, per part de la Generalitat, i destinar-hi recursos per promoure aquesta gestió col·lectiva d'explotacions, amb la idea de racionalitzar les despeses i d'optimitzar l'ús de maquinària, que moltes vegades no treu els mínims de rendibilitat suficients.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, Diputat senyor Gimeno. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. L'Illustre Diputat ha parlat de les esmenes 760, 761 i 762 que, com ell diu molt bé, tenen la mateixa orientació, que és el control de mitjans de producció dels productes alimentaris, el control i la millora d'ús de productes zoosanitaris i residus i el control i la racionalització de l'ús de pinsos i farratges. És evident que les despeses més grans que generen aquests controls són la construcció de laboratoris, els laboratoris, les inversions que ha fet la Generalitat en aquests laboratoris, les despeses dels equips tècnics que recullen les mostres, i les despeses, evidentment, dels equips tècnics que porten aquests laboratoris que no figuren en aquestes partides que ha anomenat l'Illustre Diputat.

Senyora Presidenta, és igual com aquell senyor que té un Mercedes i diu: «A mi, el Mercedes, el que em costa a l'any...», i l'únic que compta és el que li costa la gasolina. Aquest és el raonament que ha fet l'Illustre Diputat. Per nosaltres, les despeses no s'han de mesurar sols pel manteniment, sinó que s'han de mesurar pel que costa realment el Mercedes, en aquest cas pel que costen els laboratoris, pel que costa el personal que porten els laboratoris i pel que costa el personal que recull les mostres.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquestes tres esmenes.

Respecte a l'altra agrupació d'esmenes, la 763, 764 i 765, la primera parla d'organització de cursos a pagesos i capacitació agrària... Aquí estem, aquí estem, senyora Presidenta, en el mateix: estem en la mateixa dinàmica. Aleshores, nosaltres, l'únic que es compta són les despeses que hi ha de manteniment d'aquests cursos, les despeses que poden tenir les publicacions que es facin, però el que no es compta i no es té en compte, evidentment, és el cost més gran, que és el que figura en el capítol II, que són els salaris dels qui duen a terme aquests cursos, que són els tècnics del SE i de Capacitació. I després, a part també, hauríem d'afegir-hi altres partides com són la 485.01, la 485.02, la 485.03, 485.04, amb un import de 52 milions de pes-

setes que van precisament encaminades al cost de l'assistència d'aquests alumnes.

I, finalment, també hi hauríem de sumar, a aquestes despeses que s'han parlat, les que ens arriben a través del Reglament 797, amb càrrec al Reial Decret 808, que són que els joves que han superat l'edat escolar tenen per a aquests cursos, tots ells, els mateixos ajuts que ha establert el Ministeri d'Educació i Ciència per als cursos que ell fa.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquestes tres esmenes. Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, Diputat senyor Graells. Passem ara a l'esmena 767, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Ramon Aleu.

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyora Presidenta. Per anunciar, primer, que defensaré conjuntament la 767, la 769, la 771 i la 780.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: L'última, si us plau?

El Sr. ALEU: La 780.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, moltes gràcies.

El Sr. ALEU: És únicament i exclusivament una agrupació perquè nosaltres entenem que són aspectes que queden mancats al pressupost, i hem volgut fer notar aquesta mancança presentant una esmena per incrementar aquestes dotacions als pressupostos. En conjunt, nosaltres no hem volgut fer gran quantitat d'esmenes, sinó fer notar allò que nosaltres entenem que és deficient en els Pressupostos de la Generalitat. Concretament, la 767 es refereix als ajuts a turisme rural com a una de les activitats que poden proporcionar uns majors ingressos a les zones rurals, clarament. Les experiències que hi ha són suficientment bones com perquè s'ampliï la dotació pressupostària i es generalitzi aquesta activitat.

La 769 tractaria d'incrementar les subvencions a les corporacions locals per a millora d'infraestructura rural. És una millora indirecta de les condicions de vida a les zones rurals que els ajuntaments puguin obtenir una major subvenció per millorar les infraestructures de caire rural que necessiti en el seu territori.

La 771 és un toc d'atenció perquè entenem que també s'hauria d'incrementar la dotació en xarxes de camins, que n'hi ha moltes i abundantíssimes al nostre territori, i que necessiten una actuació important. I finalment, dintre d'aquest grup, la 780 és la d'incrementar la dotació de joves a l'agricultura, d'acord amb el que preveu el Reglament 808 —o 797; concretament, la traducció aquí a l'Estat espanyol, el Reial Decret 808, del 1987—, que permet a les comunitats autònomes incrementar les subvencions que es donin amb aquesta finalitat, i nosaltres pensem que qualsevol cosa que es faci perquè els joves en la seva incorporació a l'agricultura puguin millorar les condicions, és bona i valdria la pena abonar-la.

Per tant, són unes esmenes que pretenen definir dèficits que pensem que s'haurien de millorar dintre dels pressupostos de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Ramon Aleu. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta, tinc un dubte: si és que l'Il·lustre Diputat ha defensat l'esmena 772.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: No. No, senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Gràcies. Bé, l'esmena 767 proposa una alta de 123 milions de pessetes per a ajuts a adequació d'edificis de turisme rural. Nosaltres hem de dir aquí, respecte a això, que el Reglament 797 i el Reial Decret que el desplega, el 808, contemplen per a això, i en són beneficiaris tots els agricultors a títol principal en zones de muntanya i desfavorides, contempla actuacions com són les adequacions d'edificis per a turisme, que és més o menys el que es proposa, adequacions per a espais d'acampada, instal·lacions per a venda de productes de la zona, i això es fa amb subvencions importants, subvencions que són del 40% del cost de les inversions, i subvencions que arriben al 50% si els beneficiaris són joves agricultors. Aquesta és una línia oberta, per la qual cosa nosaltres creiem que no l'hem de complementar i que aquestes subvencions ja són prou atractives.

Respecte a l'esmena 769, a corporacions locals per a millora d'infraestructura rural, aquesta és una partida que nosaltres, aquest any, hem incrementat d'un 33% i que l'objecte que té —no té gaires pretensions— és simplement auxiliar aquells municipis rurals que fan obres petites i que d'alguna manera, en fi, complementen el Pla d'Obres i Serveis. Però vull recordar que, aquesta partida, el Departament d'Agricultura, aquest any la incrementa d'un 33%, la qual cosa creiem que és un increment important.

Respecte a l'esmena 771, una altra partida, xarxa de camins, demana una alça de 57 milions de pessetes. Aquí nosaltres hem de dir que sí, que sempre l'acció que es faci en els camins sempre serà insuficient; de camins rurals, n'hi ha infinitat, però recordar que la partida 662.02, del Servei 01, «Camins en zones d'ordenació d'explotacions», per a aquest any hi ha prevista una inversió de 847 milions de pessetes —ho repeteixo: 847 milions de pessetes—, que a la partida 665, xarxa viària forestal, hi ha previstos 60 milions de pessetes; que la partida 762 contempla 62 milions i mig de pessetes a corporacions locals per a camins, i que amb càrrec a l'IRYDA es preveu una inversió en camins de 394 milions de pessetes. Això fa un total de 1.300 milions de pessetes, amb el qual, evidentment, la proposta que fa el Grup Socialista, de 57 milions de pessetes, s'hi perd. Per tot això, nosaltres hi votarem en contra.

I ara faltaria la 780, 780, si no m'equivoco, que és foment i incorporació de joves a l'agricultura. Bé, en aquesta també estem en el mateix cas: és una línia oberta, en fi, que contempla el Reial Decret 808, i que hi ha els ajuts aquests de la Directiva 797 que desplega, com he dit, el Reial Decret 808, contempla ajuts als agricultors i joves per a nova incorporació fins als trenta-cinc anys. I d'aquí, en aquest sentit, nosaltres, el que ha fet el Departament d'Agricultura —amb pressupostos del Departament d'Agricultura— és ampliar-ho fins als 40 anys, com contemplen la resta de països de la Comunitat Econòmica Europea. Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena, també.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, senyor Graells.

Passem ara a l'esmena número 768, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies. Agruparia la 768 i 770 per a la seva defensa.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord.

El Sr. GIMENO: A la 768 voldria clarificar que hi ha un error de transcripció, perquè el concepte de baixa 200.02 no co-

respon al «Lloguer de béns mobles», sinó al «Lloguer d'equips informàtics i conveni amb el CIC». Ho dic perquè és una clari-ficació que hi hauria de constar, ja que la partida de lloguers de béns mobles no arriba als 30 milions.

Llavors, proposem que aquest increment de lloguer, del qual no se'ns dona una justificació de per què puja de 55 milions l'any passat a 90 aquest, aquests diners, aquests 30 milions que proposem podrien anar a entitats territorials per a la promoció d'activitats agràries. Entenem que ajuntaments i consells comarcals poden i han de ser elements de dinamització, sempre que sigui possible, del sector agrari, ja que són ells qui coneixen millor la realitat del seu territori i poden fer iniciatives com s'han fer darrerament a diversos consells comarcals.

Avui existeix una partida pressupostària de 6 milions i mig, equivalent a la de l'any passat i equivalent a la de l'any 89; és a dir, una partida inamovible que fa pràcticament impossible que els consells puguin fer alguna d'aquestes actuacions de promoure activitats agràries, i per això proposem aquest increment significatiu.

Quant a l'esmena 770, proposem que es creï una partida de «Foment de la integració de joves al cooperativisme», pròpia i específica del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Sabem que existeixen partides obertes, sabem que hi ha aquesta possibilitat de buscar fons aliens, però creiem que no s'ha d'estar a l'espera de partides exteriors, sinó que directament des del Departament s'ha de contribuir a facilitar i promoure aquestes escasses i poc engrescadores incorporacions de joves a l'activitat agrària.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, moltes gràcies, Diputat senyor Gimeno. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. Respecte a l'esmena 768, aquesta partida de 6,5 milions de pessetes està orientada a subvencionar petites fires ramaderes de caràcter tradicional i que per l'experiència d'altres anys, doncs, el pressupost que s'assigna creiem que és suficient, i de fires d'aquest tipus es fan les que es fan i no se'n fan més; no perquè nosaltres aquí incrementéssim el pressupost tindríem més fires.

I respecte a l'esmena 770, «Foment de la integració de joves al cooperativisme», doncs, bé, més o menys aquí estem igual que s'està a la resta de països de la Comunitat Econòmica Europea. Hi ha una partida oberta a la qual es donen subvencions del 50% per a la incorporació de joves a cooperatives i del 35% a les cooperatives, si existeixen, amb un màxim de 300.000 pessetes. I en cas de cooperatives o agrupacions de nova creació, els estudis que es necessitin de viabilitat, doncs, es fan gratuïtament pel Departament.

Nosaltres creiem que aquesta acció està coberta en aquesta línia, en fi, que està oberta, del MAPA, i que no es financen amb pressupostos del Departament d'Agricultura.

Gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, diputat senyor Graells. Per a l'esmena número 772, presentada pel Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Ramon Aleu.

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyora Presidenta. D'aquesta esmena volem justificar tant la baixa com l'alta.

És a dir, en el moment que es va consensuar i es va parlar de tirar endavant la Llei de Creació de l'Institut de Recerca i Innovació Tecnològica Agroalimentària, nosaltres vam introduir da-

munt de la taula el criteri que l'Institut Català de la Vinya i el Vi havia de ser absorbit per l'IRTA. En aquell moment, això es va acceptar i es va dir que en un període curt això es faria.

Avui el grup de la majoria ha canviat de criteri, la qual cosa ens sembla legítima. Nosaltres no hem canviat i entenem que de l'Institut Català de la Vinya i el Vi la seva activitat no justifica l'aportació pressupostària que nosaltres hi fem.

I després també volem justificar l'alta. Nosaltres hem sentit una vegada i altra, any rere any, dintre d'aquesta discussió pressupostària el criteri que el que ja fa la Comunitat Econòmica Europea, el que ja fa el Govern de l'Estat no cal que sigui suplementat, no cal que sigui recolzat pels pressupostos de la Comunitat Autònoma, no cal que sigui pressupostat per la Generalitat.

Nosaltres dissentim totalment d'això, i concretament dissentim totalment en el tema de les indemnitzacions compensatòries, que són ajudes directes als agricultors, a títol principal, que viuen a muntanya o a zones amb limitacions específiques o desfavorides. Nosaltres pensem que aquesta és una ajuda que s'ha de fer, que s'ha de suplementar i que és realment del tot necessària per a conservar la població en moltes d'aquestes zones. Per tant, nosaltres ho posem i entenem que hauria de ser absorbit com a criteri pel Grup de la majoria. Se'ns fa difícil pensar que aquesta indemnització compensatòria no vulgui expressament ser suplementada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord; moltes gràcies, senyor Ramon Aleu. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. Respecte a aquesta esmena 772 i respecte a la baixa que proposa, ja és històrica la diferència que hi ha de criteri, en aquest cas, entre Convergència i Unió i el PSC.

Nosaltres creiem que l'INCAVI per la seva naturalesa no ha d'estar inclòs en l'IRTA, i això em sembla que es repeteix any darrere any en la discussió dels pressupostos, i ja portem cinc anys així.

Respecte a l'alta, diu concretament: «Complement indemnitzacions compensatòries a les rendes per àrees amb limitacions específiques», després he vist que l'Il·lustre Diputat s'ha estès; és a dir, no era solament per a «limitacions específiques» que demanava aquesta partida, sinó també «per a zones de muntanya i zones desfavorides», que tot i que ve en el mateix reglament la diferenciació és clara.

Bé, doncs, respecte a zones de limitacions específiques, com contempla la Directiva 268/75, són aquells municipis que aquí a Catalunya se n'hi han fet principalment perquè tenien certa salinitat en els seus terrenys, i, aleshores, tot i que és important aquesta acció en aquest municipis..., però sí que és cert que són municipis tots ells de regadiu, per exemple, aquells municipis que estan inclosos en «limitacions específiques» són Tèrmens, Vallfogona de Balaguer, Sant Carles de la Ràpita, Tortosa, Linyola, Alcarràs, Alpícat, Lleida, Massalcoreig, Seròs i Soses.

És a dir, en tot cas l'esmena potser s'hauria pogut entendre millor si s'hagués referit a zones de muntanya i zones desfavorides i s'hauria pogut entendre, i fins i tot millor, si s'hagués referit a zones desfavorides i a aquestes zones que no contempla, per error de no sé qui —per error de no sé qui— la Directiva 268/75,

com són aquests pobles de la Noguera i de la Segarra, que evidentment, ben entès que sí que tenen aquest despoblament i aquesta regressió, en fi, en els cultius de les seves terres, i no estan contemplats. Però amb tot nosaltres creiem que el Departament d'Agricultura no ha de complementar les línies i les actuacions de la Comunitat Econòmica Europea.

Per tot això, nosaltres hi votarem en contra.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, Diputat senyor Graells. Ara passarem a l'esmena número 773, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya i següents, si pot ser.

El Sr. GIMENO: Sí, també, ja que la partida de baixa és la mateixa, agruparia de la 773 a la 779.

La partida de baixa concretament és la d'«Obres en zones d'ordenació d'explotacions i altres zones d'actuació», el concepte 662.02, que enguany ha sofert un increment de més del 30% i que sembla que sigui la principal línia d'actuació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Ja hem dit, i ho tornariem a repetir, que entenem que la política agrària no es fa per a millora de camins rurals o per a millora de carreteres, que això és una tasca que competiria a altres departaments, com podria ser el Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Llavors, el que proposem és substituir aquestes actuacions d'asfaltatge de camins i carreteres per altres actuacions, que podrien ser, en el cas concret de la 773, un increment de 100 milions a l'«Aprofitament d'aigües subterrànies i residuals depurades per a reg». Creiem que s'ha de ser sensible a les limitacions quant a disponibilitat d'aigua; recordo que abans d'aquest estiu vam estar en una campanya de sensibilització ciutadana per a les restriccions d'aigua que seria possible que haguéssim de sofrir a l'àrea metropolitana de Barcelona; es parlava insistentment del transvasament de l'aigua de l'Ebre a l'àrea metropolitana, perquè no hi havia prou aigua. Llavors, bo seria que les aigües subterrànies i especialment les residuals, una vegada depurades, es poguessin utilitzar per a reg i amb això alliberar recursos hidràulics per a altres usos o simplement per mantenir-los a les capes subàlvies que en aquests moments estan.

A la 774 proposem incrementar en 50 milions el concepte de «Benestar social i desenvolupament comunitari en les zones d'ordenació d'explotacions i en les zones de concentració parcel·laria», perquè creiem que això sí que és millora de la qualitat de vida dels habitants, i que hauria de ser o estan administrats pels ajuntaments i consells comarcals; en definitiva, per les administracions locals.

L'esmena 775: hi havia l'any passat una partida que enguany ha desaparegut i no sabem per què, que era la partida de «Foment de l'estalvi d'aigua per a reg», i en aquesta nosaltres pensem que, congruents amb la primera que he dit, amb la 773, d'«Aprofitament de les aigües residuals», creiem que també s'ha de fomentar més l'estalvi d'aigua; és a dir que potser instal·lacions o sistemes de regadiu que consumeixen excessiva quantitat d'aigua podrien reduir-ho a partir d'un estímul perquè fessin aquestes innovacions en el sistema de reg. Per tant, proposem refundre aquesta partida i dotar-la de 80 milions de pessetes.

A la 776 plantegem doblar la quantitat que hi ha d'«Ajuts complementaris a les línies comunitàries per a la modernització

de les empreses agràries», quantitat que està inamovible durant els darrers anys, i no sabem si aquest estancament en la dotació és perquè no hi ha noves necessitats de modernització o perquè es considera que les empreses agràries estan ja prou preparades per al repte de la Comunitat Econòmica Europea. En tot cas, nosaltres creiem que no és així i que cal dotar específicament aquesta partida d'una quantitat bastant superior a la que en aquests moments està pressupostada.

A la 777 plantegem incrementar en 20 milions una partida avui dotada amb 14, d'«Ajuts a la millora de la capacitat gerencial de cooperatives». Creiem que s'han de preparar els existents i els futurs gerents de les cooperatives, perquè la majoria de les dificultats en què es troben moltes de les cooperatives són degudes a les deficiències en la gestió. El voluntarisme tradicional col·lectiu no pot cobrir una gestió professional que no s'adquireix per generació espontània, i, per tant, cal fer un esforç seriós de formació millor que la continuïtat en la tasca que s'està fent fins ara.

A la 778, una que ja s'ha comentat en altres esmenes, és incrementar substancialment també aquesta partida de «Subvencions per a afavorir les comunitats rurals en àrees naturals protegides», per tal que la gent que existeix en aquestes àrees i que tenen unes limitacions en l'ús dels recursos naturals, ja que s'ha declarat la protecció d'un cert espai, han de notar que la protecció d'aquest espai no és un càstig o una hipoteca que s'han trobat a sobre, sinó que en tot cas seria una font d'estímul i un incentiu a viure en aquella zona, perquè tenen aquestes subvencions o aquestes ajudes que els fan més agradable la seva estada.

I, finalment, a la 779 plantegem que la partida d'«Ajuts al foment de la producció forestal i neteja i ordenació de boscos» caldria incrementar amb una partida que posem de 10 milions de pessetes, per tal que els propietaris particulars fossin els primers interessats a mantenir i cuidar el bosc, ja que tradicionalment són ells els que ho han fet, i molts boscos dels que avui encara podem gaudir és gràcies a l'interès i a la cura que han tingut durant anys i anys els mateixos particulars, sense l'actuació de l'Administració. Fóra bo que aquesta partida s'incrementés i que els propietaris fossin uns col·laboradors del Departament i no uns competidors o una gent que estigués confrontada als interessos públics.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, Diputat senyor Gimeno. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyora Presidenta. Respecte a l'esmena 773, «Aprofitament d'aigües subterrànies i residuals depurades per a reg», es pressuposten 102 milions de pessetes, que són per continuar treballant en el regadiu del Molinet a Reus amb aigües depurades; es fan treballs d'aigües residuals al Baix Llobregat, a Manresa, a la Costa Brava, al Vendrell; es duen a terme estudis de prospecció i d'investigació hidrològica a comarques com el Berguedà, el Solsonès, la Conca de Barberà. Evidentment, que es puguin fer aprofitaments d'aigües residuals, això depèn de les sol·licituds que hi hagin, i en aquest cas el Departament l'únic que pot fer és recollir aquelles propostes que hi hagin per part dels municipis i altres institucions, i de moment no n'hi ha cap. Per tant, nosaltres creiem que el pressupost que s'assigna a aquesta partida és l'adequat i per això hi votarem en contra.

Respecte a l'esmena 774, on es demana un increment de 50 milions de pessetes, la denominació de la partida de «Benestar social i desenvolupament comunitari en zones d'ordenació i explotacions i en zones de concentració parcel·laria», amb aquesta partida es pretén auxiliar petites obres que puguin fer els municipis amb subvencions del 30 i el 40% i amb un màxim d'un milió i mig de pessetes, que d'alguna manera si..., el que més pot interessar a aquests municipis rurals petits és que per a ells és un bon complement per al Pla d'Obres i Serveis, i moltes obres que no podrien tirar endavant si no hi fossin aquestes petites subvencions; d'aquesta manera les poden dur a terme.

Respecte a l'esmena 775, «Foment de l'estalvi d'aigua per a reg», cal dir que, en aquest sentit, tots els privats que vulguin millorar els seus regadius tenen subvencions del 30 i fins del 40%, i que, per part del Reial Decret 808, sembla que hi ha intenció de modificar-ho i ampliar aquestes accions a petites comunitats. Però cal dir que una manera important d'estalviar l'aigua per a regs és fer els revestiments de sèquies i fer revestiments de canals. I, en aquest sentit, el DARP contempla la partida 661 «Regs comunitaris», 530 milions de pessetes en grans zones de regadius, 175 milions de pessetes en regadius ja existents, que, evidentment, en fi, estalviaran aigua. Almenys no es perdrà tanta aigua per filtracions amb aquestes secles que avui són de terra.

Després també caldria afegir en aquestes partides les obres importants que es duen a terme en la Direcció General d'Obres Hidràuliques, i em refereixo a aquelles comunitats de regants petites que mai havien estat auxiliades i que, tradicionalment, quan se n'anaven a la Confederació, abans que l'any 86 fos traspasada a la Generalitat, doncs, no es podien acollir a la Llei per una mala interpretació que es feia, i que, en aquest sentit, aquest any s'han revestit a secles, secles importants com són les d'Aitona, d'Albesa, Castelló de Farfanya, Corbins, Cubells, Granja d'Escarp, Massalcoreig, Puigverd de Lleida, Sarroca de Lleida, Torrelameu, etcètera, que això, evidentment, també contribuirà a l'estalvi d'aigua per a reg. Per tot això també ens oposarem en aquesta esmena, senyora Presidenta.

Respecte a l'esmena 776 «Ajuts complementaris a les línies comunitàries per a la modernització de les empreses agràries», nosaltres ho hem dit abans, el nostre Grup creu que, salvant casos excepcionals, no s'ha d'entrar en la dinàmica que si la Comunitat Econòmica Europea i el MAPA subvencionen unes obres, unes inversions en un 40 o un 50%, nosaltres allí n'hi posem 5 més, o en posem el 10 més. Això, per a nosaltres, no fóra fer política agrària; nosaltres hem de fer una política agrària diferenciada. I aquestes accions, si són insuficients, doncs, aleshores, aquests organismes, en fi, que les tiren endavant que s'ho pensin, si caldria ampliar-les, però mai des del Departament d'Agricultura.

Amb tot, nosaltres hem cregut oportú fer unes accions per complementar aquestes línies d'ajuts amb un cas excepcional i que nosaltres creiem interessantíssim de motivar i incentivar als nostres agricultors. I, concretament, és: donant un 10% més a aquestes subvencions que —com deia abans— contempla el Reial Decret 808, sigui per informatitzar hivernacles o sigui per a informàtica en sistemes de regs. I, com deia abans, això també nosaltres ho ampliem amb els agricultors joves dels trenta-sis als quaranta anys, que un cop més, en aquest cas, Madrid ha tingut la visió restrictiva i, a diferència de la resta d'Europa,

que contempla els agricultors joves fins als quaranta anys, aquí es contemplava només fins als trenta-sis. Per tot això també, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

La 777, «Ajuts a la millora i la capacitació gerencial cooperativa». Aquí, en un decret, que és el 49/1987, de 29 de gener, que preveu, a l'article 58, ajuts per a la millora de la capacitació gerencial. I aquests ajuts, quins són aquests ajuts? Aquests ajuts són per a gerents i directius de nova creació, 800.000 pessetes el primer any, 600.000 pessetes, el segon, 400.000 pessetes, el tercer. I per a quadres mitjans i especialistes de nova creació, 400.000 pessetes el primer any, 300.000 el segon, 200.000, el tercer. Nosaltres creiem que això és un ajut important i una motivació important que es dona a les cooperatives. Però és que, a més, aquest any el DARP ha previst i ha desenvolupat, aquest any passat, un curs de dues-centes cinquanta hores i un viatge de deu dies de pràctica que es va fer a Reus, en què van participar vint-i-cinc gerents, i aquest any es repetirà. Bé, per tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena, la 777.

Respecte a la 778, que contempla un increment de 50 milions, «Subvencions per afavorir les comunitats rurals en àrees naturals protegides», aquí, aquesta partida, nosaltres la incrementem un 36% respecte a l'any 88, respecte a l'any 88, o sigui, 89. Aleshores, aquest..., es contempla que s'hi poden acollir totes les comunitats situades en àrees naturals protegides per a obres d'hidrologia que vulguin fer, per a infraestructura viària, per a rehabilitació d'habitatge rural, per a instal·lacions de tipus cultural, etcètera, i les subvencions són importants. Poden ser del 100% amb una limitació, sí, de 5 milions per a aquells municipis que estan entorn del Parc Nacional d'Aigües-tortes i de 2 milions de pessetes per a la resta de comunitats. Per tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

I, finalment, respecte l'esmena 779 hi ha una transacció que, si l'Il·lustre Diputat l'accepta, doncs, la podríem presentar a la Mesa.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Sí, sí, ha estat presentada a la Mesa, eh?, senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sembla que s'han acabat les esmenes que s'havien defensat en aquest grup. Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord, senyor Graells. Ara passariem, en tot cas, doncs, a llegir la transaccional i després a les votacions, si cap diputat hi té cap inconvenient.

El Sr. SECRETARI: «Esmena transaccional a l'esmena 779, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. La baixa ha de dir: "secció 10, servei 04, concepte 772.01, 'Ajuts a foment de la producció forestal i neteja i ordenació de boscos', 10 milions". I aquests 10 milions van a la següent alta de la "secció 10, servei 04, concepte 765.01, 'Ajuts foment producció forestal i neteja i ordenació de boscos'".»

La Sra. VICE-PRESIDENTA: D'acord. Passariem, en tot cas, doncs, a la votació de les esmenes des de la 753 fins a la 778.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra, cap abstenció.

I ara passariem a la votació de l'esmena transaccional, d'acord amb el text que ha llegit abans el senyor Secretari.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat de tots els presents.

Passaríem ara a la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries. L'esmena 780, del Grup Socialista ja ha estat defensada. L'esmena 781, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; té la paraula el Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Sí, gràcies, senyora Presidenta. Defensaria la 81 i la 82, que són les dues de la mateixa Direcció General.

La primera és un increment de la partida de «Foment de material vegetal seleccionat», ja que la partida que existeix està molt estabilitzada i considerem que és insuficient, i que si la millora de la producció agrària ha d'anar lligada a la qualitat de la producció, la qualitat de la producció va lligada moltes vegades a les millores genètiques. Per tant, creiem que s'hauria de fomentar, d'una forma clara, la distribució... la investigació i la distribució d'aquest material vegetal seleccionat, i també val a dir que entre els programes de l'IRTA hi ha una certa estabilització en els seus programes pels quals creiem que també cal modificar aquesta investigació. I per això proposem aquest increment de 5 milions que el reduïm de la partida de «Dietes, locomoció i trasllats», que no pensem que està justificat l'increment que es planteja per a la partida.

I la 782 és un canvi, de fet seria un canvi semblant al que ara hem fet amb els diners aquests de la promoció de l'ordenació forestal, perquè el que proposem és que els 14.650.000 pessetes que hi ha directament per a empreses privades siguin controlats pels ajuntaments i consells comarcals. En definitiva, que passin a ser control de les corporacions locals. S'ha fet cas —i hauria de dir relativament— a una esmena que presentàvem l'any passat nosaltres, però llavors el que s'ha fet ha estat partir els diners: una part per a les empreses privades i l'altra per a corporacions locals. El que creiem és que hauria d'anar tot destinat a corporacions locals.

(L'I. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyor President. Respecte a l'esmena 781, «Foment de material vegetal seleccionat», en aquest cas el Departament d'Agricultura el que fa és investigar el material vegetal que se li porta i, aleshores, la partida només contempla 5 milions de pessetes per al manteniment i per al material que pugui precisar i que es pugui renovar tots els anys. Així, per exemple, el 89 eren 7 milions de pessetes, el 90 eren 4, el 91 eren 5, però, és clar, l'important aquí no és això; l'important aquí és a laboratoris, despeses que han generat la construcció d'aquests laboratoris, en aquest cas la construcció del laboratori de Lleida. Estem amb el mateix d'abans. En fi, la gran despesa aquí està en el laboratori, no en el manteniment del laboratori, la gran despesa està en el personal que porta aquest laboratori, la gran despesa es fa en les obres d'infraestructura d'aquests laboratoris nous que s'han construït. Nosaltres creiem que el Departament d'Agricultura, en aquest sentit i en aquest camp, hi dona una cobertura que nosaltres creiem que és suficient, per això votarem en contra.

Respecte a la protecció de fires ramaderes, que proposa un increment de..., bé, passar la partida del concepte 761 al con-

cepte 781, això és impossible. I és impossible perquè, actualment, hi ha fires importants que no les..., que no estan en mans de..., els promotors són institucions i, aleshores, si passéssim aquesta partida, si passéssim aquesta partida, com proposa, al concepte 781 resulta que no podríem auxiliar la fira de Vic, ni Expoviga, ni la fira de Llagostera, que són patronats els que l'organitzen. Per això nosaltres votarem en contra també d'aquesta proposta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Graells. L'esmena següent és la número... (*Remor de veus.*) Podem votar, podem votar.

La Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries: esmenes 780 fins la 782, i si algun grup vol alguna votació separada, aquest és el moment per demanar-la; si ningú la demana, 780, 781 i 782 conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 11 en contra: no prosperen aquestes tres esmenes.

Passem a la Direcció General de Promoció i Desenvolupament. Esmena 783, del Grup Socialista. El Diputat senyor Aleu.

El Sr. ALEU: És òbvia i la donem per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El torn en contra es dona per fet, i, per tant, es pot votar aquesta esmena 783, a la Direcció General de Promoció i Desenvolupament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 13 en contra: no prospera.

Direcció General... (*Remor de veus.*) Perdó, rectifico el resultat de la darrera votació: el senyor Secretari i el senyor Portaveu en funcions del Grup Socialista em fan avinent que el resultat és el següent: Vots a favor de l'esmena 6, vots en contra, 11.

Passem a la Direcció General de Medi Natural. Esmena 784, del Grup Socialista, defensada ja; esmena 785, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. El senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Com que estan seguides defensaria 85, 86 i 87. (*Pausa.*) Que defensaria la 785, 86 i 87.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, senyor Gimeno. Endavant. Té la paraula.

El Sr. GIMENO: Bé, en la 85 i la 86 proposem unes baixes de 5 i 10 milions de pessetes, respectivament, del concepte 230.01, que és «Dietes, locomoció i trasllats». El motiu d'aquesta baixa és que, si la Direcció General del Medi Natural puja globalment un 0,05%, vol dir que no hi ha noves actuacions, no hi ha nous programes, no hi ha noves idees dins de la Direcció General del Medi Natural, i, en canvi, hem fet un increment del 80% de la partida de «Dietes, locomoció i trasllats»; això, en tot cas, voldria dir que la Direcció General el que fa és promoure les passejades del personal pel pur plaer de passejar, però no per cap necessitat de noves actuacions, que no existeixen, com es demostra en l'anàlisi del pressupost de la Direcció General.

Nosaltres creiem que traient-ne 15, en queden suficients per fer el mateix que fèiem l'any passat i una mica més.

A la primera, a la 785, el que proposem és que, a la partida de «Protecció de la flora i seguiment de la pluja àcida», com que ja no hi ha protecció..., seguiment de la pluja àcida per

aquesta Direcció General, sinó que han passat les competències a la Direcció General del Medi Ambient, i té una inversió allà considerable, el que hauríem de fer és realment fer protecció de la flora.

Llavors, vol dir que destinem una partida més significativa de la que hi ha actualment a la protecció de la flora autòctona, i voldria subratllar el fet d'«autòctona», perquè no em refereixo a les plantes d'hivernacle ni a les plantes de jardí; és a dir, no voldria que en cap cas es pogués entendre que hauríem de protegir les plantes «de companyia».

La 786, els 10 milions els proposem per a restauració i adequació d'edificis, d'edificacions rurals en terrenys públics per a usos culturals i recreatius. L'any passat hi havia 21 milions de pessetes per a aquesta partida; enguany, n'hi ha solament 15. Creiem que aquesta restauració d'edificacions rurals és una bona pràctica i que la baixa del pressupost no deu ser perquè no hi hagi edificis per adequar. En tot cas, jo sí que em comprometo a fer, conjuntament amb la Direcció General del Medi Natural, una llarga llista que abracci les edificacions que es podrien millorar, totes al sud de Barcelona, ja que sembla, del pressupost d'inversions que hi ha, que no hi ha de Barcelona cap al sud, cap edifici per condicionar.

I en l'última esmena, la 787, he de dir també que hi ha un error en la transcripció: el concepte 662.03, que proposem de baixa, no és «Protecció de la flora i seguiment de la pluja àcida»; difícilment podríem treure 20 milions d'on només n'hi ha 2, o menys de dos. Correspon a «Instal·lacions per a animals de companyia». Esta és una esmena que no ha reeixit mai, però que jo hi insistiré sempre que pugui perquè avui es mantenen 25 milions per a instal·lacions de Torreferrusa per als animals de companyia; és a dir, sembla que es continuen prioritzant les atencions als gossos, gats i altra fauna domèstica, com si aquesta fos la tasca important i prioritària del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Per això he dit abans allò de les plantes domèstiques, que jo no voldria que es confongués amb aquesta pràctica aberrant del Departament.

Entenc que el que s'ha de fer és dedicar els 20 milions als recursos per a aquelles espècies que realment hem de protegir, i que no tenen ni han de tenir amo conegut.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Gimeno, li voldria fer notar que en aquesta Direcció General queda només una esmena del seu Grup, que és la 789, una de sola, que potser podria també fer-ne la defensa, si li semblés bé, en aquest moment, senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: No hi tinc cap inconvenient, senyor President; en tot cas, ja la defenso. També fer notar, una vegada més, que hi ha un error en la transcripció de la denominació del concepte, que no és «Conveni col·laboració interprofessional», sinó «Ajuts per incentivar les mesures de prevenció d'incendis», i simplement, el que proposem és que aquests 41 milions que hi ha en aquesta partida siguin traslladats al control de les corporacions locals; és a dir, que siguin les corporacions locals les que promoguin els ajuts i les subvencions o les actuacions pertinents per a la prevenció d'incendis.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS: Sí, senyor President, respecte a l'esmena 785, en la qual es demana una alta de 5 milions de pessetes a la partida «Protecció de la flora i seguiment de la pluja àcida», com ha dit molt bé l'Il·lustre Diputat, actualment, en fi, s'hauria

de suprimir el que és «seguiment de la pluja àcida», perquè això ho fa, ho porta a terme un altre organisme, concretament el CREA, que neix del consorci entre l'IRTA —en el qual el Departament participa amb uns 15 milions de pessetes per a aquesta tasca, concretament—, el Departament de Política Territorial i la Universitat Autònoma.

I dir també que les despeses que contempla aquesta partida van solament i exclusivament destinades a despeses de l'inventari d'obres monumentals i d'interès i a la protecció d'ocells insectívors. Aquí, senyor President, en la discussió dels pressupostos del Departament d'Agricultura, aquest Diputat es troba amb un problema, i és el següent: si a nosaltres ens fos possible discutir els pressupostos per programes, doncs, aleshores, sí que tindríem, tots els il·lustres diputats, una visió més global i més completa de les inversions que fa el Departament, però quan s'analitza per partides, i aleshores, a una partida que té un objectiu sol i exclusivament determinat se li volen carregar totes les accions del Departament, aleshores a aquest Diputat li resulta molt difícil de poder contestar.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena, la 788.

Respecte a la 786, «Restauració i adequació d'edificis rurals en terrenys públics per a usos culturals i recreatius», sí que és cert el que diu l'Il·lustre Diputat, que aquest any s'hi inverteixen 15 milions de pessetes i l'any passat se n'hi van invertir 21, però també és cert que, si bé el 90 se n'hi van invertir 21, el 89 se n'hi van invertir 7; la qual cosa vol dir que, si nosaltres ho analitzéssim en funció del 89, l'increment fóra del 100%.

Cada any hi ha un programa de restauració i adequació d'aquests edificis rurals en àrees forestals, i aquest any es preveu la conservació de set refugis turístics a la Vall d'Aran, 3 milions de pessetes d'inversió en els edificis rurals als boscos de l'Alta Ribagorça, i, per a conservació d'edificis forestals, 4,9 milions al Pallars Jussà, 1,3 al Berguedà, 3 a l'Alt Urgell, 2 a la Cerdanya. Segons les informacions que jo tinc, aquesta partida s'estima que és suficient, i esperem que, si realment el que diu l'Il·lustre Diputat és cert, que hi ha refugis en el sud de Catalunya que hi ha necessitat d'aquestes restauracions i no es contemplen, haurem de fer quelcom en el futur perquè hi siguin inclosos. Per això, també votarem en contra d'aquesta esmena.

Respecte a l'esmena 787, «Acció sobre la fauna piscícola i cinegètica i sobre les espècies protegides, la partida aquesta es destina solament a manteniment, i, aleshores, és per fer les accions següents: el manteniment dels centres de recuperació de la fauna salvatge a les granges cinegètiques i piscifactories, a activitats d'anellament científic, etcètera, i per tot això, aquesta partida, nosaltres creiem que és suficient per dur a terme totes aquestes accions. Amb tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

I, finalment, l'esmena 789, una nova partida per a prevenció d'incendis, en la qual demana que es passi als ajuntaments..., és cert, Il·lustre Diputat, que estava equivocada la denominació de la baixa, que, si bé posava «Conveni i col·laboració interprofessional» jo he entès, com molt bé ha dit, que es referia a «Ajuts per incentivar les mesures de prevenció d'incendis», nosaltres creiem que aquesta partida no s'ha de canviar, perquè ha de ser a través de les agrupacions de defensa forestal per on s'ha de dur a terme aquesta tasca, perquè aquestes accions, la major part de vegades, sobrepassen el terme d'un municipi.

Per tot això, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Graells. Sotmetem a votació les esmenes a la Direcció General del Medi Natural; són les que tenen els números compresos entre el 784 i el 789.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

4 vots a favor, 13 vots en contra: no prosperen aquestes esmenes.

Passem, ara, a la Direcció General de Pesca Marítima. Hi ha esmena de supressió i addició del Grup Socialista, la 790. El senyor Aleu té la paraula.

El Sr. ALEU: La donem per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per tant, a votació la 790.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor i 13 en contra: no prospera.

Passem a l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 791 (G. Socialista) i 792 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'Institut Català de la Vinya i el Vi; 793 (G. Socialista), 794 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), i 795 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a Forestal Catalana, SA; 796 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 797 (G. Mixt) i 798 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries; 799 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 800 (G. Socialista), 801 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a Agrícola Experimental, SA, i 802 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 803 (G. Socialista), a Promotora d'Exportacions Catalanes, SA.

El Sr. PRESIDENT: Entrem ara al Departament de Treball.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat de les esmenes núms. 804 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 805 (Iniciativa per Catalunya), 806 (G. Mixt), 807 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 808 (G. Socialista), al Departament de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, es proposa que esperéssim... (Veus de fons.) És que un petit recés de cinc minuts, Diputat Sesmió, no s'ha inventat, en aquest Parlament; els recessos sempre són més llargs. (Veus de fons.) Impossibile, la calefacció està sota mínims, la calefacció; els entesos diuen que no són capaços d'abaixar-la més.

Bé, provaríem de fer cinc minuts, deu minuts de suspensió. Són les sis, a les sis i deu reprendrem la sessió.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a les sis de la tarda i es reprèn a un quart de set i cinc minuts.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyors i senyores diputades, es reprèn la sessió.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. de la 804 a la 808, corresponents al Departament de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Al Gabinet del Conseller hi ha l'esmena número 809, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. (Pausa.) En aquest moment, no és present encara cap representant del Grup d'Iniciativa, i, per tant, s'haurà de donar per defensada.

Esmena 810, del Grup Mixt, Partit dels Comunistes de Catalunya. Senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, hi ha un conjunt d'esmenes; les defensaré totes, i d'aquesta manera alleugiré el debat.

Hem fet un conjunt d'esmenes que va fonamentalment en la direcció, des del nostre punt de vista, de donar resposta als problemes que, des del nostre punt de vista, són prioritaris, a partir de les competències que té la Conselleria de Treball.

Nosaltres pensem que, en aquest moment, quan l'atur està començant a pujar més, de nou, les estadístiques estan plantejant un procés d'inflexió en el tema de l'atur, pensem que hi ha un element d'importància cabdal, que és aquesta proposta de la renda mínima d'inserció, que l'única partida que nosaltres hem aconseguit de trobar ha estat, precisament, a Treball: 800 milions de pessetes, que pensem que són insuficients, i que no estarà en condicions de respondre a les necessitats que en aquest moment existeixen.

Si partim de la idea que les enquestes fetes per organismes públics plantegen que el 23,5% de la població de l'àrea metropolitana de Barcelona està per sota del que significaria aquesta renda mínima d'inserció: 250.000 pessetes anuals —anuals—; per tant, creiem que aquesta dotació és tan feble com perquè no tingui una significació en la necessitat d'intervenir en aquest camp. I a partir d'aquí hem fet esmenes en aquesta direcció, perquè creiem que és important abordar aquesta qüestió.

Juntament amb aquest tema, hi ha altres esmenes que van en la direcció de donar més facilitats i possibilitats a les organitzacions sindicals per intervenir en els temes de treball des d'un punt de vista general. I, a partir d'aquí hem fet tota una sèrie d'esmenes que van en aquesta direcció. És donar més diners als sindicats perquè puguin fer la tasca en condicions i en col·laboració amb l'Administració de Catalunya.

Per una altra part, hem fet esmenes, també, a la necessitat de fer un pla pilot sobre la promoció del turisme social i la possibilitat que les organitzacions sindicals hi puguin participar.

Altres esmenes van en la direcció de la necessària descentralització, que des del nostre punt de vista, hauria d'existir vers als organismes locals, als ajuntaments, i hem fet també tota una sèrie d'esmenes en aquesta direcció. Al mateix temps, esmenes que van en la direcció de la promoció del cooperativisme, i la necessitat d'abordar les necessitats de guarderies laborals en aquests moments.

Aquest són els criteris polítics de caràcter general que hem utilitzat per a totes i cada una d'aquestes esmenes que hem presentat a aquest Departament.

Amb aquestes opinions polítiques, donem per defensades les esmenes que tenim fetes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per a un torn en contra, el Diputat senyor Sesmió.

El Sr. SESMIÓ. Sí, gràcies, senyor President. Nosaltres, feta aquesta defensa global, per part del Grup Mixt, de les seves esmenes al Departament de Treball, se'ns fa difícil, si se'm permet l'expressió, el seguiment, a causa que ha estat una defensa

global d'una proposta que, sincerament, no hem vist alternativa. És a dir, voler millorar el Pla Pilot sobre Turisme Social, quan ja diu el mateix anunciat que és un pla pilot i que, per tant, es pot considerar experimental, diguem-ne, i pretendre intensificar la col·laboració amb els ajuntaments, amb els plans d'ocupació, quan està comprovat, almenys des del nostre punt de vista, que es prefereixen, en general, a la societat, les tasques de formació; dit d'una altra manera, és millor, diguem-ne, donar la canya que no pas donar el peix, i en alguns casos concrets, alguns ajuntaments, fins i tot han renunciat a alguns d'aquests plans perquè, dintre de la seva pròpia població, a vegades és difícil trobar les persones adequades que puguin desenvolupar aquests plans d'ocupació...

Nosaltres demanàvem que el representant del Grup Mixt, a veure si volgués reconsiderar la seva esmena sobre la renda mínima de reinserció, perquè, de la defensa global que ha fet, potser ens quedaria el tema de les guarderies infantils; les guarderies infantils, doncs, ja sap el senyor Celestino Sánchez que des de fa, em sembla, un parell d'anys, la Ministra senyora Matilde Fernández ho té congelat. L'any passat la Generalitat de Catalunya, de fons propis, és a dir, sense cap tipus de transferència, ja hi va posar 16 milions de pessetes, i, diguem-ne, doncs, aquest esforç, jo crec, que s'ha de reconèixer, però posar-hi encara més cabals..., podria donar-se la circumstància —que no dic que passés—, però podria donar-se la circumstància que, aprofitant, realment, la Generalitat de Catalunya treu recursos d'allà on no pot, doncs, en una propera redistribució de fons sobre les guarderies infantils, la Ministressa, o la Ministra, veiés com Catalunya s'ho ha resolt, i llavors desviés els cabals cap altres llocs...; per tant, em sembla que la mesura és prudent.

Insisteixo sobre el tema, a veure s'hi pogués retirar aquesta esmena de la renda mínima de reinserció, perquè em sembla que és limitativa; és a dir, el nostre Grup..., i el Govern no ha posat 800 milions, ni 1.000, ni 1.200, ni...; és a dir, els 800 milions es posen com una quantitat orientativa, a causa de l'experiència d'aquest any sobre aquest programa, que, de moment, no ha respost a les expectatives, diguem-ne, de persones que s'hi acullin, doncs, potser —potser—, perquè no tenim encara un mapa encara complet sobre el que seria, diguem-ne, aquestes capes marginals de la societat que necessiten la reinserció.

O sigui, si el Diputat s'hi fixa, en l'article 5 de la Llei de Pressupostos d'enguany, es preveu que aquesta xifra sigui un crèdit ampliable. És a dir, el Govern es compromet a atendre tots els casos; no 800 milions: 1.000, 2.000, 3.000, els que facin falta; aquells que la societat demandi, i, per tant, entenem que la posició del Govern és menys restrictiva que la proposa el Diputat Celestino Sánchez, a on ell, diguem-ne, em sembla que parla de 300 milions —o no recordo quants—, ell intenta, lloablement, diguem-ne, augmentar aquesta partida. El Govern, diguem-ne, té un gest més ampli, i el que fa és fer aquesta partida un crèdit ampliable, a fi i a efecte d'atendre a totes les sol·licituds que, complint els requisits, doncs, compleixin aquesta finalitat.

A les altres esmenes, ja hem dit que ens hi oposarem, però, en aquesta concreta, si no la retira, realment, ens hi haurem d'oposar, perquè entenem que és restrictiva respecte a la pròpia voluntat política del Govern.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sesnilo. Procediria, en aquest moment, oferir la possibilitat a la representant del Grup d'Iniciativa per Catalunya de fer la defensa de les seves esmenes a partir de la 809; 809, al Gabinet del Conseller, i a partir d'aquí, si en vol agrupar alguna, i si no, la senyora Rosa Fabian, ella mateixa veurà la millor manera de fer-ho. La primera que li correspon és la 809.

Gràcies.

La Sra. FABIAN: Gràcies. Primer, demanar disculpes, però estava en la reunió de la Mesa, i, si no ho entenc malament, em tocava la 809 sola, ara?

El Sr. PRESIDENT: La 809 i les que a continuació vulgui. L'única que s'ha votat a Treball és l'esmena de totalitat, que potser aquest President tampoc ha esperat, en aquell moment..., entenent que, com que anirà al Ple, vostès, la defensa forta, la farien en el Ple.

Ara, en aquesta, 809, i, si en vol agrupar més 810, 811, 812, etcètera, les que a vostè li sembli, que poden tenir un conjunt.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Doncs, la 809 el que pretén és dotar, de manera més àmplia, el foment de les activitats sindicals i el temps lliure, que també és una esmena tradicional, que nosaltres fem cada any, i que ens agradaria veure atesa aquest any. També és tradició en aquesta Comissió que se'ns contesti que es troben ajustats els increments de les partides que nosaltres proposem; però, en canvi, no es pot prescindir de les baixes que nosaltres assenyallem.

Ja voldria dir per endavant que és un problema de Reglament, i que nosaltres estaríem absolutament disposats, no solament que les baixes fossin d'una altra manera, sinó que aquesta Conselleria tingués crèdits ampliables, perquè també, tradicionalment, és una de la menys dotades econòmicament.

Per tant, jo em referiré, únicament i exclusivament, a les altes, assenyalant que una esmena, que també parlarem el dia de l'esmena a la totalitat, serà sempre la insuficient dotació que aquest Departament, i sobretot comparada amb la resta dels Pressupostos.

L'esmena 811 pretén incrementar el Programa Interdepartamental de Seguretat i Higiene en el Treball. Aquest Programa és un acord que hi ha entre la Conselleria, Comissions Obreres i UGT, i, donat que aquest matí se'ns ha rebutjat una esmena de Sanitat en què nosaltres dèiem que, una partida que aquest Departament tenia per a accions o programes amb altres conselleries, i que nosaltres volíem anomenar que fos exactament a programes de seguretat, de salut laboral, no veiem quin altre programa interdepartamental podria ser, i, per tant, raó de més perquè aquesta esmena, que, com dic, també hem fet a Sanitat, fos acceptada, sobretot quan l'índex de sinistralitat laboral a Catalunya és molt alt, per no dir altíssim.

L'esmena 812 és una alta a la Direcció General d'Ocupació, i que pretén incrementar els programes d'ocupació amb entitats sense ànim de lucre; és a dir, un increment de la partida que va a formació professional i programes d'ocupació, quan estan fets, conjuntament, amb empreses i sindicats.

L'esmena 813 és una esmena que pretén que el personal laboral temporal de la Conselleria passi a personal fix, perquè pensem que, si una de les grans reivindicacions, per tota l'esquerra i pels sindicats, és que acabi al més aviat possible aquesta situació de temporalitat entre els treballadors, la Conselleria de Treball hauria de ser un paradigma d'aquesta proposta, i

contractar amb contractes fixos. No significa un increment de diners a la Conselleria, sinó un canvi d'actitud en la seguretat en el treball, que venim defensant constantment i que la mateixa Conselleria moltíssimes vegades ens dona la raó.

L'esmena 814 pretén..., és també una alta a la Direcció General de Relacions Laborals, i també, el que pretén és un canvi de nom que, quan es pressuposten una sèrie de quantitats, i es diu que són per a programes amb interès en altres departaments, nosaltres també voldríem que aquests programes es dirigissin a «Seguretat i higiene del treball», que, com dèiem abans, és un dels temes més sagnants que en aquests moments tenim a Catalunya, i, en canvi, «Programes d'altre interès», entenem que no queda prou clar quins programes són aquests, en els quals pensa la Conselleria gastar-se els diners.

I, amb aquestes esmenes, quedarien defensades les nostres esmenes a aquesta Direcció General. Posteriorment, defensaríem la de la propera direcció general, que seria la de Relacions Laborals.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Sesmiolo.

El Sr. SESMILO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la primera esmena, la 809, l'argumentarem a l'alta, precisament; és a dir, no ens escudarem en la baixa.

Aquesta partida és per atorgar, a les centrals sindicals, diguem-ne, en funció de la seva tasca, en cobrir places de l'accés del torn lliure, un 10% per motius de gestió. Entenem, doncs, que és suficient, atès que, per exemple, Comissions Obreres no ha cobert aquest any les places que havia de gestionar, i, per tant, seria absurd que fins i tot ampliéssim la partida, quan realment, doncs, a alguna central sindical no li ha estat possible cobrir aquestes places.

Per tant, és un percentatge que té per a despeses, per cobrir, per fer la gestió, i, per tant, és una quantitat perfectament delimitable, que no cal incrementar —repeteix—, atès que l'experiència de l'any passat és que no s'han cobert les places atorgades, en aquest cas, en una central sindical concreta.

La 811, aquí argumentaríem per a la baixa i per a l'alta, per dir-ho així. És a dir, el «Programa Interdepartamental de Seguretat i Higiene i Salut Laboral» és un nou concepte que s'ha introduït aquest any en el pressupost, a causa de l'acord, com ha dit molt bé la Diputada Rosa Fabian, entre els sindicats i el Departament. S'ha dotat, en principi, amb 25 milions. He de confessar que, al nostre Grup, també li agradaria molt que estigués més ben dotat, però entenem que és un esforç del Govern, aquest any, obrir aquesta partida amb una quantitat gens negligible, i que realment no es poden treure de les «Retribucions complementàries del personal», que en aquest cas, doncs, són totalment imprescindibles.

L'altra esmena és també treure, de «Retribucions complementàries», que ja he argumentat contra la baixa, per dir-ho així, però per a un programa d'ocupació amb entitats sense ànim de lucre. La veritat, ja dic, que aquesta esmena ens ha sorprès, al nostre Grup, perquè en realitat estan proposant una major privatització; és a dir, quan, en l'esmena a la totalitat dels Pressupostos de la Generalitat del senyor Saura, va ser el que més va insistir sobre aquest concepte, acusant el Govern de la Generalitat que privatitzava, treure de personal per fer un programa d'ocupació amb entitats sense ànim de lucre, entenem nosaltres

que proposen una privatització, major encara, dels Pressupostos de la Generalitat. I en aquest cas, encara que a nosaltres no ens fa por aquest terme, doncs, en aquest cas, realment, ens sembla una mica contradictori amb les posicions polítiques d'Iniciativa per Catalunya, almenys les que va expressar el senyor Saura en el Ple.

Pel que fa a l'esmena 813, o sigui del personal laboral temporal, laboral fix. Nosaltres no la podem acceptar, perquè entràrem en un procés de burocratització intensa del Departament. És a dir, què és el personal laboral? Per exemple, aquest any passat —i durarà possiblement encara gener i febrer— s'ha hagut de contractar personal per atendre les necessitats d'un procés electoral, per a ajut, precisament, de les centrals sindicals. És a dir, s'han fet fotocòpies, s'han fet els pre-avisos, la Conselleria ha facilitat els pre-avisos a les centrals sindicals; un cop acabada aquesta funció, com és lògic, si el personal hagués estat fix, ara trobaríem un personal que no té ocupació i, per tant, augmentaria la burocratització. Això es podria dir, doncs, amb la renda mínima de reinserció i amb altres programes concrets puntuals, com els de formació per a temes específics, que, per la seva especificitat, s'ha de contractar personal concret, eventual, i que, per tant, això seria engruixir la nòmina fixa, d'una manera, diguem-ne, que no es correspon amb els desitjos de no-burocratització que manté el Govern de la Generalitat.

Sobre el «Programa de Seguretat i Higiene en el Treball», que demanen 50 milions de pessetes més. Tinguem present que 50 milions de pessetes, doncs, benvinguts serien, si fos possible; però, a part de les baixes, per no argumentar per a les baixes, en capítol 1, a la Secretaria General hi ha més de dues-centes persones destinades a aquests afers. El pressupost de la Generalitat destinat a higiene i seguretat en el treball, si ho sumem, contempla més de 1.000 milions de pessetes; 50 milions, doncs, no deixaria de ser una quantitat positiva, però ho dic a nivell de magnituds; es tracta, doncs, d'una aportació interessant, però que no la podem atendre, malgrat que el nostre desig també fóra d'atendre-la, perquè els temes de seguretat i higiene en el treball, si es contemplen els pressupostos de la Generalitat dels dos o tres darrers anys, han fet un salt molt important i molt qualitatiu. Repeteixo: més de 1.000 milions de pessetes destinats a aquest afer.

Després anem a l'esmena... (Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Sesmiolo, em sembla que ja està.

El Sr. SESMILO: Hem argumentat a la contra, hem fet un torn en contra de totes les esmenes que havia presentat Iniciativa per Catalunya a aquesta Direcció General.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Queda encara, a aquesta Direcció General, una esmena, que és la del Grup..., no és una direcció general, estem a la Secretaria General, eh? Queda l'esmena 815, del Grup Socialista: el Diputat senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Amb permís de la Presidència, agruparíem la 815, 824, 817 i 834, o, per dir-ho correlativament, 815, 817, 824 i 834, perquè quedi... (Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. RAÑÉ: Aquesta esmena no pretén, en cap moment, fer un Departament de Treball no il·lustrat, perquè sabem que aquesta condició no se'ls reconeix als governs, sinó que és en unes altres instàncies, però ens sembla que amb una partida com la 220.02, que té aquest any un creixement del 26%, pas-

sant de 35,6 milions a 45 milions, per a la compra de premsa, revistes, llibres i altres publicacions, ens sembla que és una partida que dóna, amb reduccions com les que proposem aquí, no totals, sinó exclusivament del 50%, la capacitat de transferir recursos d'una conselleria que està molt minvada de recursos, que és la segona que menys creix de tota la Generalitat, pensem que és possible, sense crear cap situació de manca d'il·lustració per al Departament de Treball, transferir 12 milions de pessetes al Consell de Treball, òrgan en el qual també es recullen informacions, es generen estudis i es fan altres qüestions que tenen a veure amb aquest sentit, però que depenen de tots els agents socials, i transferir també 7,5 milions i 1.800.000, és a dir, 9.300.000 pessetes a les centrals sindicals per a tasques de formació i assessorament als treballadors.

És, doncs, una esmena continuació de la de l'any passat, en què aquesta partida també va tenir creixements molt importants, molt per sobre de la mitjana del Departament, molt per sobre de la mitjana, fins i tot, del mateix pressupost de la Generalitat. Ens sembla que aquesta partida està creixent d'una manera excessiva i que una reducció del 50% l'aprimaria i la faria ser una partida molt més dinàmica, i no pas tan engruixida i feixuga, que sembla que no hagi de cobrir les necessitats adequades, i, per tant, obre la possibilitat de transferir-ho a altres partides que sí que tenen un contingut molt més directe en el que és la gestió del Departament de Treball.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Un torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Sesmiolo.

El Sr. SESMILO: Senyor President, si m'ho permet, faria primer el torn en contra de la 823 i la 834, que és la que... *(pau-sa)*, no, 823...

El Sr. PRESIDENT: 824... El senyor Rañé ha defensat, si no m'equivoco, la 815, la 817, la 824 i la 834.

El Sr. SESMILO: Molt bé, doncs, demano disculpes. Vol-dria, primer, fer un torn en contra de la 817 i la 834, que és la que proposa treure cabals d'aquestes despeses que el senyor Rañé creu supèrflues, per a formació i assessorament a centrals sindicals. Com ell ha dit molt bé, el pressupost de l'any 89 contemplava una partida de 30 milions de pessetes per a aquestes atencions; el Govern ja va posar en el pressupost una partida de 35, i amb una transacció feta en aquesta Comissió recordaran les senyores i els senyors diputats que es va apujar a 40 milions; per tant, va ser una partida que va créixer un 33%.

El nostre Grup va ser sensible que en períodes que s'acostaven, electorals, per a les centrals sindicals, calia una formació més acurada dels seus quadres, dels seus dirigents, per afrontar amb seguretat i amb rigor aquesta contesa electoral. L'any 91 no creiem que hi hagi aquestes necessitats, i donat que la partida va créixer l'any passat més d'un 33%, aquest any creix un 4%, que ens sembla que és..., és a dir, no retrocedim perquè les necessitats sembla que, aparentment, no siguin les mateixes, sinó que el Govern, al nostre criteri, doncs, amb bon criteri, fa un augment del 4%, i, per tant, ens sembla que no podríem anar cada any augmentant el 33% de les partides aquestes, si no, al final, realment seria desproporcionat l'esforç que es fa en aquest camp respecte a altres de l'estructura pressupostària del Departament.

He deixat per al final les esmenes 815 i 824, perquè n'hi ha una de similar, d'Iniciativa per Catalunya, que és la 819, en la

qual es demana més quantitat, més aportació per a les despeses i per al funcionament del Consell de Treball. Nosaltres, la veritat és que l'experiència és que aquest any, almenys totes les parts implicades reconeixen que hi ha hagut un fort impuls al Consell de Treball, doncs, ens semblava —i al Govern així li ha semblat— que no calia més consignació, perquè s'ha demostrat suficient, però no obstant, amb la voluntat que realment el Consell de Treball estigui més ben dotat i pugui ampliar les seves tasques, si és possible; nosaltres oferim una transacció a aquestes tres, que passariem a la Mesa. La veritat és que em sembla que el Grup Socialista, entre les dues, demana 12 milions, i Iniciativa per Catalunya, 10, i nosaltres estaríem disposats a arribar fins a 3 milions de pessetes, que repeteixo que seria, dintre dels percentatges aquests, més del 4%, etcètera. Em sembla que és una quantitat raonable i seria prova de la voluntat del nostre Grup d'apropar posicions.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Queden encara esmenes del Grup... *(Pausa.)* 815, 819 i 824... Potser que continuem amb la Direcció General de Relacions Laborals, per trobar aquestes esmenes. La 818, d'Iniciativa per Catalunya: senyora Rosa Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena pretenem un increment en la Direcció General d'Ocupació, en el concepte denominat «Accions de xoc», perquè considerem que aquesta partida hauria d'estar millor dotada, donada la situació d'atur, donada una situació d'empitjorament, en aquests moments, tothom sap que hi ha, de nou, una segona o una enèsima reconversió industrial, sobretot en sectors com el tèxtil, i pensem que en aquest cas i en aquest període seria important que aquesta partida estigués millor dotada.

Nosaltres considerem que «Altres subministraments», «Publicitat i propaganda», «Dietes, locomoció i trasllats» —que sembla que tota la Conselleria estigui viatjant constantment— i «Altres despeses diverses» no serien, en absolut, costos que implicarien abaixar la qualitat política que podria tenir aquesta Conselleria, perquè, en definitiva, «Altres subministraments» tampoc se'ns ha explicat quins altres subministraments són, i la «Publicitat i propaganda», doncs, potser la millor manera de fer publicitat i propaganda de l'acció de govern seria fer millor els plans ocupacionals.

Aprofitaria també per defensar... La del Consell de Treball, considero que hi ha una transaccional, també, amb el Grup d'Iniciativa. Nosaltres no considerem que aquest Consell estigui ben dotat econòmicament: pensem que és una institució que se l'hauria de dotar de millors instruments perquè pogués actuar d'acord amb les seves finalitats. De tota manera, doncs, haurem de conformar-nos amb aquesta millora, si més no, considerem que molt minsa, però, si més no, com a reconeixement a l'impuls que és necessari donar al Consell de Treball.

La 821 és obrir una partida, una dotació de 1.000 pessetes, perquè considerem que aquest Departament ja està molt poc dotat econòmicament, i no l'hem volgut treure d'enlloc, però considerem que la creació del Tribunal Laboral de Conciliació, Mediació i Arbitratge, que ha estat pactat entre les centrals sindicals i la patronal, és un organisme que s'ha de constituir, i que, per tant, l'Administració hauria de dotar econòmicament aquest pressupost, a fi i efecte que aquest organisme es pugui posar en funcionament al més aviat possible, considerant que això rebaixaria la feixuga situació en què es troben les magis-

tratures de treball, a banda que s'aconseguiria quelcom que és desitjat per les centrals sindicals, que és augmentar el seu poder contractual, no haver d'arribar als conflictes a la magistratura i poder-se resoldre entre les parts.

L'esmena 822 és també una partida en la qual s'obre una dotació econòmica que no traiem d'altre lloc, perquè nosaltres ho considerem necessari —i ja vam presentar en aquest sentit una proposició de llei—, que és la creació del Consell Econòmic i Social.

Continuaria fent la defensa de la resta de les esmenes dient que la 827 el que pretén és posar en marxa un programa experimental en la formació permanent, reciclatge de treballadors en actiu, en hores de treball, en col·laboració amb les empreses. I aquí m'agradaria que el senyor Sesmió no tornés a repetir l'argument d'abans, perquè del que es tracta és que, en els programes d'ocupació, hi hagi una participació dels ens interessats, és a dir, les empreses, si tenen necessitat d'una formació especial per als seus treballadors, entenem que..., i seria, en tot cas, no entendre quina és la posició política ni ideològica d'Iniciativa per Catalunya pensar que, perquè les empreses són propietat privada, nosaltres no deixàrem a les empreses que manifestessin quines són les seves necessitats. Per tant, jo crec que, en l'altra esmena, el senyor Sesmió ha confós el que nosaltres entenem per participació, en aquell cas dels sindicats, organitzacions sense afany de lucre, amb el que és la propietat privada i l'acció de la propietat privada en les empreses.

Per tant, dir-li que nosaltres aquí, també —i espero que aquesta vegada no li sobti—, el que demanem és que fossin les mateixes empreses les que demanessin les seves necessitats respecte a les seves pròpies plantilles, i que es posés en marxa un programa experimental per veure com es fa el reciclatge, en les mateixes empreses, sobretot perquè també les empreses estan patint renovacions tecnològiques, i els treballadors que són de la seva plantilla és necessari que es posin al dia en l'ús de les noves tecnologies.

Des d'Iniciativa per Catalunya, cap problema ideològic en la col·laboració amb aquelles institucions, al marge de quina és la propietat dels mitjans de producció. Jo, en això, voldria que el senyor Sesmió, sobretot, ho entengués molt i molt bé.

I, per últim, la 829, en la qual aquí el que demanem són plans de formació en determinats col·lectius i territoris, en aquells territoris en què la incidència de l'atur és més greu. Un cas paradigmàtic és el tema del tèxtil, que en aquests moments hi ha una grandíssima destrucció de llocs de treball, amb empreses que estan situades en pobles de l'interior de Catalunya, en zones poc industrialitzades, i que, a més, amb mà d'obra poc qualificada..., permetin-me dir-los que en aquest sector hi ha mà d'obra, molta mà d'obra femenina, i que seria bo que s'arbitressin programes ocupacionals en aquells territoris en què l'atur ha danyat o ha fet més mal als treballadors.

Moltes gràcies, i amb això donaria per defensades totes les esmenes d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sesmió. Un torn en contra?

El Sr. SESMIÓ: Gràcies, senyor President. Pel que fa a l'esmena 818, que demanen un increment de 85 milions a la partida d'accions de xoc, he de manifestar que, a criteri del nostre Grup, un augment de 800 milions, que hi havia en el pressu-

post del 90, a 850, és molt possible que sigui suficient. Dic això perquè, és clar, les accions de xoc són accions puntuals, com la seva paraula indica, i les de l'any passat ja van servir per resoldre problemes d'aquests, puntuals, i, lògicament, si anéssim incrementant la partida d'una manera excessiva, el que ens vindria a demostrar és que aquestes accions de xoc no serveixen per a res. Per tant, les de l'any passat van ser profitoses; aquest any, el nostre Govern pensa continuar amb la mateixa activitat: hi ha un augment a 850 milions, que, repeteixo, per l'experiència de l'any passat, ens sembla que són positius.

Per tant, nosaltres estariem en contra de l'admissió d'aquesta esmena, i aprofito per fer també en torn en contra de la 829: al cap i a la fi, el que demana Iniciativa per Catalunya, obrir una partida de 1.000 pessetes per a aquells casos específics, que ara no recordo exactament el redactat, però que parla... «Pla de formació per a determinats col·lectius i territoris en què la incidència de l'atur és més greu», ja són les accions de xoc —al nostre criteri. Per tant, diguem-ne, les accions de xoc poden ser per a col·lectius concrets, per a territoris concrets, per a actuacions, diguem-ne, excepcionals.

Per tant, nosaltres, aquestes dues esmenes, les haurem de votar en contra.

Hi ha l'esmena número 819... Bé, aquesta és la que he ofert la transacció.

Hi ha la 821, que aquesta —amb ànim també d'aproximar posicions— he vist que realment les parts han arribat a un acord de crear un tribunal laboral de conciliació; i a l'expectativa de veure si realment s'instrumenten adequadament els mecanismes perquè això funcioni, i aquest és el nostre desig, anunciem que la votariem favorablement. Per tant, aquesta esmena, el nostre Grup l'acceptarà.

Hi ha l'esmena 822, que també és obrir una partida per a la dotació..., per a la creació del Consell Econòmic i Social. En una ocasió, en el Ple, ja vaig tenir oportunitat de manifestar que el nostre Govern és partidari, com a principi ideològic, com a principi d'acció de govern, de la creació d'aquest Consell Econòmic i Social. Això és perfectament demostrable en qualsevol govern europeu de les nostres característiques ideològiques, amb les quals, on es governa, s'ha creat aquest Consell Econòmic i Social.

Per tant, en aquest sentit, la nostra posició política és clara. El que passa que també és lògic que aquest Consell Econòmic i Social neixi amb la benedicció de les parts implicades; és a dir, cal que, primer de tot, es posin d'acord les parts implicades i, a vegades, jo he vist que se m'ha contradit, almenys si no públicament, per les remors —allò que en el *Diari de Sessions* surt «remors»— quan parlo que Comissions Obreres i UGT no estan d'acord sobre el model i, que jo sàpiga, la patronal no sé encara si s'ha definit. I llavors, jo avui m'he permès portar aquí la fotocòpia de les resolucions del congrés de la UGT, 3, 4 i 5 de maig, on diu textualment: «En aquestes condicions la UGT de Catalunya entén que aquesta reforma fa innecessària la reivindicació de la creació d'un consell econòmic i social de Catalunya. No obstant això, si el Consell Executiu impulsés la seva creació, les premisses bàsiques sobre aquest serien: pam, pam, pam...» És a dir, elabora uns criteris en els quals primer diu que, de moment, no ho troben necessari i únicament sota unes condicions, entre les quals, per exemple, hi ha que el Consell de Treball es pugui transformar... És a dir, nosaltres estem

oberts..., el Govern està obert a qualsevol fórmula que impliqui que les parts estan d'acord amb un model concret i a partir d'aquell moment, elaborar la creació d'un consell econòmic i social o la transformació del Consell de Treball en un consell econòmic i social. Per tant, si fos la transformació, el Consell de Treball ja està dotat; si és la creació nova, doncs, hi hauria d'haver l'acord de les parts.

En aquest sentit, doncs, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena. Per culpa de la UGT. (*Rialles.*) Que no consti en la gravació, que ho he dit, si us plau! Bé... M'hi ha induït la senyora Diputada, eh? Que quedi clar.

Llavors... Perdonin perquè, com que les ha defensades totes... Em sembla que ja passem a la 827. És possible?

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Sesmió, La 827, del Grup d'Iniciativa.

El Sr. SESMIÓ: Sí. Bé, sí, perquè la 829 ja l'havia rebutjada. Sí: programa experimental per a la formació permanent, reciclatge per a treballadors en actiu, en hores de treball, en col·laboració amb les empreses: 1.000 pessetes. Nosaltres diem un parell de coses sobre aquesta qüestió: és a dir, les empreses que desitgen, juntament amb els seus treballadors, fer programes de formació i reciclatge dels seus treballadors, normalment s'acorda mitjançant conveni, i em sembla que l'Administració catalana hi ha estat sempre amatent i col·laboradora en aquesta tasca. Per tant, nosaltres entenem que no cal crear un programa experimental perquè, repeteixo, a les empreses en què la necessitat o el desig és mutu, l'Administració ja fa la seva aportació concreta, la seva col·laboració.

És clar, com a programa experimental, hauria de ser un programa general, és a dir..., la veritat és que ens agradaria, en una propera ocasió, conèixer quines serien les bases o les directrius d'aquest programa experimental perquè realment les necessitats de les empreses són molt diverses i difícilment englobables en un programa experimental que s'hagués d'endegar.

Nosaltres seguim pensant que és millor que les empreses i els treballadors que lliurement convinguin de fer programes d'aquest tipus ho facin mitjançant conveni i l'Administració catalana els ho facilitarà; estarà al seu costat amb l'ajut necessari, a través dels mecanismes dels propis plans de formació de la Direcció General d'Ocupació, perquè això sigui un fet. Per tant, entenem que no cal globalitzar un problema que normalment té tractament específic a cada una de les empreses i de les branques i sectors. Per tant, en aquest cas també votariem en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Ara queden esmenes del Grup Socialista. Si no em fallen les anotacions, la primera, la 823. Senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Les anotacions no li fallen, President, i la primera és la 823, que és una esmena a la totalitat de la Direcció General d'Ocupació. El nostre Grup ha plantejat aquesta esmena no amb un desig continuat d'«hostigament» cap a aquesta Direcció General d'Ocupació, sinó forçat per l'obligació de les dades. Aquesta és una direcció general que, amb un creixement reduït del Departament, del 9%, aquesta Direcció només creix el 2%. És a dir, 9% tot el Departament, 2% la Direcció General d'Ocupació en el seu conjunt global.

Això no deixa de ser terriblement greu en un moment en què les primeres expectatives o les primeres tendències que es fixen

per a l'any que ve no són excessivament favorables perquè el que ha de ser la tasca fonamental d'aquesta Direcció General d'Ocupació —que és treballar per l'ocupació i, naturalment, dintre d'aquesta tasca d'ocupació la formació ocupacional juga un paper important— es pugui plantejar. A més a més, aquest 2% no és un 2% qualsevol, no es produeix en tots els llocs de la mateixa manera, sinó que es produeix que aquest 2% comporta una congelació, quasi en termes comparatius 1990-1991, de les partides —del conjunt de les partides— destinades a formació i ocupació, enteses globalment, a excepció d'una partida que es diu «programes experimentals», i que quan un va a buscar a la Memòria quins programes experimentals proposen, es diu que «es consideraran programes experimentals tots aquells que es puguin experimentar durant tot l'any», és a dir que no es diu absolutament res de quina és la partida, i s'obre una partida més que no diu absolutament res, no? Perquè no es planteja cap criteri ni cap plantejament, sinó que, en funció del que vingui, així ens dotarem, així farem experimentacions. Jo sempre havia entès que quan es plantejaven programes experimentals s'entenia com a mínim quina era la hipòtesi a experimentar; després podia sortir bé o malament, però com a mínim es tenia una idea del que es pretenia experimentar.

La Memòria del pressupost no dóna cap idea de quin és el programa experimental i en mig foli es despatxa; jo crec que amb dues ratlles es podia haver despatxat també el programa experimental, però no ho fa. A més a més hi ha una tendència que no ens estranya, però que en tot cas confirmaria el que altres han dit, que és que si la partida 46, de corporacions locals, aquesta sí que baixa en els programes de formació i ocupació, la 48, a famílies i entitats sense ànim de lucre, també baixa un 20%; en canvi, la que puja són les transferències a empreses privades. Globalment queda congelada, creix un 2%, però en tot cas, a més, el signe de cap on van les subvencions també dóna lloc que —sense ser greu ni cap dogma inalienable— hi ha una tendència cap a la privatització de la gestió de la partida més important de la Direcció General d'Ocupació.

Des d'aquesta perspectiva i tenint en compte que estem parlant en termes homogenis amb l'any anterior sabem que hi ha partides, tant l'any anterior com aquest, que són de caràcter ampliable, però això no comporta absolutament res si tenim en compte que les partides que s'han definit són partides condicionades a la recepció de fons del Fons Social Europeu i, en tot cas, ni l'any passat ni aquest la Conselleria, el Departament s'ha atrevit a quantificar quins són els recursos que hi posaran. Si ho comparéssim amb el que s'ha gastat i amb el que està pressupostat, naturalment, els números sortirien tan negatius per al Departament que no hem volgut fer demagògia fàcil en el sentit que s'han gastat 5.000 o 6.000 milions i ara pressuposten 1.400. No volem fer aquesta demagògia; només volem dir que n'hi han pressupostat 1.400 i ara n'hi ha 1.400. Vull dir que ho han deixat congelat. Això altre és un enigma que..., naturalment, pensem que el Departament de Treball no pot funcionar ni amb enigmes ni amb supeditacions a altres mecanismes, i des d'aquesta perspectiva entenem que la Direcció General d'Ocupació hauria de ser replantejada en el seu conjunt per adaptar-la a les circumstàncies i dotar-la pressupostàriament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per fer un torn en contra d'aquesta esmena a la totalitat, número 823, el Diputat senyor Sesmió.

El Sr. SESMILO: Gràcies, senyor President. El nostre Grup no donarà suport a aquesta esmena perquè sobre el pressupost d'enguany de la Direcció General d'Ocupació ens guiem més per criteris d'eficàcia que no pas per quantitatius. És a dir, em sembla que és una direcció general que ha demostrat a bastament la seva incidència en el món del treball a Catalunya. Un mateix govern que tenim tots els ciutadans d'aquest Estat, doncs, la seva política, que realment incideix d'una manera molt important en tot el que és l'ocupació arreu del territori... Crec que és perfectament demostrable que quan l'atur decreix, decreix amb més velocitat a Catalunya, i que quan l'atur creix, creix amb menys velocitat a Catalunya.

Per tant, segons aquests criteris d'eficàcia, a nosaltres el que ens agradaria és que algun any la tasca d'aquesta Direcció General fos tan efectiva que fins i tot el pressupost tingui creixements negatius, precisament perquè en el país no hi hagués aturats. Per tant, en aquest sentit, a nosaltres no ens fa cap angúnia que creixi només un 2% quant al pressupost. Ha dit vostè molt bé que hi ha partides ampliables: l'una és la del Fons Social Europeu; per tant, la liquidació del pressupost ja veurem si serà aquest 2% o en serà més o menys. Per tant, és un crèdit ampliable i, per tant, no sabem la liquidació del pressupost com anirà. Jo, que no he defensat les esmenes a l'articulat —ho han fet molt brillantment companys meus—, recordaré que..., em sembla que és el Grup Socialista i també el Grup d'Iniciativa que, en aquesta Direcció General, demanaven una quantitat més que nombrosa de partides ampliables, la qual cosa es fa una mica difícil de comprendre quan més aviat s'acusa al Govern que el pressupost no és definit, que es fa molt difícil de seguir-lo, que després no hi ha manera de fer quadrar els números..., i realment el que pretenen és que totes les partides o un gran nombre de les que configuraven aquesta Direcció General, doncs, fossin ampliables.

Nosaltres... Crec que el nostre Govern s'ha guiat pel rigor en considerar ampliables aquelles que realment poden venir mitjançant ingressos provinents d'altres administracions, en aquest cas el Fons Social Europeu, i que realment en aquest cas nosaltres hem de rebutjar aquesta esmena perquè entenem que els graus d'eficàcia d'aquesta Direcció General són evidents, i, per tant, repeteixo la nostra oposició.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sesmiло. Al Grup Socialista li queden encara cinc esmenes al Departament de Treball, que el senyor Rañé veurà si les pot agrupar o les ha de defensar una a una. Senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Sí, jo defensaria ara la 825 i després ja la 31 i la 32 i la 39, i l'altra que queda em sembla que la defensarà el meu company de grup Santi Riera.

La 825 és una esmena d'aquestes que volen posar en entredit una mica aquest rigor en la gestió de la Direcció General d'Ocupació perquè en tot el capítol 22, de compra de béns i serveis de la Direcció General d'Ocupació, puja a 137 milions de pessetes. D'aquests 137 milions de pessetes, hi ha una partida —la 227.08—, de 22 milions de pessetes, que té el capítol d'«altres despeses». És a dir, tenim una partida de prop del 15-17%, que està com a fons de maniobra del servei per poder gestionar i per poder ajustar diferents recursos. Però després ens trobem..., una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set partides, també, que sota la denominació de «materials diversos, subministra-

ments diversos, altres despeses diverses, despeses diverses de programes de formació, d'ocupació, etcètera», aconsegueixen contenir dintre el seu si fins a 28 milions de pessetes. És a dir, trobem ja un calaix o un fons de maniobra de 22 milions per a despeses diverses i, a més a més, 28 milions més en altres partides que també són diverses. Això ens sembla que dóna poca fiabilitat a la idea d'aquest rigor pressupostari que amb tanta fermesa ens defensava el Diputat Sesmiло, i nosaltres preferim, tenint en compte que tota aquesta partida és per a les compres de béns i serveis de la Direcció General d'Ocupació, que fa fonamentalment ocupació i formació —parèntesi: encara que no hi hagi aturats s'haurà de continuar fent formació, i per tant la Direcció General d'Ocupació sempre serà necessària encara que no hi hagi aturats; tanco parèntesi—, nosaltres preferiríem que aquests 28 milions anessin destinats a programes d'ocupació amb els ajuntaments. I per això hem plantejat aquesta esmena 285.

L'esmena 831 i la 832 tenen la finalitat de, per una banda, ser molt més generosos del que ha estat el Grup de la majoria i destinar a aquests programes experimentals que no saben ben bé què experimentar, 30 milions per desenvolupar els òrgans de mediació, arbitratge i conciliació generats en l'acord Foment-UGT-Comissions. Val a dir que el President, en l'entrevista amb els sindicats, es va comprometre ja a dotar aquests organismes i sostenir-los. Quedaria molt malament que la voluntat política del President es taxés en 1.000 pessetes. Jo crec que en aquest sentit hi ha d'haver una generositat superior, i aquí oferim una possibilitat de 30 milions que ja és una major mostra de voluntat política.

I, per una altra banda, si volen experimentar, els oferim que hi posin nom i cognoms, en el sentit de transferir els 50 milions que resten dels programes experimentals a un programa de foment de l'autoocupació, que l'any passat ja ens van dir que s'ho mirarien, i segueixen mirant-s'ho i encara no ens n'han dit res.

Entenem que és una forma de..., deu estar estudiant-se el tema. Llavors, crec que val la pena fer un programa experimental de foment de l'autoocupació amb una dotació de 50 milions, que ja és posar-li noms i cognoms.

I per últim, i per acabar ja les esmenes que em toca defensar a mi, la 839, que aquesta és una partida estrictament de caire polític, en el sentit... una part política i una part tècnica: la part política en el sentit que ens sembla inconvenient que sigui la Direcció General de Seguretat Social del Departament de Treball la que gestioni els 800 milions per a la renda mínima d'inserció, i no la Direcció General d'Ocupació —aquesta és la 839. Entenem que aquests 800 milions tenen la finalitat de la inserció i de l'ocupació i que, en tot cas, el caire o el títol de «protecció social» li ve pels 800 milions que teòricament deuen sortir de les despeses del Departament de Benestar Social, i que, en tot cas, sembla molt més lògic que els 800 milions d'inserció per a diferents col·lectius —d'inserció laboral— surtin de la Direcció General d'Ocupació, no de la de Seguretat Social, que sembla una direcció que dissortadament —com va reconèixer no l'any passat, perquè fa poc temps que estàvem discutint pressupostos—, com que esperaven transferències de la Seguretat Social i encara no s'han produït, com que no tenen altres funcions se li dóna això.

Ens sembla que no és qüestió d'omplir-lo complint les competències d'una Direcció General de Seguretat Social, sinó que,

en tot cas, per racionalitat política sembla més lògic que estigui a la Direcció General d'Ocupació aquest element.

I, d'altra banda, el canvi de nom es redueix perquè aquesta és la repetició sistemàtica de l'anterior, i ja tenim una partida per a les accions de formació per a col·lectius de difícil integració. La tenim a la Direcció General d'Ocupació, i aquests 800 milions són exclusivament per a la renda, no per a programes de formació; els programes de formació són 150 milions que ja estan consignats a la Direcció General d'Ocupació. Per tant, hi ha aquesta política, i després hi ha una tècnica de simplificar i identificar molt més que aquests 800 milions no són per a programes o accions de formació, que això està a la Direcció General d'Ocupació en la part de formació que se li dona exclusivament per a la prestació de la renda mínima interprofessional.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Un torn en contra: el senyor Sesmió.

El Sr. SESMIÓ: Gràcies, senyor President. De la 825 comentaré algunes baixes i també l'alta. És a dir, és clar, per exemple, secció 11, servei 04, concepte 221.08, «Subministraments diversos per als programes»: 1 milió de pessetes. Dir-ne d'això un «calaix de sastre», deu ser una «capseta de sastre»; és a dir, no estem parlant de grans quantitats. «Despeses diverses», 2 milions; «Despeses diverses per als programes d'ocupació», 5 milions. És a dir, no estem parlant de quantitats desorbitades, i si el senyor Rañé es mira la liquidació dels pressupostos, veurà que són despeses diverses, difícilment catalogables, que s'han de menester per tirar endavant aquests programes d'ocupació.

Però és que també ens oposem a l'alça. És a dir, quan ell molt bé ha dit que en aquest pressupost els plans d'ocupació en col·laboració amb els ajuntaments han decregut, han baixat, és perquè el nostre Govern opina, té constatació, que hi ha una menor necessitat d'aquests plans d'ocupació. Jo ara no diré el nom, però no fa massa dies el regidor d'un ajuntament d'aquí, del Vallès Oriental, comentava que havien de retornar els diners perquè no havien trobat el mecanisme adequat per poder fer aquesta acció.

És a dir, els plans d'ocupació amb els ajuntaments és una necessitat cada cop decreixent, gràcies que realment s'ha optat per —repeteixo— ensenyar a fer anar la canya i no pas ensenyar a menjar-se el peix, i, per tant, és una política del Departament atendre aquelles necessitats indispensables en aquests programes, però no a créixer-los. Per tant, aquesta esmena va en contra de la línia política del Consell Executiu, i nosaltres no la podem acceptar.

Quant a la 831, ja hem dit que acceptaríem obrir una partida de 1.000 pessetes; és clar, 30 milions de pessetes suposo que deu ser una quantitat..., en fi, no sé sobre la base de què, perquè realment hi ha un acord de principi que diu que durant sis mesos les parts estudiarien com es podria posar en marxa aquest tribunal de conciliació; per tant, si durant sis mesos encara s'han de reunir per mirar com es pot funcionar, realment crec que la partida de 1.000 pessetes, l'obertura d'aquesta partida, pot donar satisfacció a aquest compromís que va prendre el President de la Generalitat, i en canvi, la concreció de la quantitat em sembla que està feta, sincerament, amb un acte de voluntarisme, però sense cap mena d'estudi concret; perquè —repeteixo— ni les parts han fixat encara les bases en base a les quals

—valgui la redundància— es pot crear aquest tribunal de conciliació.

La 832, és clar, posa noms i cognoms a uns programes experimentals. Bé, el Govern no li posa noms ni cognoms; prefereix tenir-ho obert per si realment fa falta aquesta experimentació de programes en un altre camp. Per tant, nosaltres preferim, en aquest cas, seguir la voluntat política del Govern en aquest tema i no posar noms i cognoms a aquesta partida.

I, per últim, si no estic errat, ve la 839, que és la de canvi de direcció general. Bé, jo quasi bé començaria dient que agraeixo al Grup Socialista l'afany que la Direcció General d'Ocupació apugi molt més el seu pressupost, llavors segur que pujaria més del 2% i potser retirarien l'esmena a la totalitat, però és que no es tracta d'això. Es tracta que, degut, precisament —ja ho vaig dir l'altra vegada, i no em fa vergonya dir-ho—, que hi ha una Direcció General de la Seguretat Social que està esperant uns traspasos —no diré «promeses», però sí «racionalment esperats»— i que té una estructura, i que aquesta estructura és l'adequada, la que nosaltres entenem més adequada, en aquests moments, per desenvolupar aquest Pla pilot, doncs, nosaltres preferim seguir l'estructura que marca el Govern, tot dient que, si potser haguéssim pogut dialogar i nosaltres no haguéssim interpretat que simplement es tractava d'un canvi de direcció general, sinó que a la part aquesta hi ha altres accions de formació per a col·lectius de difícil integració, ho haguéssim pogut dialogar, doncs, potser haguéssim acceptat aquest suggeriment del Grup Socialista, perquè sembla raonable. Però en aquests moments el nostre Grup no ho ha debatut, i, per tant, no em trobo jo ara en situació de poder o no acceptar, diguem-ne, aquesta esmena, que seria en tot cas *in voce*, perquè no és la que realment presenta el Grup Socialista.

Per tant, per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, senyor President, ens oposarem a aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sesmió. Queden al Departament de Treball encara tres esmenes, dues són del Grup Socialista, les que porten el número 833, a la Direcció General de Cooperatives i Anònimes Laborals, i la que porta el número 840, a l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa. El Diputat senyor Santiago Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Gràcies, senyor President. Molt breument, l'esmena 833, que fa referència —com vostè diu— a la Direcció General de Cooperatives i Societats Anònimes Laborals, l'hem presentada no tant pel que pretén fer aquesta Direcció General amb les partides de les quals se l'ha dotat, sinó per les absències, perquè entenem que és un pressupost bàsicament continuista d'anys anteriors i que les seves dotacions i els seus programes d'actuació no donen resposta a la necessitat del foment de l'economia social, en general, i del cooperativisme en concret. Per això demanaríem el retorn al Consell Executiu, per tal que es tornés a refer.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el torn a favor de l'esmena núm. 840 (G. Socialista), a l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Santiago Riera. És que hi ha torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Castellnou.

El Sr. CASTELLNOU: Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, quant a l'esmena 833, el nostre Grup entén que es fa difícil d'acceptar-la, atès que aquesta Direcció General és una, al nostre parer, que ha crescut més en els vigents pressupostos fins al punt que és una de les dues que arriba gairebé al 25% d'augment i, per tant, entenem que, en contra del que s'ha dit per part del Diputat socialista, no es tracta d'un pressupost continuista, sinó molt el contrari. I és un element considerable que demostra, a més a més, l'interès que té la Generalitat i el Departament de Treball en els objectius i l'activitat pròpia d'aquesta Direcció General.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el torn en contra de l'esmena núm. 840 (G. Socialista) ni el debat de l'esmena 841 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, abans d'entrar a les votacions he de preguntar al representant del Grup Socialista si les seves esmenes 815 i 824 vol que formin part de la transacció dels 3 milions. (Pausa.) Sí? D'acord, doncs.

Aleshores, les esmenes 819, d'Iniciativa per Catalunya; 815, del Grup Socialista, i 824, del Grup Socialista, quedarien retirades a favor d'una transaccional que diria el següent: «Baixa: secció 11, servei 02, concepte 226.03, denominació «Altres subministraments», 3 milions de pessetes; alta: secció 11, servei 02, concepte 226.10, denominació «Despeses diverses Consell de Treball», 3 milions de pessetes.»

Votem, en primer lloc, aquesta esmena transaccional.

Vots a favor d'aquesta transaccional?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat dels presents, s'aprova aquesta esmena transaccional.

A continuació votarem l'esmena 821, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor de la 821, d'Iniciativa per Catalunya?

Per unanimitat dels presents, s'aprova l'esmena 821.

I ara votarem la resta d'esmenes al Departament de Treball que són del número 809 fins al número 842, ambdues incloses, menys les que abans hem votat.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes al Departament de Treball?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 12 vots en contra: no prosperen totes aquestes altres esmenes presentades al Departament de Treball.

Entrem ara al Departament de Justícia... Potser abans d'entrar al Departament de Justícia seria un bon moment per votar l'esmena 629, del Grup de Convergència i Unió, que aquest matí ha estat defensada. Ha estat contradita per la senyora Rosa Fabian: ens ha fet uns advertiments, que hem fet les gestions corresponents i no veiem que hi hagi objecte perquè es demori aquesta votació, i, per tant, sotmetem en aquest moment a votació de la Comissió l'esmena 629, del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor de l'esmena 629?

Vots en contra?

Abstencions?

12 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions: queda aprovada l'esmena 629, de Convergència i Unió.

Passem ara al Departament de Justícia, que és l'últim que havíem previst de veure aquesta tarda, i vull fer avinent als senyors diputats i a les senyores diputades que, previsiblement, a les vuit no acabarem, però seria intenció d'aquesta Mesa continuar la sessió fins que acabéssim el Departament de Justícia aquesta tarda. Per tant, donin-se per avisats que avui no podrem acabar a les vuit.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 843 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 844 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 845 (G. p. Popular) i 846 (G. Socialista), al Departament de Justícia.

El Sr. PRESIDENT: Entrem al Gabinet del Conseller i Secretaria General. Esmena 847, del Grup Socialista: el Diputat senyor Joan Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Acumularia en aquest torn la defensa de les següents esmenes: la 847, 848, 849, 857 i 858.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. OLIART: Totes elles fan referència a la política de reinserció.

A l'esmena 847 demanem que s'obri una partida per a les comissions d'assistència social amb una dotació de 50 milions de pessetes. Aquesta consignació ja venia..., ja estava, tradicionalment, en els pressupostos; però, a partir de fa dos o tres anys, doncs, ha desaparegut, i no en sabem les causes ni els motius. Sembla com si es volgués ocultar la seva evolució pressupostària i, naturalment, el seu control parlamentari.

En l'esmena 848 demanem també la creació un programa de noves places de règim obert, per 50 milions de pessetes. Pensem que el règim obert és la peça essencial de la reinserció i és l'eix fonamental d'una política penitenciària moderna.

En la 849 demanem que s'incrementin les aportacions a compte del capital del CIRE, del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, amb 45 milions de pessetes més. Considerem que el CIRE havia despertat unes grans esperances per millorar el treball penitenciari, però no és així, és una frustració; 30 milions de pessetes és la dotació per a inversions que té aquest any i és igual, la mateixa, exactament, que tenia l'any passat, i, aleshores, nosaltres ens preguntem si el Consell Executiu es creu les seves pròpies iniciatives.

En l'esmena 857 demanem la creació d'un programa de promoció i impuls de les activitats culturals esportives i recreatives dels centres penitenciaris, i l'obrim amb una dotació simbòlica de 1.000 pessetes; a les visites als centres, sempre hi ha les queixes dels interns referides que les activitats culturals, esportives i recreatives, doncs, no tenen l'impuls que haurien de tenir. Nosaltres creiem que s'està caient en la rutina i creiem que la política ha de ser, no sols de tenir els interns ocupats —que sembla ser la política actual—, sinó, principalment, donar-los el sentit de pertinença a una col·lectivitat, i això s'aconsegueix, precisament, amb aquest tipus d'activitats.

En l'esmena 858 volem la creació d'un programa de tractament de drogodependents. Creiem que s'ha de generalitzar el programa pilot que ja funciona a Quatre Camins; pensem que hi

ha una relació molt important —i això tothom ho sap— entre les toxicomanies i la delinqüència, per tant, intervenir en aquesta qüestió, doncs, és fer una gran tasca de reinserció, i pensem que la consignació al pressupost seria la millor manera de subratllar la importància i de possibilitar-ne, posteriorment, el seguiment.

Dóna la sensació, senyores i senyors diputats, que vostès no creuen en la reinserció social ni en el que fan.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per fer un torn en contra, la Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Miri, una primera constatació que cal fer és que vostès han presentat les seves esmenes a favor de conceptes que coincidirem que són necessaris i raonables; no presenten una alternativa possible, sinó que gairebé podríem considerar-les com una declaració de bona voluntat del que tots voldríem, perquè, justament, aquest Departament té un pressupost ajustat i necessari, i això es comprova en repassar les baixes. Gairebé el 70% de les partides a la baixa que vostès presenten corresponen al capítol I, en qualsevol dels seus conceptes, és a dir, tant en productivitat en un cas, com en gratificacions dels serveis extraordinaris; és a dir, totes afecten al personal.

Això, per una part, vol dir que vostès no han trobat cap altra partida que, realment, sigui innecessària o que sigui inflada, i justament ho rebaixen de l'única partida que, en aquest Departament, és imprescindible per al bon funcionament del mateix Departament.

Quant a les comissions d'assistència social, vostè sap que aquesta partida es nodreix de transferències finalistes de l'Administració central. Això ho hem repetit un any i un altre any, i, com és lògic, aquest any tornem a dir-los-ho. La creació de noves places de règim obert, el Departament de Justícia ha previst, en els seus capítols II i IV, del pressupost, els crèdits suficients per atendre les necessitats que es puguin derivar de la creació de noves places penitenciàries d'aquest règim. Per tant, està plenament contemplat, i amb el pressupost que hi ha, es dóna sortida a totes les necessitats del Departament.

El que diu vostè «Aportacions a compte de capital del CI-RE», li puc dir que el pressupost d'aquest any del CI-RE és diferent..., vull dir, té una altra direcció, s'ha fet un altre plantejament, i en el seu moment, quan vegem l'esmena a la totalitat de l'entitat del CI-RE, ja en parlarem a bastament.

Quant al programa de promoció i impuls de les activitats culturals, esportives i recreatives dels centres penitenciaris, entenem que no és necessària l'obertura d'un nou apartat, d'una forma tan estricta i tancada, ja que considerem que és poc funcional i que ho condiciona la necessària agilitat, que és bona per a aquesta mena d'activitats. És per això que la partida 12.221.06, la que diu «Altres subministraments», s'inclouen les despeses que les activitats culturals i esportives podrien generar. Per tant, i per tècnica de gestió pressupostària, no es considera adequada l'obertura d'aquest concepte específic.

Finalment, en el programa de tractament de drogodependències és veritat que aquest programa..., el programa d'atenció especialitzada als interns, que funciona des de l'1 de setembre, s'ha d'incrementar i ha d'arribar progressivament a d'altres centres. Això està contemplat, això es farà així; el programa preveu atendre la població reclosa en grups de trenta-cinc interns, i amb el pressupost tal com..., i no és el pressupost el que

marca aquesta voluntat i el que es faci després, sinó que ja està contemplat, hi ha un acord amb el Departament de Sanitat, i, per tant, no necessitem cap més increment.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. L'esmena següent em sembla que també és del Grup Socialista; és la número 850. El senyor Oliart té la paraula.

El Sr. OLIART: Moltes gràcies, senyor President. Acumularé també en aquest torn quatre esmenes: la 850, 851, 852 i 853.

Totes elles fan referència a noves construccions penitenciàries que nosaltres considerem prioritàries. De fet, són esmenes ja molt tradicionals; com que no es fan els centres, doncs, hem de continuar-les presentant.

Una és perquè es faci un centre de dones, bona falta fa; una altra per a un centre de joves; una altra, el tercer centre de la província de Barcelona, per a la descongestió de la presó Model, es ve anunciant des de fa anys i anys i anys, i no tenim ni tan sols una partida per comprar, per comprar la finca, i sense la finca, és difícilíssim de poder construir cap presó, i, després, un hospital psiquiàtric.

Senyores i senyors diputats, ja he acabat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per fer un torn en contra, la senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Com vostès diuen, realment hi ha un problema de massificació a moltes de les presons, i, sobretot, aquesta..., cal donar-los la raó que Wad-Ras és preocupant. Però és per solucionar aquesta situació que s'ha reformat una galeria a Lleida-1, que, molt aviat, entrarà en funcionament. Aquesta és una mostra de la millora del centres ja existents.

Quant al d'inversió nova, cal destacar un nou mòdul que es construirà en el recinte del centre penitenciarí de Brians, per a dones. La partida corresponent està contemplada en la 610.01, que és «Construcció i obres de reforma dels centres». Per tant, en aquesta primera esmena veuen vostès que hi donem complida satisfacció.

Quant a la construcció de l'hospital psiquiàtric, vostès saben que la competència i la responsabilitat de la construcció d'obra nova correspon al Govern central. Nosaltres hem estat reclamant, des de fa molt temps, que es faci aquest centre, i que, en les obres de la infermeria de la Model, està prevista una fase destinada a malalts psiquiàtrics crònics, que és una mostra d'aquesta bona voluntat i d'aquesta..., i de la necessitat que hi ha de donar-los solució.

L'Administració central —com vostès saben— s'hauria de fer càrrec d'això, tal com els ho dic; però només en casos molt extrems ens els ha acceptat, perquè ells saben que, realment, en aquest sentit, doncs, haurien de solucionar el problema.

La construcció d'un nou centre d'adults. Miri, aquesta sí que és una de les competències clares que fa..., el finançament de la tercera presó, crec que no val la pena de tornar-ne a parlar. Aquesta, és claríssim que la tercera presó correspon al Govern central, al Ministeri de Justícia, que va adquirir un compromís, i que l'incompliment d'aquest acord comporta que la Generalitat ha d'afrontar millores i ampliacions que ajuden a fer menys greu el problema, tot i que som conscients que la solució fóra la construcció d'aquesta tercera presó.

Ara per ara, amb els recursos pressupostaris disponibles com a conseqüència de l'anomenat «sistema de finançament de la

comunitat autònoma», no és possible, i vostè m'admetrà que fóra irresponsable anar més enllà en les despeses d'inversió.

Finalment, la construcció del nou centre de compliment de joves —que vostès demanen—, cal dir que la política judicial de la intervenció mínima ha comportat l'estabilització de la població reclusa juvenil. Els jutges tendeixen a evitar la presó per als joves sense antecedents, i és per això que la Trinitat ja és suficient, i fins i tot s'està estudiant la possibilitat d'ampliar la seva ocupació als joves de fins a vint-i-cinc anys.

És per això que, més que ampliar la seva ocupació..., més que la construcció de nous centres de joves, s'està avançant en la promoció de nous programes que permetin noves vies d'intervenció i l'execució de les ordres judicials.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Bruguera. L'esmena següent també és del Grup Socialista: 854, el Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament la 854, 855 i 862.

Aquestes tres esmenes fan referència a diferents entitats o institucions de reconegut prestigi, i el Grup Socialista fa tres esmenes: la primera, seria una esmena d'addició, en la mesura que voldríem que l'Institut de Dret Català, per a estudis del dret civil català, tingués una partida concreta en aquests Pressupostos de la Generalitat. Portem tres anys que no hi ha partida consignada; anteriorment, als Pressupostos de l'any 1988 hi havia una partida concreta, i creiem que no cal justificar gaire el prestigi d'aquest Institut i la necessitat que hi hagi aquesta partida.

La segona esmena fa referència a l'Institut de Drets Humans de Catalunya. Nosaltres fem una proposta molt concreta, que és un augment de 2 milions per part d'aquest pressupost; creiem que la quantitat que està assignada és de tot punt insuficient, en la mesura que al pressupost de l'any passat ja hi havia una partida que era d'1.500.000 pessetes; aquest any aquesta partida està reduïda a 1 milió de pessetes, i, per tant, creiem que el que s'ha de fer és incrementar-la i no disminuir-la. No cal justificar el prestigi que en aquests moments té l'Institut de Drets Humans de Catalunya, el paper que fa l'Institut, i, per tant, creiem que està més que justificada.

I, finalment, la tercera esmena faria referència a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, en la mesura que nosaltres també considerem que hi ha d'haver una partida concreta per a aquesta Acadèmia en funció del treball que està fent en aquests moments, treball important en la mesura que ens trobem en un moment molt important de reforma del dret civil català, i, per tant, creiem que, de la mateixa manera que en anteriors pressupostos hi havia una partida concreta per a aquesta Acadèmia, hi hauria de tornar a ser.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. Un torn en contra, la Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Jo li demanaria que Iniciativa per Catalunya, que té una esmena en aquest mateix sentit, que és la 860, la pogués defensar.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyora Bruguera. Preguntarem al representant d'Iniciativa per Catalunya si vol defensar la 860.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Defensaria la 859 i la 860, agrupades, amb el seu permís.

Abans, la Portaveu del Grup de la majoria, ha dit que el pressupost de Justícia era un pressupost ajustat. Nosaltres entenem que és un pressupost ajustat, i és més: en moltes de les partides hi ha disminució de la quantitat de diners que hi havia en el pressupost anterior. Però hi ha una partida, la d'«Atencions protocol·làries i representatives», que s'incrementa en un 33% del pressupost de l'any passat. O sigui que la partida d'«Atencions protocol·làries i representatives» de la Conselleria s'incrementa el 33%. Entenem que aquesta partida sí que és possible disminuir-la, i, en canvi, incrementar el que nosaltres entenem que haurien de ser «Publicacions i treballs» de la mateixa Conselleria, perquè, en una reforma que hi ha actual del dret civil català, són importants aquestes publicacions i aquests treballs.

I també insistir en el que deia ja el Diputat senyor Abelló sobre l'Institut de Drets Humans. Creiem que és una institució que, des de la seva constitució l'any 83, ha tingut una presència en la societat de la divulgació, l'ensenyament i la promoció dels drets humans. Realitza també importants cursos de drets humans, dirigits, fonamentalment, a juristes, i des de fa vuit anys imparteix també diferents cursos de dret relacionats amb aquests drets humans.

La publicació de la revista *Informatiu*, interessant per la seva denúncia de la situació dels drets humans arreu del món, la publicació d'informes internacionals i la presència i la participació de l'Institut en molts fòrums internacionals de drets humans.

L'intent, per part de l'Institut, per a l'any vinent, de crear una base de dades jurídiques referents als drets humans crec que és prou important perquè l'Institut, almenys, no vegi disminuïda la seva subvenció, que l'any anterior era d'1.500.000, i nosaltres el que demanàvem era un increment de 2 milions. Crec que el fet de no subvencionar aquest Institut faria que aquest no pogués desenvolupar totes aquestes tasques importants en favor de la defensa dels drets humans.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Ara té la paraula la Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Quant a la partida que vostès demanen, que demana el Grup Socialista, per a l'Institut de Dret Català per a estudis del dret civil català, cal dir que entenem que és innecessària, perquè, a nivell del Departament, existeixen comissions, formades per juristes de prestigi, dedicades a l'estudi, a l'elaboració i a la reforma de temes tan importants com la filiació, l'adopció i l'acolliment, el règim patrimonial dels cònjuges, etcètera. És a dir, a tot el que fa referència al dret civil català. És a dir, tenen l'encàrrec de fer el que vostès demanen en la seva esmena. És per aquest motiu que confio que reconeixeran que no és necessària, en aquest cas.

En l'esmena número 862, del Grup comunista..., ai!, del Grup Socialista, sobre l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, cal dir-los que, sempre, l'Acadèmia de Jurisprudència ha obtingut les seves subvencions mitjançant la presentació de treballs concrets, és a dir, que quan ells presenten una proposta d'un treball concret o ho fan a requeriment de la Conselleria, és quan se'ls dona la subvenció. Per tant, en aquests moments no es pot donar una partida, no es pot posar en el pressupost una partida dedicada en aquest centre.

Hi ha l'esmena 859, d'Iniciativa per Catalunya, en la qual hi ha...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyora Diputada, no ha estat defensada encara, la 859... (*Veus de fons.*) Sí? Doncs, m'excuso, jo no l'havia marcada.

La Sra. BRUGUERA: Sí, que ha estat defensada.

El Sr. PRESIDENT: Senyora Rosa Bruguera, podeu defensar-la.

La Sra. BRUGUERA: Moltes gràcies.

Hi ha una contradicció amb l'esmena que ja ha defensat el Grup Socialista, la 849. Hi ha una contradicció, dic, perquè vostès demanen un increment en el concepte de «Publicacions, treballs i altres activitats», quan el Grup Socialista en el mateix concepte en demana una rebaixa. Entenem que les consignacions d'aquest concepte són les adequades per satisfer les necessitats actuals del Departament.

Quant a les esmenes 855 i 860, que fan referència a l'Institut de Drets Humans de Catalunya, tots coneixem que l'Institut de Drets Humans porta una tasca, al llarg de tot l'any, que és molt apreciada i molt estimada per tots nosaltres, i tant pel mateix Institut com per la nostra voluntat d'acceptar les seves esmenes sempre que sigui possible, i més encara si estan dins la nostra línia programàtica, és per això que els ofereixo una transaccional que vindria a dir que nosaltres donem, incrementem la partida de l'Institut de Drets Humans de Catalunya en 500.000 pessetes i fem una rebaixa en el concepte 480.04, amb la denominació «A entitats de dret privat», pel mateix import. Per tant, si vostès m'accepten aquesta transacció, deixaríem sense efecte les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Aquesta és una proposta transaccional sobre la 855 i sobre la 860, que el senyor Secretari farà el favor de llegir.

El Sr. SECRETARI: «Transacció a les esmenes 855 i 860. Baixa a la secció 12, servei 01, concepte 480.04, "A entitats de dret privat", 500.000 pessetes. L'alta, a la secció 12, servei 01, concepte 480.03, "A l'Institut de Drets Humans de Catalunya", 500.000 pessetes».

El Sr. PRESIDENT: D'acord. És que el Grup d'Iniciativa accepta aquesta transaccional? Senyor Nualart?

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Nosaltres acceptaríem aquesta transaccional i retiraríem l'esmena 860.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Quant al Grup Socialista, senyor Abelló?

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President; acceptaríem l'esmena i retiraríem la nostra.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Doncs, les esmenes 855 del Grup Socialista i la 860 queden retirades en benefici d'aquesta transacció que fa un moment ha llegit el senyor Secretari.

Ara correspon de defensar la 856, del Grup Socialista? Sí, senyor Oliart?

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Per aquesta esmena, el que demanem és l'obertura d'una partida, amb una consignació simbòlica de 1.000 pessetes, que vagi destinada a les corporacions locals per al manteniment dels dipòsits municipals.

L'estat actual dels dipòsits municipals en general és bastant lamentable; se n'han de rehabilitar molts d'ells i, fins i tot, se n'haurien de construir molts de nous, i també es necessitaria personal especialitzat, que podrien ser funcionaris de presons, per a la vigilància dels detinguts.

Actualment, solament existeix consignació en concepte de manutenció dels detinguts, i creiem que la Generalitat, que és

competent en la matèria penitenciària, doncs, se n'hauria de fer càrrec, perquè molts municipis, els seus ajuntaments són incapços de tirar endavant aquest tema pels seus recursos limitats.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Torn en contra, la Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Sí, gràcies. Cada any, tossudament, vostès presenten aquesta esmena, i també, tan tossudament com vostès, nosaltres els la rebutgem.

O sia, la Llei de Bases de Règim Local estableix que les despeses de manteniment i establiment dels dipòsits municipals corresponen als ajuntaments. Per tant, és lògic que nosaltres ens mantinguem en aquesta posició. Ara bé, respecte a les despeses necessàries per al manteniment dels detinguts, que això sí que ens correspon, estan contemplades en la secció corresponent, i, per tant, entenem que no cal obrir una nova partida que només vindria a complicar les coses i que mai l'ompliríem de contingut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Bruguera. L'esmena següent, que correspon al Grup de Convergència i Unió, porta el número 861. Quin és el diputat o diputada que farà la defensa de l'esmena 861, del Grup de Convergència i Unió? (*Pausa.*) La senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Sí, senyor President, realment, quasi no necessita ni tan sols defensa, perquè va ser aprovat pel Ple del Parlament el dia 30 d'octubre del 1990, tal com ho posem en l'Exposició de Motius, la Llei per la qual es creava l'organisme autònom del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, i és en compliment d'aquesta Llei que nosaltres fem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. És que hi ha algun torn en contra? No.

Direcció General de Justícia Juvenil: esmena 863, a la totalitat, del Grup Socialista. El senyor Abelló...

El Sr. OLIART: No votem, abans?

El Sr. PRESIDENT: No. Anem seguint... Vaja, com no sigui que algú vulgui que votem explícitament..., que demani que es voti, no...

863, del Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem conjuntament la 863, 867, 868, 69, 70, 71; retiraríem la 872 i defensaríem la 873, 874, 875 i 876.

Senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup Socialista ha presentat una esmena de retorn a la Direcció General de Justícia Juvenil i, al mateix temps, ha presentat noves partides que configuren el que hauria de ser, per nosaltres, un programa alternatiu dintre de la Direcció General de Justícia Juvenil.

En primer lloc, el que volem dir és que, si bé, globalment, podríem estar d'acord amb els objectius que se'ns plantegen en aquesta Direcció General dintre dels Pressupostos de la Generalitat, el que ens trobem és que, a l'hora de mirar els Pressupostos, veiem que no es corresponen amb els objectius que es fixa la Direcció General en els mateixos Pressupostos.

Per què diem això? En primer lloc, nosaltres estem convençuts que, en aquests moments, hi ha plantejat un problema de fons, que és la necessitat, segurament, d'una única Direcció General del Menor; que el fet que les competències estiguin distri-

buïdes entre Benestar Social i la Direcció General de Justícia Juvenil, corresponent al Departament de Justícia, planteja diferents problemes, i el que fa és continuar, com ja passava l'any passat, reduint-se aquest pressupost d'aquesta Direcció General.

Ens trobem amb un pressupost reduït on disminueixen les inversions, on estan congelades les subvencions als ens locals, imprescindibles per portar endavant una política del menor correcta, i al mateix temps també hi ha una disminució en tot allò que és la política del medi obert, fonamentalment a allò que fa referència als DAM, als delegats d'assistència al menor.

Per tant, ens trobem, en general, amb una direcció de cada vegada amb menys inversions, amb competències més reduïdes, i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres hem plantejat tot un conjunt d'esmenes que fan referència a programes que creiem necessaris per a aquesta Direcció General.

Nosaltres hem plantejat tot un conjunt de programes, uns que fan referència a la reinserció socio-professional dels menors atesos per aquesta mateixa Direcció General; un altre que fa referència a la prevenció i a la rehabilitació de menors toxicòmans; un programa que tingui en compte les activitats culturals i lúdiques d'aquests centres del menor, i després, dos programes, un dels quals el trobem en els objectius de la Direcció General, però no hi ha partida, que és el que fa referència als programes de reparació a les víctimes, creiem que és un tema innovador i important, i després, un programa que faci referència a facilitar el desinternament i la reinserció social dels menors.

Nosaltres creiem que tots aquests programes haurien d'anar acompanyats de la corresponent partida pressupostària per fer possible una política del menor.

Finalment, nosaltres també establím unes partides on modifiquem les que se'ns plantegen en el pressupost d'aquesta Direcció General, que anirien en tres direccions. La primera, a augmentar les despeses de tractament en medi obert —fèiem referència abans al tema dels DAM—; després també més augment de partides a les entitats locals per al tractament de menors, i, finalment, també per a aquelles institucions que tenen cura de menors sense finalitat de lucre.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. El torn en contra, la Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Miri, els objectius de l'any 91 tenen una finalitat d'obertura de noves vies d'intervenció. Això, nosaltres..., i de racionalitzar els actuals recursos que es tenen a l'abast.

Quins són els programes diferents que s'han presentat? Són els programes per a joves provinents dels jutjats ordinaris, en aplicació de l'article 65 del Codi Penal. Són uns programes d'internament de cap de setmana; són uns programes de centre de dia; són uns programes de potenciar l'aspecte de formació laboral dels tallers dels centres.

La Direcció General té un especial interès en la promoció de recursos externs de desinternament de menors. Això, vostès ho demanen, nosaltres ho entenem i, a més, s'està estudiant i ja està en marxa, però, a més a més, s'agilitarà molt més. Hi ha la dotació als centres de recursos suficients per establir programes de formació professional i aprenentatge laboral, i, com és lògic, hi ha un programa de reparació a la víctima.

Tots aquests programes de formació professional requereixen diverses coses, no únicament la formació, per una banda, sinó que, quan aquests joves tornin a inserir-se en la societat, tinguin un treball adequat i que puguin viure del seu treball. Per tant, cal també una conscienciació de la societat.

És per això que s'ha fet un programa conjunt del Departament de Treball i del de Justícia, per tal d'arribar a acords amb empreses perquè aquests joves tinguin una feina molt concreta.

A més, però, cal mantenir els nivells de qualitat actual en les funcions d'observació en medi obert i execució de llibertats vigilades. En aquesta visió global que contempla l'internament, i posant més èmfasi en l'aspecte educatiu i el seguiment dels menors en les actuacions judicials més avançades, com són els programes de conciliació i reparació a la víctima, o bé l'assistència voluntària postmesura, també es contempla l'assistència a joves toxicòmans, així com l'aspecte lúdic, que en els joves té una gran importància.

Els aspectes que vostès demanen, culturals, ja li hem dit abans, quan hem parlat d'aquest mateix tema, que nosaltres no pensàvem que s'hagués de fer amb una partida especial, sinó que formava part de tot un conjunt d'activitats que calia tenir present i que havia de ser àgil en la seva actuació.

És per això que la Direcció General de Justícia Juvenil té molt present en la seva actuació aquest ampli ventall, que es pot resumir en un únic punt: la professionalitat, i és per què votarem en contra, no solament de l'esmena a la totalitat, sinó de les esmenes que vostès ens presenten.

Un últim punt només els volia remarcar, que és el Programa de reparació a les víctimes. Aquest programa no genera cap tipus de despesa específica que requereixi la creació d'un concepte diferent. Aquelles, però, que generi, que es produeixen dins del desplegament d'aquest Programa estan incloses dins la partida pressupostària 228.04, és a dir, les despeses d'intervenció en medi obert.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Rosa Bruguera. Ens resten, al Departament de Justícia, encara esmenes del Grup d'Iniciativa, començant per la 865. Senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: La 864 abans, eh?

El Sr. NUALART: Sí, agruparia la 864, la 865 i la 866.

El nostre Grup, el Grup d'Iniciativa per Catalunya ha plantejat aquestes esmenes per ajudar el Govern de la Generalitat a complir el seu programa, ja que en la memòria que figura en aquest pressupost diu que l'objectiu és «mantenir els nivells actuals en les funcions d'observació en medi obert», i pel que hem vist, en el pressupost de l'any 90, la partida de despeses al tractament en medi obert era de 97.064.124 pessetes, i en el pressupost per a l'any 1991, passa a 81.946.689. És difícil que puguin mantenir aquest Programa de tractament en medi obert quan hi ha una disminució en la partida de 15 milions. Jo no dic que hi hagi simplement un increment de l'IPC, sinó que hi ha una disminució.

És evident, per tant, que, si abans existien ja problemes en el funcionament de l'observació en el medi obert, encara hi haurà molts més problemes quan aquesta partida és disminuïda, i és disminuïda d'una manera substancial.

Per tant, creiem que no hi ha una coincidència entre els objectius que figuren en la memòria del pressupost amb les partides de despeses que hi ha en el mateix pressupost.

Pel que fa a l'esmena..., això seria quant a l'esmena 864 i 865, i, pel que fa a l'esmena 866, també en el mateix sentit, perquè en la memòria, en el programa del Govern, en el seu punt 3, en activitats, diu: «Recolzament als ajuntaments per a la col·laboració en els processos de reinserció». I les partides del pressupost de la Direcció General de Justícia Juvenil manté els 6 milions pel que fa als ajuts als ajuntaments. Per tant, no hi ha tampoc aquest increment que voldríem veure, perquè fóra possible que els ajuntaments treballessin i col·laboressin amb aquesta reinserció. És evident que tota la doctrina general sobre matèria penitenciària va en el sentit que l'única fórmula per a reinserció dels menors és fer-ho en els seu ambient i en el seu àmbit; és, per tant, que els ajuntaments han de col·laborar i crec que en el programa, en la memòria dels pressupostos, aquesta és la voluntat del Govern, però després no ve expressada en les despeses i en aquesta partida.

És per això que nosaltres en les dues partides faríem un increment important.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Torn en contra de la senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Miri, aquí cal dir una cosa; vull dir, ja abans, quan hem parlat del nombre de menors internats, ja hem vist que aquesta xifra havia baixat molt. Per tant, vol dir que... I aquest any, vull dir, aquest any 90, s'han tancat i es pensen seguir tancant alguns centres que en aquests moments no són necessaris perquè molts dels joves han passat, justament, a ser atesos en medi obert. Això vol dir que en tancar-se algun centre en què es necessita un major nombre de personal, en passar a centre obert, amb el mateix personal es poden atendre moltes més persones que no pas de l'altra manera i amb un pressupost molt més baix.

És per això que no hi ha cap contradicció, quan es diu que es vol mantenir la qualitat en els serveis i quan es diu que realment hi ha més joves en centre obert, però n'hi ha menys internats.

Aleshores, vull dir, quant als ajuntaments, vostès saben que sempre hem actuat per convenis i se seguirà fent. Aquestes ajudes als ajuntaments vénen determinades pels convenis que podem fer juntament amb Treball, més aviat en l'aspecte professional, perquè tots sabem que l'aspecte educatiu és essencial per a la reinserció dels joves, i sense aquest és impossible que tiri endavant.

Per tant, nosaltres votarem en contra, lamentant-ho molt, d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Rosa Bruguera. Sembla que no queden, de moment, més esmenes a la Secretaria General i a la Direcció General de Justícia Juvenil i, per tant, podríem procedir a les votacions.

Els proposo, en primer lloc, una votació sobre el text transaccional sobre les esmenes 855, del Grup Socialista i 860, d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor d'aquesta transacció?

Per unanimitat dels presents queda aprovada la transacció.

Ara una votació sobre l'esmena 861, del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat dels presents queda aprovada també la 861.

Aleshores una votació de la resta d'esmenes compreses entre la 847 i la 876, tenint en compte les que ja hem votat i que la 872 ha estat retirada.

Sobre aquest conjunt d'esmenes, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 13 en contra; han quedat rebutjades la resta d'esmenes presentades a la Secretaria General i a la Direcció General de Justícia Juvenil.

Ara, abans d'entrar en la Direcció General de Serveis Penitenciaris, em permetran les senyores diputades i els senyors diputats, que el senyor Secretari doni lectura a l'esmena transaccional que hem aprovat abans sobre la 815, del Grup Socialista, i 824, també del Grup Socialista, i 819, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que era de Treball, i que aquest President ha llegit i que en llegir-la ha tingut un lapsus, i ara el senyor Secretari la llegirà només perquè en quedi constància i gravada, i feta la gravació del contingut exacte d'aquesta esmena transaccional.

Senyor Secretari, si us plau.

El Sr. SECRETARI: «Esmena transaccional a les esmenes números 819, d'Iniciativa per Catalunya, 815, del Grup Socialista i 824 del mateix Grup: Baixa, secció 11, servei 02, concepte 226.03, denominació «Publicitat i propaganda», 3 milions. Alta, secció 11, servei 02, concepte 226.10: «Despeses diverses al Consell de Treball», 3 milions de pessetes.»

El Sr. PRESIDENT: Hauran observat els senyors diputats i les senyores diputades que la diferència estava en la denominació de la baixa, que els conceptes i les quantitats eren exactament els mateixos que en el seu moment han votat, i que hem aprovat, i que, em sembla, que no hi ha objecte de fer una altra votació, perquè –repetixo– és exclusivament en la denominació que hi havia una variant.

Podem ara continuar, si els sembla bé, amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació. Esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista, que porta el número 877; senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Efectivament és una esmena a la totalitat de retorn d'aquest servei per les següents raons. La primera i la més important, per la manca d'inversions en obra nova. És veritat i se'ns podrà dir, se'ns podrà remarcar, que en el capítol sisè d'inversions reals en aquest any hi ha 1.000 milions de pessetes més que l'any passat; però si es fa una anàlisi d'aquest pressupost d'inversions veurem que les partides de construcció i obra de referència dels centres han augmentat sols el 19%; obres de reforma dels centres han augmentat sols el 19%. I si després mirem l'annex d'inversions ens mostra que la inversió en obra nova és en xifres absolutes pràcticament igual a l'any passat. Només ha augmentat 55 milions, el que significa un augment del 2%.

Una altra de les raons és que la política de reinserció no és la que hauria de ser. Nosaltres veiem, per exemple, que en el concepte treball no s'han augmentat ni les subvencions a explotació, ni les inversions del FIRE, i si després mirem les comparacions de les fitxes dels programes i de les memòries d'objectius entre 1990 i 1991, ens indiquen dues coses. Primer, no existeix cap programa nou i els textos de les memòries són idèntics als de l'any passat; segon, aquest exercici no s'han quantificat les xifres relatives a les comissions d'assistència social, ni les de treball penitenciari.

Un altra raó és que tampoc no hi ha programes específics de millora de l'estructura i dels serveis sanitaris, ni de tractament de drogodependents, ni d'activitats recreatives culturals i esportives, ni tampoc de règim obert. Manca, doncs, impuls; manca imaginació i manca de convicció; rutina, senyores i senyors diputats, i cobrir l'expedient.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per a un torn en contra, el Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor President. Per manifestar la voluntat del nostre Grup de votar en contra d'aquesta esmena de retorn i contestar amb la màxima brevetat que puguem l'ambigüitat de la defensa que ha fet el senyor Oliart en dir: «No hi ha programa, tot és rutina, és continuïtat». Jo crec, senyor President, que mereix una atenció especial només el fet de comprovar d'una manera clara que l'any 89 el pressupost d'aquesta Direcció General es va augmentar el 70%; l'any 90, el 30% i aquest any 91, el 20% en números rodons. El 20% és superior a la mitjana de l'increment del Pressupost de la Generalitat d'aquest any, i això mateix ja fa entendre que hi ha hagut, també aquest any, en aquest sentit, un esforç pressupostari.

El primer motiu, que ha adduït el senyor Oliart, és el de la manca d'obra nova. Escolti'm, senyor Oliart, la guerra dialèctica, per descomptat, sempre ha estat aquesta entre vostè i el nostre Grup; jo mateix en el debat de pressupostos, des de fa tres o quatre anys... Escolti'm, vostè sap que la Generalitat de Catalunya està acabant la presó de Brians amb el seu propi pressupost. Vostè sap que aquest és un esforç addicional que no fa cap més comunitat autònoma de l'Estat, gràcies a la sensibilitat que el Govern del PSOE té respecte a les autonomies en aquest terreny.

Nosaltres fem aquest esforç; esperem que un dia o altre, a través de la Comissió de Cooperació, o la que sigui, es puguin retornar els diners que avui, d'una manera especial i dedicada a la situació a les presons de Catalunya, es fa al Govern de la Generalitat i amb aquesta confiança esperem que ho puguem acabar de resoldre. Però l'ambigüitat amb que vostè planteja que no es fa aquest esforç nosaltres, senyor President, no hi podem estar gens d'acord.

Nosaltres pensem que si s'estudia detalladament el Pressupost de la Direcció General es veurà que es continua i s'incrementa l'activitat recreativa, l'activitat educacional, que es continua la inversió i que se segueix el treball en tots els seus àmbits. I és per aquest motiu que aquesta Conselleria, en la seva totalitat —ja ho debatran en el plenari, quan es vegi l'esmena corresponent— no baixa de la mitjana de l'increment del Pressupost de la Generalitat.

Aquests són els grans motius, jo crec que més concrets que l'ambigüitat que ens ha presentat aquest any el Grup Socialista, que fan suficients per si sols, avui, que nosaltres votem en contra d'aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Esteve Orriols. L'esmena següent és del Grup d'Iniciativa i porta el número 878. El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena que obre una partida nova per a la creació d'un servei d'orientació jurídica per als interns de les presons de Catalunya i que Iniciativa ja va presentar als pressupostos anteriors.

La Llei Orgànica General Penitenciària, 1/79, del 26 de setembre, introduïa la figura del jutge de vigilància penitenciària, i a aquest òrgan jurisdiccional se li atribuïa salvaguardar els drets dels interns i corregir els abusos i desviacions en el compliment dels preceptes del règim penitenciari que es poguessin produir. Això significa que la jurisdicció ha de controlar l'Administració penitenciària i, per tant, l'assessorament jurídic del reclus no acaba amb la sentència ferma, sinó que té dret a la defensa dels drets fonamentals reconeguts a la Constitució amb l'excepció dels que preveu la sentència per als que han estat condemnats i, per tant, tenen el dret d'«accionar» per protegir els seus drets. I és per això que han de comptar amb un assessorament jurídic eficaç que els permeti dirigir-se al jutjat i tribunals de justícia. No hi ha dubte que tenen el dret a la defensa i a l'assistència d'un lletrada durant tot el procés penal.

L'any passat, si no recordo malament, el portaveu del Grup de la majoria ens va dir que per això hi havia els criminòlegs en les presons. Els criminòlegs no poden ser part i al mateix temps jutges en aquests processos, i és per això que entenem que hi ha d'haver un advocat que assessori parcialment els interns. A més, els interns, normalment els seus recursos econòmics són mínims, sobretot si els únics ingressos són pels treballs que fan a la presó, perquè tots sabem de la forma que es paguen aquests treballs.

Voldria assenyalar a més que aquests serveis funcionen ja a les presons de Bilbao, de Basauri, d'Àlaba, de Nanclares de la Oca, de Hueso, d'Oviedo, de Gijón, de Castelló, d'Orense, etcètera. O sigui que figuren quasi a totes les presons de l'Estat espanyol.

Crec, per tant, necessària la creació d'aquest servei i si bé pot estranyar que només en aquesta nova partida s'inclogui 1 milió de pessetes, cal tenir en compte que tots els col·legis, en les altres presons que he citat, ajuden a aquest servei. És tal el problema i la preocupació d'aquests col·legis que estan disposats a subvencionar-ho, però almenys hi hauria d'haver l'esforç per part del Conseller de Justícia de voler crear aquest servei d'orientació als interns.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, el Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor President. Jo faré un torn en contra d'aquesta esmena pels següents motius: és cert, senyor Nualart la preocupació que vostè manifesta. Jo li haig de dir que, des d'un punt de vista de filosofia del problema, nosaltres ho entenem, i li diré més, estem intentant cercar la solució a aquest problema.

Jo li haig de dir que estem a punt d'encetar unes converses, des del punt de vista parlamentari, per poder després coordinar la Conselleria respecte al Col·legi d'Advocats, pròpiament, o dels col·legis d'advocats pròpiament, però que aquesta solució no pot passar ara, en aquests moments, per l'obertura d'aquesta partida. Jo li comparteixo la filosofia i li manifesto la voluntat del nostre Grup d'arribar a un acord sobre aquest tema i li proposo, tot i que li votarem en contra aquesta esmena, una possible esperança, una via de solució que seria que, a través de la mateixa partida, on avui s'està subvencionant els col·legis d'advocats, amb una bonificació de crèdit en el seu moment corresponent, s'hi podria incloure una aportació més, que podria atendre aquest servei.

És a dir, que amb el plantejament jo crec que és solucionable, però, sense que hi hagi aquesta relació i aquesta negociació, en aquest moment en el nostre Grup no es pot assumir l'aprovació d'aquesta partida.

Per aquests motius, senyor President, hi votarem en contra.
Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena número 878, d'Iniciativa per Catalunya; el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Defensaríem la 878, 879... no, perdó, ja està; la 879, la 878 ja ha estat defensada; 879, 880, 881, 882, 883, fins a la 883.

Totes aquestes esmenes el nostre Grup les presenta perquè, si examinem el pressupost de l'any anterior i el pressupost actual, si bé és cert que, pel que fa a la partida 221.15, de «Productes farmacèutics i atencions sanitàries», hi ha hagut un increment del 29,6, que és un increment important; també tots sabem que un dels problemes greus, que en aquests moments hi ha a les presons de Catalunya és la situació sanitària. Nosaltres el que fem amb aquest increment és almenys que sigui igual que l'increment que té «Atencions protocol·làries i representatives», que he dit abans que tenia el 33%, en la Direcció General de... perdó, en el de «Gabinet del Conseller i Secretaria General». Per tant, almenys que sigui del mateix increment.

Les altres partides, les que fa..., la 221.07, la 221.13, aquestes en realitat tenen una disminució del pressupost de 1990. Nosaltres sabem els problemes que en aquests moments hi ha a les presons, de la situació actual, sobretot de l'estat de la neteja i del sanejament que hi ha a les mateixes presons; no entenem el perquè d'aquesta disminució, malgrat que hi hagi un pressupost ajustat. Però si a la presó realment estem dient que hi ha una sèrie de deficiències, el fet que es disminueixin totes aquestes partides crec que va en detriment del bon funcionament de les presons.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Un torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, gràcies, senyor President. També resumidament: senyor Nualart, vostè ha acceptat que hi ha un increment del 29% en material farmacèutic, però és que l'any 89 vostè també va acceptar —des d'aquesta mateixa cadira— que n'hi havia hagut un del 42%. És clar, la Conselleria fa una planificació de les necessitats i aquests són els números. Pensi que m'està intentant incrementar una partida que per si sola ja té una dotació de 298, 300 milions de pessetes. Diré el mateix de «Vestuari i higiene» i diré el mateix de «Neteja i sanejament», i diré el mateix de «Carburants», que, a carburants, hi ha una partida de 2 milions de pessetes, i vostè n'hi vol posar 2 més. Escolti, són xifres que jo penso que no mereixen tampoc un especial interès. I, perdoni, però no estic gaire d'acord amb la comparació que fa vostè de l'increment del 30% de despeses de representació del Gabinet del Conseller, que s'equipari amb una partida com la de productes farmacèutics; per un motiu: perquè, el 33%, vostè el calcula sobre 20 milions i, en canvi, el 29% que hi ha hagut d'increment aquest any a farmacèutics és sobre 300 milions de pessetes. És clar, els percentatges, de vegades, dissimulen molt bé la realitat.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres hi votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. L'esmena següent em sembla que és la 884, també del Grup d'Iniciativa: el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Defensaria la 884 i la 885, també en el sentit de donar baixa a «Atencions protocol·làries i representatives» i, en canvi, que estiguin millor dotades les biblioteques que hi ha a les presons, i això és evident que, després de les últimes visites, almenys, que vam visitar les presons, les biblioteques, quant a material, no és que en sobri, sinó que realment hi ha una manca d'aquest material.

Per tant, nosaltres creiem que aquest increment d'1 milió de pessetes a les biblioteques i de 2 milions de pessetes en «Premsa, revistes i llibres», crec que és ajustat i, per tant, crec que el Grup de la majoria pot votar-ho a favor.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. El Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor President. Jo he intentat fer el màxim d'esforç, en nom del meu Grup, per votar a favor, però és que se'ns plantegen situacions que no podem...

En relació amb el tema de biblioteques, hi ha unes converses del Departament de Cultura i del de Justícia, a través també del d'Ensenyament, perquè es puguin dotar i incrementar totes les que existeixen a tots els centres penitenciaris. Ara, per exemple, en la 884 vostè treu 2 milions de pessetes de «Personal»; el seu Grup, senyor Nualart, ha tret milions i milions de pessetes de «Personal», en una conselleria on el personal és absolutament imprescindible: pensi vostè que hem aconseguit, aquest any, més o menys estar equiparats, en l'atenció de funcionaris per nombre de reclusos, a la resta de l'Estat; vostè em treu personal i després la crítica del seu mateix Grup serà: «Escolti, els reclusos catalans no estan tan atesos, per tal nombre de funcionaris». És a dir, jo crec que, en el fons, la intencionalitat política de vostès és bona, però la realitat objectiva fa que nosaltres no la puguem atendre.

I per aquest motiu, senyor President, sentint-ho molt, també votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Esteve Orriols. Ara, esmena 886, del Grup Socialista. El Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena és per augmentar una partida ja existent, que és la de «Queviures, manutenció i altres despeses de reclusos», amb 14 milions de pessetes.

Senyores i senyors diputats, senyor President, aquest Diputat ha viscut últimament en la creença que les consignacions per a manutenció de reclusos eren, a Catalunya, superiors a la de la resta de l'Estat. Aquest Diputat vivia, doncs, en la inòpia, perquè les xifres de què disposa actualment aquest Diputat, doncs, li indiquen tot el contrari: les dotacions pels presos són inferiors, per raó del seu aliment, de la seva manutenció, són inferiors a Catalunya, i els interns de les infermeries de les presons, encara tenen una dotació molt més inferior en relació amb les de la resta de l'Estat.

És per això que demanem aquest augment.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, gràcies, senyor President. Bé, jo li començaré parlant de les limitacions pressupostàries, precisament per fer esforços en altres qüestions que també ens demana vostè

i que també ens critica, i que segurament té raó que són insuficients, però també vostè admetrà que aquest no és un pressupost expansiu i que s'ha hagut de limitar als seus estrictes aspectes. Però en relació amb el tema aquest, també, la Conselleria està portant a terme treballs importants, per millorar objectivament la qualitat del menjar, i, per exemple, està proper a establir-se un sistema de *catering*, que farà, possiblement, que fins i tot sigui més car per al Departament, però que, en canvi, quant a qualitat, farà una millora qualitativa molt important de cara a la modernització del servei i de cara, fins i tot, a una cosa tan elemental com és que el menjar arribi calent a tots els reclusos, no?

Per altra banda, és clar, senyor Oliart, vostè ens treu 14 milions de pessetes d'«Estudis i treballs tècnics», que són absolutament imprescindibles per portar endavant la tasca de la Conselleria. Tant deu ser així que el mateix Grup d'Iniciativa ho ha entès, quan en una altra esmena ens proposa incrementar la partida d'«Estudis i treballs tècnics».

És per aquest motiu, senyor President, que nosaltres votarem en contra també d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Esteve Orriols. Podríem votar, doncs, les esmenes corresponents a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació. Em sembla que pot ser una sola votació per a tot el conjunt... (*L'I. Sr. Nualart demana per parlar*) Sí, senyor Nualart?

El Sr. NUALART: Demanaria que, si de cas, la 886 es votés a part.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Doncs, votació sobre el conjunt d'esmenes de la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació: esmenes compreses entre els números 877 i 885.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 12 en contra: no prosperen.

I ara votació sobre l'esmena 886.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor, 12 en contra, 1 abstenció: no prospera l'esmena 886.

Passem ara a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques. Esmena de modificació, del Grup d'Iniciativa, que porta el número 887: senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Donaria per defensada la 887 i agruparia la 888 i la 890.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. NUALART: Crec que tots els diputats estarem d'acord que, si a algun lloc no ha arribat la normalització lingüística és a l'Administració de Justícia. Si nosaltres, en aquests moments, examínessim algun dels expedients que figuren en els tribunals de justícia de Catalunya, no veuríem ni un expedient que la totalitat estigui fet en català, però no és el problema de la totalitat, sinó que ni el 50% dels expedients estan fets en català.

Per tant, el problema és greu, el de la normalització lingüística de l'Administració de Justícia. És per això que nosaltres entenem que s'hi ha de fer un esforç i s'han d'esmerçar esforços perquè aquesta normalització lingüística arribi als tribunals de

justícia. Nosaltres veiem positivament la campanya que ha iniciat la Conselleria per a la normalització, encara que entenem que, pels diners que hi ha en el pressupost, són pocs, perquè jo crec que hi ha 3.500 milions de pessetes, que ja han estat traspasades per l'Estat a la Generalitat per al proper any, i, d'aquests 3.500 milions de pessetes, és evident que per a la normalització lingüística a l'Administració de Justícia només n'hi ha 35 milions. Per tant, creiem que l'increment que s'hauria de fer d'aquestes partides crec que és en el sentit que nosaltres indiquem, i no només aquests diners, sinó que s'hauria de plantejar que, evidentment, hi haguessin més diners, d'aquests 3.500, per a la normalització lingüística a la Justícia.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Un torn en contra? (*Pausa.*) El Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, senyor President, per fer un torn en contra del fons, en principi de la primera, que és sobre els «Estudis i treballs tècnics», que el faig en contra, perquè ja voldríem incrementar aquests diners, però m'ho treu també de «Personal» i, per la mateixa explicació que abans, haig de fer exactament el mateix.

I en relació amb la normalització lingüística, vostè té raó, senyor Nualart, i vostè haurà també de compartir que l'esforç del Departament en aquest terreny és considerable. Vostè ha parlat justament, suposo que per fer-ho abans que jo, de la campanya que en aquest moment —important i grossa— s'està portant a terme en aquest sentit, que són els 70 milions de pessetes que hi ha pressupostats aquest any, però en normalització lingüística passen desapercebuts, i s'hi han de sumar, també, altres tipus d'esforços, com són les beques per a jutges, fiscals i secretaris, que és una de les condicions molt necessàries perquè els expedients siguin en català; el programa de normalització de beques de notaris, Registre de la Propietat i Mercantils, amb 39 milions de pessetes més; per exemple, els jutges que es puguin integrar i es vulguin quedar al nostre país i puguin d'alguna manera portar a terme aquesta normalització: es fan experiències, com la de la primera vegada, aquest any, dels 15 milions que hi ha per a assegurances de jutges i magistrats. Independentment d'això, el Departament organitza cursos de català a funcionaris; jo li puc parlar d'algun partit judicial, en concret, on hi ha més de vint funcionaris apuntats a cursos de català, funcionaris tots vinguts de fora de Catalunya, i on el nivell de concreció i d'atendre està molt ben portat, tota vegada que es nomena un delegat de tots aquests funcionaris i es porten a terme aquestes accions.

Jo penso que el tema és delicat, el de la normalització lingüística: n'hem parlat moltes vegades, s'ha d'actuar amb la fermeza que calgui, però també amb la prudència necessària en aquest terreny, i penso que en aquest sentit la política del Departament és plausible.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Esteve Orriols. Esmena 889, presentada pel Grup Socialista: el Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament la 889, la 891, 892 i 893 i retirariem la 894.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, gràcies.

El Sr. ABELLÓ: La primera d'aquestes esmenes fa referència a la necessitat de consignar una partida a l'Institut de Reinserció Social. Aquest Institut fa una tasca, ha fet una tasca molt

important. Al pressupost de l'any 89 hi havia una partida de més de 4 milions, i l'any passat ja va desaparèixer del pressupost. Nosaltres creiem que seria convenient que en aquest pressupost hi hagués també una partida respecte a l'IRES.

Les altres dues esmenes fan referència als col·legis d'advocats de Tarragona i Lleida: en aquest pressupost tant el Col·legi de Girona com el Col·legi d'Advocats de Barcelona tenen partides consignades; nosaltres creiem que també aquests dos col·legis haurien de tenir partides, que nosaltres creiem que amb l'aportació que fem són molt modestes, parlem de partides d'un milió de pessetes, i, per tant, creiem que no desequilibrarien ni un moment aquest pressupost.

I, finalment, la darrera esmena que presentem és la que fa referència a les facultats de dret per a programes de millora de la formació. Aquesta també és una partida que havia estat anteriorment en aquests pressupostos; creiem que va complir una tasca important, en la mesura que permetia a les facultats de dret portar endavant per a joves llicenciats programes de millora de la seva formació. Nosaltres creiem que són necessaris aquests programes, i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres hem proposat una esmena d'addició, per tal que en aquest pressupost estigui consignada la partida.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. Un torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor President. En relació amb la 889, sobre l'Institut de Reinserció Social, nosaltres ho acceptem, és veritat que és un institut important, però també no perquè no hi hagi una partida específica dedicada del pressupost se'l deixa d'ajudar, perquè, concretament, durant l'exercici del 89, que vostè ha dit que havia desaparegut aquesta partida, l'Institut de Reinserció Social va rebre una subvenció extraordinària, des del servei pressupostari 01, secció 12, per organitzar a Barcelona la conferència anual sobre la *probation*, que és un altre element molt important a portar a terme. Per altra banda, jo no vull parlar de la baixa. Penso que només amb aquesta expressió..., és a dir, el fet que no estigui pressupostat no vol dir que no se l'atengui.

I, després, en relació amb els col·legis d'advocats de Lleida, aquestes també són tradicionals, senyor President, perquè es demanen cada any, però el criteri del Departament —i que el comparteix el nostre Grup parlamentari— és que si es posen en marxa els Serveis d'Orientació Jurídica d'aquests col·legis, el Departament no té inconvenient a fer les subvencions que calguin. Diria una mica el mateix que vaig contestar al Diputat senyor Nualart en relació amb l'esmena que defensava sobre aquest servei, que en la mesura que es posin en marxa, no creu el meu Grup parlamentari que hi hagi problemes per atendre-les.

I, finalment, en relació amb les facultats de dret, de programes de millora de formació, el Grup Socialista té raó, és veritat, però li hem de dir que, en aquest cas, la partida, potser no en la seva quantitat exacta, però aquest tipus d'ajut està previst precisament en els centres d'estudis jurídics i de formació especialitzada, de recent creació. La relació, la coordinació entre la Universitat i aquest centre d'estudis està prevista, i esperem que doni els seus fruits necessaris.

Per aquests motius, senyor President, el Grup de Convergència i Unió votarà en contra d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Esteve Orriols. Ara, la 895, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Una mica en el mateix sentit que ja ha defensat una esmena el Portaveu del Grup Socialista, i és per una partida, nova partida, pel que fa als dipòsits municipals. Ja sé que el Portaveu de la majoria em dirà que no és competència de la Generalitat, que és competència dels ens locals, però també he de dir que hi ha hagut ara la transferència d'edificis i material del Ministeri de Justícia a la Generalitat.

I és evident —o és justificable— que el Ministeri de Justícia no tingués una sensibilitat cap a aquesta situació dels dipòsits municipals, però és evident que la Generalitat ha de ser sensible a la situació dels dipòsits. Visitar aquests dipòsits i pensar que en aquests dipòsits poden respectar-se els drets humans és difícil.

Per tant, entenc que la Generalitat, si bé no té la competència directa sobre els dipòsits municipals, sí que pot ajudar els ajuntaments, que evidentment no tenen pressupost per poder adequar aquests dipòsits, perquè ho puguin fer i transformin els actuals dipòsits municipals, que no són habitables, en llocs, almenys, mínimament habitables.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Per a un torn en contra, el Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, gràcies, senyor President. Miri, jo li agraeixo la seva voluntat, i li prometo que la comparteixo, i crec que tot el meu Grup parlamentari; ara bé, és clar, vostè ja em dóna l'argument abans que jo li pugui donar. Sí, és cert que és competència del Govern central; per això jo li faig una recomanació: aquesta esmena, en els pròxims Pressupostos Generals de l'Estat, vostè l'ha de presentar allà, o una iniciativa parlamentària en el sentit que es modifiqui la Llei que fa competents els municipis sobre aquesta qüestió.

Però em dóna un altre argument que fa igualment inacceptable votar a favor d'aquesta esmena, i és que vostè diu: «Home, li acaben de traspasar els mitjans materials de l'Administració de Justícia...», i, com que me'ls acaben de traspasar, el primer que fa és treure'm diners d'aquests mitjans materials. I llavors, què ens han de dir, els jutjats de Catalunya: «Escoltin, ara que ho tenen vostès, això va pitjor!». Home, no. Miri, la vaca, no la podem munyir més, i per aquest motiu, nosaltres no podem votar a favor d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Sembla que ha arribat fins al Centre d'Estudis i Formació Especialitzada. Per tant, podríem votar les esmenes que fan referència a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques, i les que fan referència a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia. Són les esmenes que van del número 887 fins al número 895, tenint en compte que la 894 ha estat retirada.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 12 en contra; no han prosperat aquest conjunt d'esmenes compreses entre la número 887 i la número 895.

Entrem ara a debatre el Centre d'Estudis i de Formació Especialitzada. Trobem l'esmena número 896, del Grup de Convergència i Unió. Per fer un torn a favor, té la paraula el senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Sí, senyor President. Només per dir que és conseqüència de l'aprovació de la Llei i de la seva adequació als pressupostos.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Després hi ha l'esmena 897, del Grup d'Iniciativa. Senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. I després hi ha l'esmena 898, del Grup de Convergència i Unió, la qual... Ah, és d'un altre Departament...

El Sr. ORRIOLS: Senyor President, en aquesta...

El Sr. PRESIDENT: Ah!, és el mateix. Podríem votar primer, doncs, la 896, del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor de la 896?

En contra?

Abstencions?

Per unanimitat dels presents, s'aprova l'esmena 896.

Ara l'esmena 897, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor de la 897?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 12 en contra: no prospera.

Ara arribem a l'esmena 898, del Grup de Convergència i Unió. Els serveis de la Cambra, el senyor lletrat i el senyor Oïdor de Comptes ens han fet arribar una nota de petites modificacions en les quantitats que jo m'estalviaré de llegir-les, perquè sumen la mateixa quantitat i són correccions de 1.000 pessetes d'una quantitat a l'altra.

Ells ho tenen perfectament clarificat, i, si cap grup ho demana, m'excusaria de llegir-los totes aquestes petites modificacions. *(Pausa.)* D'acord.

Aleshores, per fer un torn a favor d'aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Són els mateixos arguments que l'anterior, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Gràcies, senyor Orriols. Hi ha algun torn en contra? No? *(Pausa.)* Doncs, podríem anar a la votació d'aquesta esmena 898, del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat dels presents, s'aprova la 898.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat i la votació de les esmenes núms. 899 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 900 (G. Socialista), al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció.

El Sr. PRESIDENT: Recordo a les senyores diputades i als senyors diputats que demà, a les deu del matí, reprendrem la sessió amb les esmenes corresponents al Departament d'Indústria i Energia.

Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de nou del vespre.)